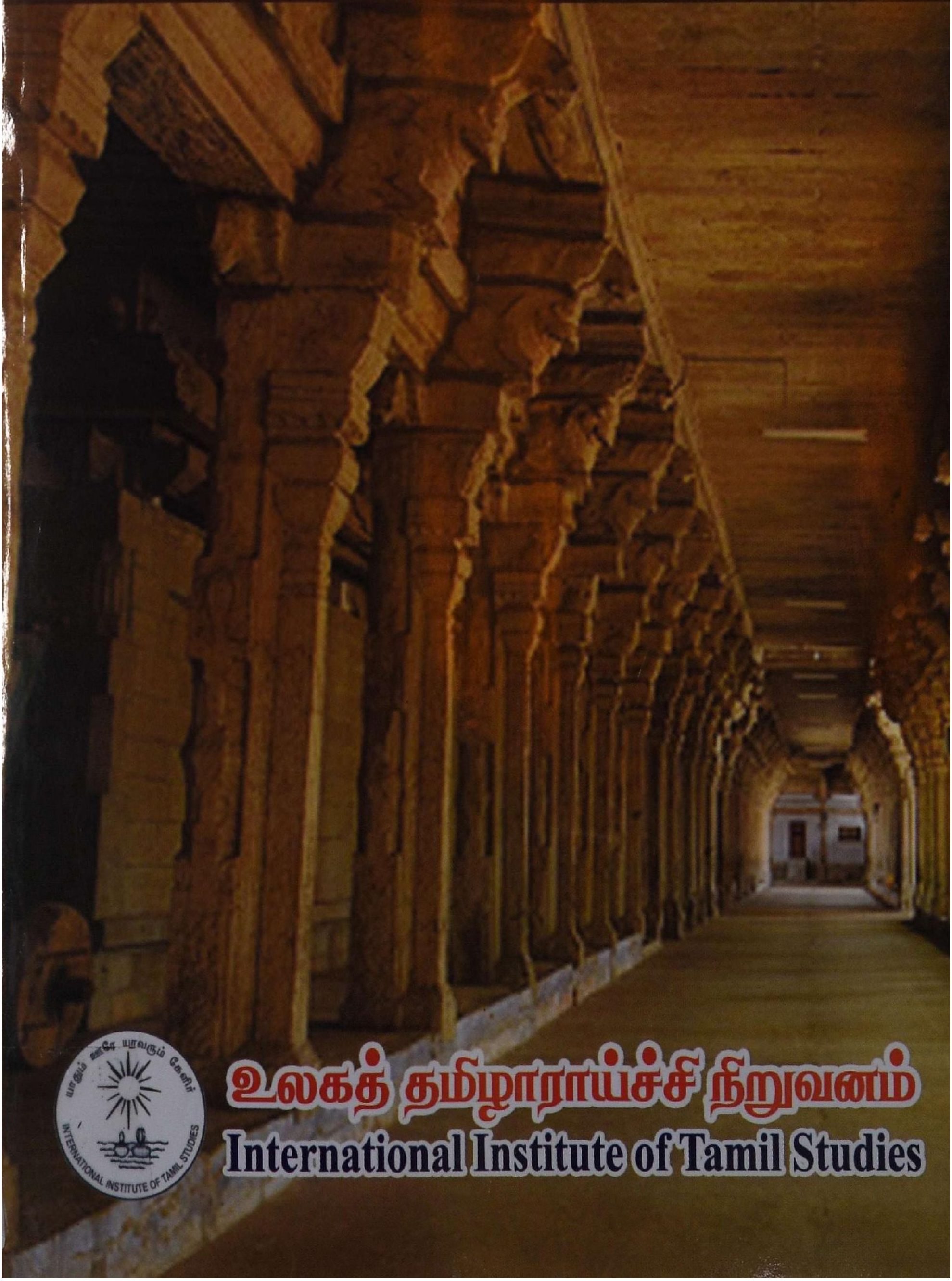
சுவடிகள் பாதுகாப்பு மய்யம் அரியநூல்
தமிழ்த் தாய் 67 - வெளியீடு

ஸ்ரீ குமாரதேவர் அருளிய

சாஸ்திரக்கோவை



உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
International Institute of Tamil Studies



"அறிவுச் செல்வங்கள் அனைத்தையும்
தமிழுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.
இனிவரும் நூற்றாண்டுகளுக்கும்
அருந்தமிழை ஆற்றல் படுத்த வேண்டும்"

- மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்

புரட்சித் தலைவி

அம்மா அவர்கள்

ஸ்ரீ குமாரதேவர் அவர்கள்

அருளிய

சாஸ்திரக்கோவை

சுவடிகள் பாதுகாப்பு மய்யம் அரியநூல்
தமிழ்த் தாய் 67 - வெளியீடு

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் **கோ.விசயராகவன்**

எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., எம்.பி.ஏ., பி.எட்., பிஎச்.டி.

இயக்குநர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

INTERNATIONAL INSTITUTE OF TAMIL STUDIES

இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை, மையத் தொழில்நுட்பப் பயிலக வளாகம்

தரமணி, சென்னை - 600 113

நூல் விவரக் குறிப்பு

நூல் தலைப்பு	: சாஸ்திரக்கோவை
நூல் ஆசிரியர்	: ஸ்ரீ குமாரதேவர் அவர்கள்
வெளியீட்டாளரும் பதிப்புரிமையும்	: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை மையத் தொழில்நுட்பப் பயிலக வளாகம் தரமணி, சென்னை - 600 113.
தொலைபேசி எண்	: 044 - 22542992
வெளியீட்டு எண்	: 872
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	: 2015 : முதற்பதிப்பு :
பயன்படுத்திய தாள்	: 16 கிகி டி.என்.பி.எல்.வெள்ளை
நூலின் அளவு	: 1/8 டெம்மி
எழுத்தின் அளவு	: 11 புள்ளி
பக்க எண்ணிக்கை	: 200
அச்சுப்படிகளின் எண்ணிக்கை	: 1200
விலை	: ரூ.130 (ரூபாய் நூற்றி முப்பது மட்டும்)
ISBN	: 978-93-85165-27-6
அச்சகம்	: ராஜ் எண்டர்பிரைஸஸ் திருவல்லிக்கேணி சென்னை - 600 005.

முனைவர் **கோ.விசயராகவன்** எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,எம்.பி.ஏ.,பி.எட்., பிஎச்.டி.
இயக்குநர்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை 600 113

அணிந்துரை

பழங்கால அரியநூல்களையும் சுவடிகளையும் பாதுகாக்கும் வகையில் 2014ஆம் ஆண்டு நிறுவனத்தில் 34 **இலட்சம் மதிப்பீட்டில் சுவடிகள் பாதுகாப்பு மய்யம் மாண்புமிகு மக்கள் முதல்வர் புரட்சித்தலைவி அம்மா அவர்களால் தொடங்கப்பட்டது.** அவ்வகையில் நாடெங்கினும் உள்ள அரிய நூல்களை, சுவடிகளைத் திரட்டும் பணி தொடங்கப்பட்டு, கண்டறியப்பட்டுள்ள நூல்களைத் தமிழ்த்தாய் 67 - பெருவிழா, பிப்ரவரி 2015இல் வெளியிடும் திட்டத்தின் கீழ், 1908 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ள இந்நூல் இப்பொழுது மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பெற்று வெளியிடப்படுகிறது.

இயற்கையோடு இணைந்து வளர்ந்த மனிதகுலம் நாளடைவில் நாகரிக வலையில் விழுந்தபோது அறிவின் கண்கண்டு ஒழுக்க நடைமுறைகளை வகுக்கலாயினர். மக்கள் தொகை பெருகப்பெருக, ஒழுக்கக் கேடுகளும், பழிபாவங்களும், மூடப் பழக்கங்களும் பெருகிய போது நலவாழ்வை வகுத்துக் காட்ட சாத்திரங்கள் தோன்றின. பல்வேறு நிலையில் பலராலும் சாத்திரங்கள் இயம்பப்பட்டன. எனினும் **ஸ்ரீ குமார தேவர்** எழுதிய **சாஸ்திரக் கோவை** சிறப்புடையது பல்வேறு நூல்களில் கிடந்தவற்றைத் தொகுத்துச் சீர்செய்து வழங்கும் நேர்த்தியாக அமைந்தது. அவ்வகையில் ஸ்ரீ குமாரதேவர் தொகுத்த 16 சாஸ்திரங்களுடன் அவர் எழுதிய பெரிய நாயகியம்மன் பதிகமும், ஸ்ரீ சிதரம்பரம் சுவாமிகள் எழுதிய ஸ்ரீ குமாரதேவர் நெஞ்சுவிடு தூதும் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்தக் கிடைத்தவற்கரிய தொகுப்பு இப்போது மீண்டும் ஒளியச்சாக்கத்தின் மூலம் உலாவருகின்றது.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் என்னும் மகாஞானி சிவனருளால் செம்பொருள் வாய்க்கப் பெற்றவர். கன்னட தேசத்து அரசனாய் சிலநாளிருந்து பின்னர் காடும் மேடும் கடந்து பல்வேறு அற்புதங்களை நிகழ்த்தியருளியவர். அவருடைய திருவாக்கால் மலர்ந்தவையே சாஸ்திரக்கோவை. பின்னர் அவருடைய சீடராகவந்த சிதம்பர சுவாமிகள் தமது குருவின் பெருமை நிலைக்க அவரைப்பற்றிப் பதிகம் பாடினார். இருவர் தொகுப்பும் இணைந்ததே இக்கோவை நூலாக வெளிந்துள்ளது.

தமிழறிஞர்களின் தமிழ்த் தொண்டினை எப்போதும் பாராட்டுவதில் முதன்மையானவர் **மாண்புமிகு மக்களின் முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அம்மா** அவர்கள் ஆவார். மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் தமிழ் மீதும் தமிழர் மீதும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மீதும் கொண்டுள்ள அன்பும் கருணையும் அளப்பரியன. தமிழின் மேம்பாட்டுக்கெனப் பல திட்டங்களை மேற்கொண்டு செயலாற்றி வருகின்றார்கள். ஒல்லும்வகையெல்லாம் தமிழ் வளர்த்துவரும் **மாண்புமிகு மக்களின் முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அம்மா** அவர்களுக்கு உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் சார்பில் நன்றிகளைப் பதிவு செய்கின்றோம்.

தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்துவரும் **பள்ளிக்கல்வி, தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சரும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத் தலைவருமாகிய மாண்புமிகு கே.சி. வீரமணி** அவர்களுக்கு நன்றி.

தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஆர்வத்தோடு நாட்டம் செலுத்தித் தமிழ்த் தொண்டாற்றிவரும் **தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித்துறை அரசுச் செயலாளர் முனைவர் மூ. இராசாராம்** இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும் இதயம் கனிந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் சிறப்பான முறையில் மறு அச்சுப் பெற முனைந்து உழைத்த உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன அனைத்துப் பணியாளர்களுக்கும் அச்சகத்தார்க்கும் என் நன்றி.

இயக்குநர்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சாஸ்திரக்கோவை.

இதோடு ஷடியார் அருளிச்செய்த
பெரியநாயகியம்மை பதிகமும்,
ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
குமாரதேவர் நெஞ்சுவிடுதூதும்,
குமாரதேவர் பதிகமும்
சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவை

திருத்துருத்தி இந்திரபீடம் கரபாத்திர சுவாமிகள்
ஆதீனத்திற்குரிய
ஈசூர் - சச்சிதாநந்தசுவாமிகள்
மாணாக்கர்களிலொருவராகிய
பி - ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால்
பல பிரதிகளைக்கொண்டாராய்ச்சிசெய்வித்த பிரதிக்கிணங்க,

சென்னை : மனோன்மணிவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1908

இதன்விலை அணா - 10

உ

சிவமயம்.

கருத்து.

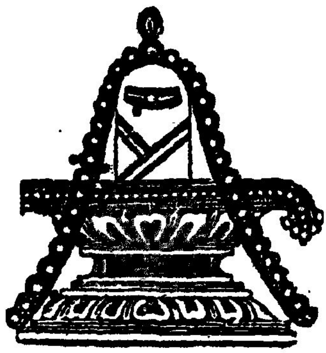
முக்கியகவனிப்பு:—இப்பதிப்பிற்கு முன்னர் சிலரச்சிட்டிருந்த பிரதிகளிலுள்ள இச்சாத்திரக்கோவைகளைப் பரிசோதிக்குமளவில், யாதும் வரிசைக்கிரமமா யில்லாமையாலும், ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருப்பதைப்பற்றி, ஒருவாறு சந்தேகங்கொண்டு, மூல எட்டுப் பிரதிகளில் எவ்வாறிருக்குமோ! எனவெண்ணி, சில மடாதிபர்களுக்கும், சில வேதாந்திகட்கும், சில பேரறிவுடையோர்கட்கும், அடியேன்சிரசாஷ்டாங்கமாக இக் குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவைகட்கு மூல எட்டுப்பிரதிகளிருக்கில் அடியேன்பேரில் தயவிட்டு அனுப்பித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பல நிருபமெழுதியும் பதில் 'சரிவரக் கிடைக்காமல் பிறகு ஒருவாறு துணிந்து, "அரசனெவ்வழி யவ்வழி குடிகள்" என்னும் நீதிவாக்கியத்தைக் கடைப்பிடியாகக் கைக்கொண்டு, முன்ன ரச்சிட்டபிரதிகளை வெகுவாய்ப்பரிசோதிப்பித்து, அடியேன் இச்சாத்திரக்கோவையை யச்சிட்டிருப்பதுடன், விருத்தசைலத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியநாயகியம்மன்பேரில் ஷை ஸ்ரீ-குமாரதேவர் அருளிச்செய்த பதிகமுஞ்சேர்த்து நன்குமதிக்கத்தக்கக் கடிதத்தி லச்சிட்டு முடிவுபெற்றிருக்கின்றன.

கொ-லோகநாதமுதலியார்.
மநோன்மணிவிலாச சென்ட்ரல் புக்டிபோ,
29-நே, வைத்தியநாதமுதலிவீதி சென்னை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.



ஆதினவரலாறு.

துறையூர் - சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்,

பேறையூர்-சாந்தலிங்கசுவாமிகள்,

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்,

சிதம்பரசுவாமிகள்,

செட்டி-சிதம்பரசுவாமிகள்,

பழனிசுவாமிகள்,

கூவாலத்துச்சுவாமிகள்,

புலியூர்ச்சுவாமிகள்,

குழந்தைவேல்சுவாமிகள்,

முத்தையசுவாமிகள்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபூசைநாட்கள்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் = புரட்டாசிமீ பூர்வபக்ஷம் சதுர்த்தசி.
குழந்தைவேல்சுவாமிகள். = ஆடிமீ அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை.

எண்.	சாத்திரங்களின் விபரம்.	பாடற்றொகை.	பக்கம்.
க	மகாராஜாதுறவு - - -	ககஎ	க
உ	சுத்தசாதகம் - - - -	௯௫	௩க
௩	விஞ்ஞானசாரம் - - -	௯௮	௫க
௪	அத்துவிதவுண்மை - - -	க0க	௭0
௫	பிரமாநுபூதிவிளக்கம் - -	க0உ	௮௯
௬	ஞானவம்மானை - - -	க00	௯௮
௭	வேதாந்தசாரத்தைக்கட்டளை -	—	க0உ
௮	வேதாந்தசகாரியக்கட்டளை -	—	க0௪
௯	சகசநிட்டை - - - -	கக	க0௮
க0	உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை -	—	கக0
கக	பிரமசித்தியகவல் - - -	—	கக௪
கஉ	சிவதரிசனஅகவல் - - -	—	கஉஉ
க௩	ஆகமநெறியகவல் - - -	—	கஉ௭
க௪	வேதநெறியகவல் - - -	—	க௩0
க௫	பிரமாநுபவஅகவல் - - -	—	க௩௩
க௬	சிவசமரசவாதஅகவல் - -	—	க௩௭
—	பெரியநாயகியம்மன் பதிகம் -	க0	க௪க

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தஸ்வரூபமே ஒருருவாகத்திருமேனி கொண்டருளிய ஸ்ரீ-குமாரதேவர் முற்பிறப்பில் பரமசிவத்தை நோக்கி மல்லிகார்ச்சுன பர்வதத்தில், நிஷ்காமதவஞ்செய்கையில், அந்தச்சுவாமிகளோடுகூட வேறொருவர் அந்தப்பர்வதத்தின்கண்ணே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்; அப்போது, பரமசிவம் அவரது தவத்திற்கிரங்கிப் பிரத்தியட்சமா யெழுந்தருளிவந்து, அன்பனே? உனக்கு என்ன வரம்வேண்டுமென்று கேட்குமளவில், அவரோ ஒன்றைக்கருதி! மற்றொன்றைக் கேட்டமாத்திரத்தில், பரமசிவம் திருவுளத்தில் முனிவுகொண்டு, அடா நீ ஜடாமுனியாகக் கடவதென்று சபிக்க: அதுகேட்டு அவரும் திடுக்கிட்டெழுந்து நின்று சுவாமி! யான் கருதிவந்ததைக்கேளாமல் ஊழ்வினைச்சேட்டையால் தவறிப்போனேன் பரம்பொருளே! இனி யாதுசெய்யவல்லேன். அச்சோ! இச்சாபம் அடிமைக்கு, எக்காலத்தில் விமோசன மாகுமென்று அடிவணங்கிக்கேட்க, அடா நீபோய், விருத்தாசலத்தில், மணிமுத்தாநதிக் கரையில் வளர்ந்தோங்கிருக்கின்ற அரசமரத்தின்மே லிருந்தாயாகில், இந்தப்பர்வதத்தில் உன்னோடு தவஞ்செய்துநிற்கின்ற எம்து அன்பனாகிய ஒருவன் கந்நடதேயத்தில் இராஜனாக வவதாரஞ்செய்து, சிறிதுநாள் அரசுபண்ணி, பிறகு விர

க்தியுண்டாய், பேரையூர்ச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு மேற்படி ஆசிரியருத்தாரப்படி விருத்தாசலம் வந்து நீ இருக்கின்ற அரசமரத்தினீழலில் இருப்பான். அப்போது, நீ அவனைக்கண்டு வணங்கிக்கேட்டால், அவன் விமோசனஞ் செய்வானென்று திருவாய்மலர்ந்தருளியமாத்திரத்தில், அந்த ஜடாமுனியும், சுவாமி? அவருக்கு முத்தித்திசை எப்போதென்றுகேட்கஅடா? அந்த அன்பன் இதற்குமுன்னர், ஐந்துசுத்த தேகமெடுத்து நம்மைநோக்கி நிஷ்காமதவஞ் செய்திருக்கிறான்; இஃது ஆறுவது தேகம். இன்னம் ஒருதேகத்தில் முத்தியைப் பெறுவானென் றருளிச்செய்ய. அதுகேட்டு ஜடாமுனியும் பாக்கியமென்று பரமசிவனிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டுபோய், மேற்சொல்லிய அரசமரத்தின்மேலிருந்து எப்போது விமோசனகாலம் நேரிடுமென்று வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவரோ என்றால், பரமசிவத்தின் திருவருட்படி அருளே திருவுருவாகக்கொண்டபோதினும், ஆசிரியர் வேண்டியிருப்பதால், கர்நடதேயத்திலவதரித்துச் சிறிதுகாளரசுசெய்து பிறகு துறவுபூண்டு ஒருநாள், தம்மிடத்திலுள்ள மந்திரிமார்களில் முதல் மந்திரியானவரால் தமது சரித்திரமுழுதும் பேரையூர்ச்சாந்தலிங்க சுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்தபின்பு தாமேபோய் மேற்படி சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க; அதுதெரிந்து சுவாமிகளும், இவரது பரிபாகத்தை நோக்கும்பொருட்டுத்தம்மிடத்திருக்கும் கையேட்டுத் தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா? இவனைப்பார்த்தால் அரசனைப்போலிருக்கின்றது, இவனிந்தவழிக்குப் பாத்திரவானல்லன், ஆதலால் இவனை அரசுக்கே போகும்படி சொல்லென்று சொல்ல: அதற்கு

அர்தத்தம்பிரானும் சுவாமி? இவ்வரசனிடத்தில் அதிதீவரபக்குவ முடைய சற்சிஷருக்குள்ள பதினெண்குறியும் உண்டாயிருக்கிறதே யென்று சைகையாகச்சொல்ல, சுவாமிகளும் (முன்பே அறிந்திருப்ப தால்,) ஆனால் இவனை நமது எருதுக்குப் புல்லறுத்துப்போடச் சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவ்வாறே தம்பிரான் அரிவா ளும், புல்லுகட்டுங்கயிறுங்கொடுத்தனுப்ப, மேற்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவ ரும் அத்திருப்பணியைச் சிரசாவகித்துக்கொண்டுவயலுக்குப்போய் பள்ளர்கள் புல்லறுப்பதைப்பார்த்து, தாமும் அவ்வாறே அறுக்க நினைத்து இடக்கையால்புல்லைப்பற்றி வலக்கையிலுள்ள அரிவாளைப் புல்லின்மேற் பூட்டாமல் இடக்கை மேற்பூட்டியிழுக்க, கையறுபட்ட மாத்திரத்தில் மேற்படி வலக்கையைப்பார்த்துக் கோபித்தார்; இவ் வற்புதக்காட்சியைக் கண்ணுறக்கண்ட மேற்படிபள்ளர்கள் நீர் ஆரையா? என்று கேட்க, நான் பேரையூர்ச்சாந்தலிங்க சுவாமிகள் வாகனத்திற்குப் புல்லறுப்பவனென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அப் பள்ளர்கள் ஆச்சரியமடைந்து, இவர் அரசனைப்போ லிருக்கிறதென் றெண்ணி, அப்பள்ளர்களே புல்லறுத்துக் கட்டுக்கட்டி அவர் திரு முடிமேல் வைக்க, அச்சுமைபொறாமல் திருமுடிசாய்ந்து போவ தைக்கண்ட பள்ளர்கள் அப்புற்சுமையை எடுத்துவந்து மேற்படி மடாலயத்து வெளியில் வைத்துப்போனார்கள்.

இவ்வாறு இரண்டு நாள்சென்றபின்பு, மூன்றாவது நாள்மேற் படி புற்சுமையை எடுத்துவந்தபள்ளன் இவர் சேதி முழுதும் கை யேடுத்தம்பிரானுக்குத் தெரிவிக்க, அவரும் இவர்கையறுப்புண்ட சேதியை சுவாமிகளுக்குக் குறிப்பாகத் தெரிவித்தனர்; சுவாமிகளும்

ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப்பார்த்து சோதனை நிமித்தம்முனிவுகொள்பவர் போல் கோபிக்க, அவரும் உண்மையாகவேபயந்து ஒருபுறம் ஒதுங்கி இருந்துவிட்டார்.

பிறகு அன்று இராத்திரி சுவாமிகள் கையேட்டுத்தம்பிரானை யழைத்து அப்பா? எங்களிருவருக்கும் வெவ்வேறே கட்டமுது கட்டி ஒரு தண்டத்தில்மாட்டி அரசனிடத்திற்கொடுத்து நம்மோடு கூட அனுப்பிவையென்று கட்டளையிட்டருள: அவரும் அவ்வாறே செய்தனுப்பிவைக்க, சுவாமிகள் முன்னும் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் பின்னுமாய்ப்போகையில், சிலதூரம்போய் சுவாமிகள் இவரைத்திரும்பிப் பார்த்து என்ன நாமதமென்றதட்ட, அதுகேட்டு இவரும் பயந்து சுவாமி? ஒருபுறம் அச்சுலிங்கம், மற்றொருபுறம் கனுயுத்தம் இழுக்கின்றதே! என்று சொல்ல, அக்குறிப்பையறிந்து சுவாமிகள்தமக்குத் தாமே ஆனந்தபரவசமடைந்து, பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர்குளக் கரைமேலிறங்கி இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து இரண்டன்னத்தையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து, ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சுவாமிகளுக்குப் பரிமாற மேற்படி சுவாமிகள் நைவேத்தியங்கொண்டபின், சேடமான மகாப் பிரசாதத்தைத் தாமும் உட்கொண்டு, சிறிதுநேரம் அவ்விடத்தில் இருவரும் சிற்சிலவிஷயங்களை வசனித்துக்கொண்டிருந்து, பிறகு மடாலயத்திற்கு வந்துசேர்ந்து சிலநாள்கழித்து, மேற்படி சுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம்பெற்றுக்கொண்டு சாதனைசெய்து முதிர்ந்த காலத்தில் ஒருநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இவரை மகாராஜா என்று பெயரிட்டழைத்து, அப்பா? நீ விருத்தாசலத்துக்குப்போகவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டருள: அங்ஙனே நல்லதென்று விடைபெற்

றுக்கொண்டு விருத்தாசலத்தைநோக்கி வருகிறவழியில்சின்னசேலத் திற்குக் கீழ்ப்புறமானகாட்டில் இவர்நிமித்தம் அன்புகூர்ந்து பழமலை நாதரே ஒரு பிராமணரூபமா யெழுந்தருளிவந்து தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துக்கொண்டிருந்து இவரைக்கண்டு அப்பா? நீ ஆயாசமாய்ப் போகிறபடியால், நால்வகைஜலமு மிருக்கின்றன, உனக்குவேண்டிய மட்டும் சாப்பிட்டு விடாய் தீர்க்கலாமென் றுபசரித்துத் தண்ணீர் கொடுக்க: இவர் அதைச்சாப்பிட்டு தாகநிவிர்த்தி செய்துகொண்டு, விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, மணிமுத்தா நதிக்கரையி லிருக்கின்ற அரசமரத்து நீழலில் நடந்துவந்த ஆயாசத்தினால் சற்று இளைப்பாறச் சயனித்து பிரமானந்த நித்திரையி லெழுந்தருளியிருந்தனர்.

அதுசேதி பெரியநாயகியாரறிந்து தனதபீடகத் திற்குச் சுவணபாத்திரத்தில் வைத்திருந்த பசுவின்பாலை ஏந்திக்கொண்டு ஓர் பிர்ாமணஸ்திரீயைப்போல அங்கு இவரிடத்தில்வந்து தலைப்பக் கத்திலுட்கார்ந்து தனது திருமடியின்மேல் லிவரது முடியைத் தூக்கிவைத்து அந்தப்பாலைப் புகட்டினபின்பு, இவர் ஆயாசந்தீர்ந்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து நீ ஆரம்மா? என்று கேட்க, அப்பா? குமாரதேவா? நான்தான் பெரியநாயகி, நீ எப்போதும் என்னிடத் தில்தானே சுகமாயிருவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி உடனேமறைந் தருளினாள். பிறகு, ஸ்ரீ-குமாரதேவர், அம்மா! உன் கிருபைக்கு அடிமை யாது கைம்மாறு செய்யவல்லேன்! என்று பலவாறு தோத் திரஞ்செய்து அங்ஙனே பரவசமாய் இருந்தார்.

இதை மேற்படி ஜடாமுனி, தேடியிருந்தபொருள் கிட்டிற்றென வெண்ணி அம்மரத்தைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி பிராமண வுருவமாய்

வந்து அநுவினயத்துடன் அடிவணங்கிநிற்க: இவர் அந்தஜடாமுனி யைப்பார்த்து நீ யார்? என்று கேட்க: நான் ஜடாமுனியென்று சொல்ல: நீ இவ்விடத்திற்கு வந்தகாரிய மென்னவென்று கேட்ட மாத்திரத்தில், ஜடாமுனி தனதுசரித்திர முழுதும் விவரமாகச் சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் சந்தோஷமாய் ஜடா முனியின் சாபநிவர்த்திசெய்து, சிறிதுநாள் அவ்விடத்தில்தானே கர்பாத்திரஞ்செய்து கொண்டிருக்குங் காலத்தில், அவ்விடத்தி லுள்ள ஒரு குடும்பியானவன், இவரை மகானென்றறிந்து நாள் தோறும் உண்மையாய்த் தரிசனஞ்செய்துகொண்டேவர, அவ னுக்கு நாளுக்குநாள் சகலசம்பத்தும் அபிவிர்த்தியடைந்து வருகை யில், ஓர்நாள், அவன் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு வணங்கி சுவாமி! அடியேனுக்கு ஏதேனும் ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருளவேண்டு மென்று வருந்திக்கேட்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அப்பா? அப்படி உனக்கிஷ்டமிருந்தால் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியார் சந்நிதானத்திற்கெதி ராக ஒரு மண்டபங் கட்டிவையென்று கட்டளையிட்டருள, அவ னும் அப்படியே மகாபாக்கியமென்று மண்டபங்கட்டும்படி எத்த னித்துக்கட்டும்போது உத்திரக்கல் மேலேறாமல் வருத்தமடைந்து ஸ்ரீ-குமாரதேவருக்குத்தெரிவிக்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும், விபூதியைக் கொடுத்து இதை அந்தக்கல்லின்பேரில் போட்டுத் தூக்கென்றுத்த ரவுசெய்ய, அப்படியேசெய்து முடித்தபின்பு, அந்தக்குடும்பியும் சந் தோஷித்தனாய் ஸ்ரீ-குமாரதேவரை வணங்கிநின்று சுவாமி? தேவரீ ருடைய பிரபாவத்தை யின்னதென் றளவிட்டுச்சொல்ல ஆராலாகு மென்று நானாவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கோபுரவாயிலிற் செய்துவைத்

திருக்கும் இரண்டு துவாரபாலகருடையமுதுகும் உரைபட்டிருப்பதைக்காண்பித்து இவர்களுக்குத் தவன சஞ்சிகாய்ச்சி நைவேத்தியம் பண்ணென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் மகாபாக்கியமென்று அப்படியே செய்வித்துக் கிருதகிருத்தியனானன்.

பிறகு ஒருநாள், ஸ்ரீ குமாரதேவரும், ஓர் குடும்பி வீட்டுவாயில் கரபாத்திரத்திற்குச்சென்று கையேந்த, அவர்கள் இவரது மகிமையை யறியாதவர்களாய் தங்கள் வீட்டில் சமைத்து வைத்திருந்த மச்சத்தை அன்னத்தோடுகலந்து இவர்கையிற்பரிமாற, அதுதெரிந்து ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அங்ஙனே குளத்தின் நீருகிற் செல்ல, அந்தமச்சம் உயிர்பெற்று குளத்திற் குதித்துப்போய் விட்டது.

இப்படியிருக்க, ஒரு குஷ்டரோகியானவன் தனதுதேகவருத்தம் நீங்கவேண்டுமென்று நாள்தோறும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு தரிசனஞ் செய்துகொண்டேவருகையில், ஒருநாள் அதிகவாதனையினால் சகிக்கப்படாதவனாய் ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியில்வந்து வீழ்ந்துகோவென்று அலறி முறையிட, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அப்பா? நாம் வயித்திய னல்லவேயென்னலும், அவனும் சுவாமீ? தேவரீரதுதிருக்கையினால் விபூதியாகிலுங் கொடுத்தால் எனதுரோகம் நிவர்த்தியாகுமென் றிரங்கிக்கேட்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவருந் திருவுளமிரங்கி விபூதியையள்ளி அவனது இடக்கையில்வைத்து வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி பழமலையார் சந்நிதானத்தினுள் ஒருமாடத்திலிருக்கும் விக்கினேஸ்வரரைக் குறியாகக்காண்பித்து, நீ அந்தவிக்கினேஸ்வரர்முன்னேபோய் இரண்டு கண்களையு மூடிக்கொண்டு நின்று அங்கேநடக்கின்ற அதிசயத்தை நமக்குவந்து

சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள: அவனும் அப்படியேபோய்நின்ற மாத்திரத்தில் அவனுக்குச் சுழுத்திபோற்றோன்ற, அத்தருணத்தில் அந்தவிநாயகக்கடவுள் தமது துதிக்கையைநீட்டி இவனது இடக் கையிலிருந்த விபூதியைத் தொட்டதுபோலக் கண்டுவிழித்து ஸ்ரீ குமாரதேவ ரிடத்திற்குவந்து விண்ணப்பஞ்செய்த மாத்திரத்தில் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் ஆனந்தமாய் அந்தவிபூதியைத்தொட்டுத் தரித் துக்கொண்டு, அவனையும் தரித்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவுசெய்ய, அவன் அப்படியே தரித்துவருங்காலையில் அவனது குஷ்டரோகம் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கியமடைந்தான்.

இப்படி யிருக்கின்றநாளையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவாரூர் மஹோற்சவத்திற்குப் போயிருந்தபோது, இரதோற் சவத்தினம் தியாகராஜப்பெருமான் இரதமேறி மாடவீதி திருக் கோலம் வருகையில், அந்த இரதத்திற்கு நேரே ஸ்ரீ-குமாரதேவர் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருப்பதை இரண்டுசைவர்கள்கண்டு, ஒரு வர்க்கொருவர் விகடமாய் வீரசைவமருளைப் பார்த்தீர்களாவென்று பேசிக்கொள்ள, அந்தவிகடவார்த்தையை ஸ்ரீ-குமாரதேவர்கேட்டு இரதத்தில்வருந் தியாகராஜப்பெருமானைப்பார்த்து தியாகராஜப் பெருமானே! "வீரசைவம் மருளானால் இரதம்நடக்க, அருளானால் இரதம்நிற்க" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினவுடனே இரதம் நின்று விட்டது: பிறகு, ஸ்ரீ-குமாரதேவர் கொஞ்சதூரத்திருந்த ஒரு புரசு நிழலி லுட்கார்ந்திருந்தார். இரதம் நின்றுவிட்ட சேதிதெரிந்த தர்மகர்த்தாராகிய தஞ்சாவூர் அரசன் இரதம்நனது நிலைவந்துசேர் ந்தபிறகு போஜனஞ் செய்கிறதென்னும் நிச்சயமுடையவனாதலால்,

என்னசெய்வோமென் றச்சமுற்று, இவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியந் தெரியாதபடியினால், சாயங்கால பரியந்தமும் அந்த இரதம் நடக்கும்படி அனேகபிரயெத்தனங்கள் செய்வித்தும் அஃது சற்றாகிலும் அசையாது நிற்பதைப்பார்த்து, இனி யென்ன செய்யக்கூடும்! இது யாராலுற்ற இடறு! அந்தோ! வீணில்விரதம் தவறுதலாகிறதே! எம்பெருமானே! என்று வியசனமுற்று மெய்சோர்ந்துவாடி பிறகு தேறியிருக்குங்காலையில், மேற்படி அரசன் அவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியத்தைக்கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் இருக்குமிடத்திற்கு வந்து அவரைக்கண்டுவணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அரசனைப்பார்த்து இம் மறுளனிடத்தில் உங்களுக்கு என்ன அலுவல் போங்களென்றுசொல்ல, அரசனுஞ் சுவாமீ! இந்தப் பிழையை மன்னித்து, இரதத்தை நடப்பித்தருளவேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி அந்த இராஜனுடனுஞ் சேனைகளுடனும் எழுந்தருளி வந்து இரதத்தின்முன்னேநின்று தியாகராஜப்பெருமானைப்பார்த்து எமது தயாநிதியே! "வீரசைவம் அருளானால் இரதம் நடக்க, மருளானால் இரதம் நிற்க" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளின மாத்திரத்தில், இரதம் சடுதியில் நடந்து யாவருங்களிக்க நிலையிற்போய் நின்றது.

இப்பால் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் மறுபடியும் விருத்தசைலம்வந்து அவ்வரசமரத்தின்கீழ் வாசம்பண்ணிக்கொண் டிருக்குங்காலையில், பிறதேசத்திலுள்ள ஓர் மாந்திரீகன் விருத்தசைலத்திலுள்ள பத்திரகாளியைத் தன் கைவசமாக்கிக்கொள்ள எண்ணினவனாய்த் தனது நாட்டைவிட்டு மணிமுத்தாநதிக்கு வடதிசையாகவருகையில், மேற்படி பத்திரகாளியறிந்து அச்சமுற்றவளாய் ஒரு ஸ்திரீயைப்போல

ஸ்ரீ-குமாரதேவரிடத்திற்குவந்து அவரைப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் பண்ணி அவருக்கெதிரேநிற்க, அதுகண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் நீ யார்? என்றுவினவ; சுவாமீ? நான் பத்திரகாளி, என்னைத் தன்வசஞ் செய்துகொள்ளும்படி ஒரு சண்டாளன்வருகிறான்: அதனால், பயந்து வந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் என்னால் உனக்கு ஆகவேண்டியதென்னென்றுவினவ, பத்திரகாளியும் சுவாமீ? தேவரீரது திருவடிகளை அடியாள் சிரசின்மேல்வைத்தால் எனது ஆபத்துநீங்குமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி, அங்ஙனே நல்லதென்று பத்திரகாளி சந்நிதிக் கெழுந்தருளிவந்து, அந்த விக்கிரகத்தின் முடிமேல் தமது திருவடியைத் தூக்கிவைத்த மாத்திரத்தில், அந்தமாந்திரீகனுடைய இரண்டுகண்களும், அவன்மனவிருள்போலவே இருளடைந்தன: அதுதெரிந்து அந்தமாந்திரீகனும் பயங்கொண்டு, இந்தஸ்தலத்தில் பெரியோர்கள் வாசஞ் செய்திருக்கின்றனர்போலு மென்றெண்ணி, அவ்விடத்தில் விசாரிக்க: ஸ்ரீ-குமாரதேவர் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு, அவரிருக்கு மிடந்தேடிவந்து, அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அவனைப்பார்த்து நீ யார்? என்று வினவ, சுவாமி? நான் மாந்திரீகன், நான் இவ்விடத்திற்கு இந்த உத்தேசமாய்வந்த இடத்தில், எனக்கு இவ்வகையான ஆபத்துநேரிட்டது, இதைத் தேவரீரே தீர்த்தருளவேண்டு மென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்துநிற்க; ஸ்ரீ-குமாரதேவருஞ் சற்றேதிருவுளமிரங்கி அடா? உன்சரீரமுள்ளவரையிலும் இந்த மாந்திரீகத்தைவிட்டிருப்பாயாகில், உனக்குஒருகண்மாத்திரந்தெரிய அநுக்கிரகஞ் செய்வோமென்னலும், அம்மாந்திரீகனு மப்படியே

ல்லதென்று ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியைத்தொட்டுச் சொன்ன வளவில், ஒருகண்தெரிந்து தன்னுடையதேசத்திற்குப் போயினன்.

இப்பால் ஒருகுடும்பியானவன் புத்திராபேக்ஷையினுல் ஸ்திரீயுந் தானும் நெடுநாளாய் வியசனப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக் கண்டு நாள்தோறுந் தரிசனம்பண்ணிவருகையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ குமாரதேவர் திருவுளமிரங்கி மேற்படி குடும்பிக்கு விபூதியளிக்க, அவ்விபூதிப்பிரசாதத்தால் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள் பிறந்து, அவர்கள் வளர்ந்து, ஐந்துவயதாகிப் பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்து வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தபிறகு, அந்தப்பிள்ளைகளுக்கு இலக்கணப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டி இலக்கணவித்துவானுகிய சிதம்பரப்பிள்ளையென்பவரை மதுரையிலிருந்து வரவழைத்து மேற்படி இரண்டுபிள்ளைகளுக்கும் இலக்கணப்பியாசஞ் செய்வித்துவருங் காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் குக்ஷிபாதை நிமித்தம் அந்தக் குடும்பி வீட்டுக்குவருகையில், மேற்படி சிதம்பரப்பிள்ளையென்னும் உபாத்தியாயர் இவரிடத்தில் மதிப்பற்று இறுமாந்திருப்பதைக் கண்டு அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு அவரை நோக்கி, ஓர் வாக்கியத்தைக்கூறி அதற்குப்பயன் வினவ, அவருக் கென்ன வித்வசாமர்த்தியமிருந்தபோதினும், இந்தச்சந்நிதானத்தில் நாவெழாமையால் பயன்கூறுதுமயங்கிநின்று சற்றேதெளிவுண்டாகி ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியில்விழுந்து வணங்கி, சுவாமீ? அடிமை யைமன்னித்து இரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்து, அதுமுதல் துறவுபூண்டு மேற்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவரது பின் னுகச் சாயைபோற்றொடர்ந்து தானுங் கரபாத்திரம் பண்ணிக்

கொண்டிருந்தார், அவரது ஆராமையையும், மெய்யன்பையும் ஸ்ரீ குமாரதேவரறிந்து அவரைத்தமது ஆசிரியரிருக்கும் திருப்பேரையூருக்குக் கூட்டிக்கொண்டுநடந்து, மடாலயத்திற்குச் சமீபமாகப் போகையில், விடியற்காலையாகையினால் எழுந்திருந்து வெளியே வந்துநிற்கிற தம்பிரான்களைக்கண்டு, சுவாமிகளிருக்குஞ் சமையமெப்படியென்றுவினவ, சுவாமிகள் பாகிட்டையி லெழுந்தருளியிருக்கின்றதெனக்கூற, ஆனால் நாம்பணிசெய்வோமென்று நினைத்து ஸ்ரீ குமாரதேவர் சாணச்சட்டியெடுத்துக்கொண்டு திருமெழுகிட சிதம்பரசுவாமிகளும் திருவலகெடுத்துக்கொண்டு திருவலகிட்டார்; இத்திருப்பணிமுடித்தபின்பு, சுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தருளிய சேதி தெரிந்து இவ்விருவர்களும் மடாலயத்துட்சென்று, சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்கிநிற்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா? உன்னை யடுத்துநிற்கின்றவன் யார்? என்றுவினவ, தென்னாட்டுச் சைவனென்றுசொல்ல, இவனை எனழைத்து வந்தாய்? என்றுகேட்க, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் மௌனமாயிருந்து விட்டார்; இப்படி இரண்டுதினஞ்சென்றபின்பு, சிதம்பரசுவாமிகளது நடையைக் கையேட்டுத்தம்பிரானறிந்து சுவாமிகளை வணங்கிநின்று சுவாமீ? இந்தச்சைவன் மிகுந்த வல்லவனாயிருக்கிறபடியால் இவனைத்திருவடிக்கு ஆளாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்குச் சுவாமிகளும் மேற்படி தம்பிரானைப் பார்த்து அப்பா? நமக்கிருக்கிற சந்ததிபோதும்; நமது சந்ததிக்குச் சந்ததி வேண்டாவா யில்லாதிருந்து, இப்போது கிடைத்த படியால் அப்படியே செய்விக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட, அதற்குத் தம்பிரான் மௌனமா யிருந்து விட்டார்; இப்படி இரண்

போகத்தைப் பொருளெனவெண்ணி, வேண்டலனீக்க ளரசனு
மேயதே விதித்துக்கொளுங்களென் றுரைத்தான். (கூஉ)

[இதுமுதல்-கூ-பாட்டானும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென
மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின்
றுன்பமும் முத்தியினின்பமு முரைத்தல்
கூறப்பட்டது.]

ஆதியினதுதாதையுமீனேயே யரசினினிளமையிற் சூட்டத்,
தீதின்றியுனதுபுயவலிமையினிற் சுமைதைத்தாங்கினையினிமேல்,
நீதியினுணியமதியினதரவீனினின்னைப்போ லொருவர் மற்றுளரோ,
ஈதியற்கையதன் றிவ்வுடலுடனே யிச்செல்வமன்றிவேறுளதோ. ()

அலதுநீயேகினவனியுங்காப்பற் றவத்திலே யலைந்திடும்யாமும்
சலனமதுறவே மித்தகையெமைநீ தவிக்கவிட்டேகுதல்கடனன்,
நிலகிடவெமக்கீதருவொனவமைச்ச ரியம்பிடவரசனும் பார்த்தே,
உலகமெய்யெனவெண் ணுறுமதியுடையோர்க் குரைப்பினுமுணர்
வுதியாதால். (கூச)

இவ்வரசியற்கையற்பமற்றிதனு லெய்திடுந் துன்பினுக்களவின்
றவ்வகையதனை யூகமின்மையினு லறிகிலீர்நீங்களின்பென்றே, எவ்
வகைநினைந்தீரினியெக்காலுங்கட் கிதின்பமலதெனத் தோன்றும்,
ஒவ்வமற்றிதனுக் கூகமேதோன்ற துங்களுக்குலகயூகுதிக்கும். ()

[மஹாராஜன்துறவறம்பூண்டுநகரைவிட்டுப்போம்போது
நகரத்தார் போய்ப்புலம்பல்.]

என்றுமற்றனேக மாவிரித்தரச னெடுத்தமைச்சர்கடமக்கியம்பி
நின்றுபின்னவரை நிலுமெனிறுத்தி நிதிதனும்பொன்மனை விடுத்

தே, சென்றபின்னகர வீதியினடக்கத் திரண்டனைவர்களும் பின்னொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடியேமெலிந்து வாரியிரைச்சையி னழுதார். (௧௬)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டாலும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச் சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது.]

அவரவர்வினையி னவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக்கே, அவரவர்போக மென்றதேயாயி னிருக்கார் துணையதாகுவர்கள், அவரவர்தேகமுளபொழுதடனே யாதரவாரென்னாடி, அவரவரடைத னெறிகன்மத்தடையு மாதரவாதரவாமோ. (௧௭)

வினையுளவளவுங் கூடியேநிற்கும் வினையகன்றிடிற் பிரிந்திடுமால், வினையினல்வருமா தரவினினியற்கை மெய்யுணர்வத் தகையலவே, வினையிலைபுக்களிடத்தினனிருக்க மெய்யுணர்வொன்றையேநாடி, வினையறுகானம் புகுதவேவேண்டி விரும்பினேனீரினியின்னன். (௧௮)

[உறவினர்கள் தமதுறவுபாராட்டி அரசனைத் தடுத்தல்.]

என்றுகல் வேந்தனேதிலார்போல வேகின னனைவருங்கண்ணீர், நின்றெதிர்சொரிய வாய்விட்டே யலறிநின்றனர் தமர்கள்பின்னெனி, இன்றெமையாவர்காத்தளித்திடுவரினியை நீயேகுதனீதி, அன்றெனவுரைத்தாரவர்களை நோக்கியரசனீதுரைத்தனனன்றே.

[அரசன் உறவும் பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]

(வேறு.)

உறவாகுமெனவெனோநீர் தொடர்பதியல்பன்றாகு முயிர்கட்கெல்லா, முறவாகுஞானமினிப்பகையாகு மஞ்ஞானமுய்த்துநோக்கி

னுறவானவதையடைந்து பகையானவிதைநீங்கி யொருமையாக,
உறவாதறனக்குத்தானேயென மற்றுறவுவிடுத்துறைபு மென்றான்.

[தாய்தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தைதாயிருவருந்தம்புதல்வனெனும் வாஞ்சையினாற்றும்பின்
னேகி, மைந்தவா வெங்களிருவரையுமெவர்காப்பதற்கு வைத்தாய்
நீதான், சிந்தைதானுனக்கெங்கே மகனேயுன்றிருமுகத்தைத் திரும்
பிக்காட்டாய், நொந்துதான்பெற்றவயிறெரிகின்றதென வுரைக்க
நோக்கிமன்னன். (சக)

[அரசன் நீவிர் தாய்தந்தையரன்றெனல்.]

அறிவைநோக்கிடி லதற்குத்தாய் தந்தையிலை யிவ்வுடலதனை
நோக்கி லிறையுநீருபாதானகாரணமன் * இருமாயையினி லுண்
டாகுங், குறியிதுவிங்காயின் மண்ணிலெவனைப்பெறுந் தவரிலை யக்
கொள்கைநீரு, நிறையுமதியிலரேநீர் நில்லுமெனவிருவரையுநீத்துப்
போனான். (சஉ)

[மனைவி ஆவலுடன்வந்து தடுத்தல்.]

அரிவையர் கடமக்கிலக்கணங்கூறு நூலதனிலதனையெல்லா
முரிமையதாவுடையவளாயினிய மனைதொடர்ந்தேகி புருகின்று,
பரிவினுடனடிகள்பணிந்தாற்றியே பதைபதைத்துப் பனிகண்பா
யத், தரியனுமைவிடுத்துலக மதனிலொருகணமேனுஞ்சாவேனென்
றான். (சங)

[அரசன் நாயகன் வேறெனக்கூறல்.]

நின்னுடையநாயகனை நினதுள்ளேயுறநோக்கி நிற்கமாட்டா,
துன்னுடையநாயகனென்றென்றனையே கருதிநீபுழல்வ தென்னே,

---

* இருமாயை=சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை.

மின்னனையவிடையாய்கேளினவருக்கு நாயகனோர் மேலாமீசன்,
அன்னவனையே தேடிப்போகின்றே னெனவறாசற்கரிவைசாற்றும்.

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக்
கதியில்லையெனல்.)

ஞானமானதுபொதுவே நூலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வதில் லா, லானமாதினையலவோவிடுகவென்வறையும் பதியானவுன்னை- னமாவிடுகவென வறைபுமதோ துறவறமிங்கெனக்கென் சொல் லும், ஆனதாலுமையொழிந்து கதியிலேயெனவெண்ணியானடுத் தே னென்றாள். (சசு)

[அரசன் மறுத்துக்கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவறாதறைந்தனை நீவிவேகியேயாவாயாலுங், தேகமுதற்பிரபஞ்ச மதனினசைவிடுத்துவனஞ் செல்லாநின்றேன், காகமுலையாயெனுரைதடுத்தலுன்றன் விரதமலநாடுதன்னிற், போ குதியென்றவனை விடுத்தேதிலரைப்போலகன்று போகாநின்றான்;

[இதுமுதல்-உ-பாட்டாலும் மனைவி புலம்பிக்கொண்டு மாது
லன் வீட்டிற்கும் போய்விடல் கூறப்பட்டது.]

விரிவாயஞானமதை புணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்கநிற்றல், அரிதாயதகைமையினு லேங்கியே பதைபதைத் தங்கவனை நோக்கித் தரியாதுகதறியேவினை தனையேநொந்துதான் றளர்ந்துநின்று, தெரி யாதுமறைந்தவிடந்தனின் மிகவுமுருகியேதேம்பிவீழ்ந்து. (சஎ)

வேந்தனேபுனைவிடுத்து முலகமதிலிருக்கவோ விதித்தானீசன் நீர்ந்தோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றளவிற் சேர்ந்தநிற்கும்,

மொன்கழிந்தபின்பு, மூன்றாவதுநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் ஸ்ரீ-குமாரதேவரை அழைத்து நீ உன்னிருப்பிடம்போவென்றுசொல்ல, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் இவன் இவ்விடத்தி லிருக்கட்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகள் இவ்விடத்தில்வேண்டாம், நீயே யழைத்துக்கொண்டு போவென்றுசொல்ல, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் இவனைக்கொண்டுபோய் அடிமை என்னசெய்கிற தென்றுகேட்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா? நீ இவனைக்கொண்டுபோய்ப் பக்குவமறிந்து உனக்குச்சொன்னதை இவனுக்குச் சொல்லிவையென்று கட்டளையிட, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் மகாப்பிரசாதமென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு இருவரும் விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, பிறகு சிதம்பரசுவாமிகளது பக்குவஞ்சோதித்து அநுக்கிரகஞ்செய்தருளினார். இவர்தான் திருப்போரூர்ச்சந்நிதானம் விளக்கிய சிதம்பரசுவாமிகள்.

இப்படி நடந்துவருங்காலத்தில் பெரியநாயகியாரும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரால் சாஸ்திரஞ்செய்விக்கும்படி திருவுளங்கொண்டு ஸ்ரீ குமாரதேவரது யோகில்வந்து அப்பா? குமாரதேவா? நீ சாஸ்திரஞ்சொல்லவேண்டுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள; ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அம்மா? அடிமையாற்சொல்ல முடியாதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பெரியநாயகியாரும் ஆனால் நாமே உனது நாவில் நின்று சொல்லி முடிக்கிறோமென் றனுக்கிரகித்து, அங்ஙனே இந்த ஷோடச மகா சாஸ்திரங்களையுஞ்சொல்லி முடித்தருளினார். இப்படி அனந்தமகத்துவங்களைச்செய்து அந்தத்தில்ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் சொரூபசாக்ஷாத்கார பரிபூரணதிசையையடையுஞ் சமயமறிந்து, இரண்டாவது அடிமையாகிய வேட்டி-சிதம்பரசுவாமிகள் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப் பார்த்து சுவாமி? தேவர் பரிபூரணமானபின்பு அடியார்கள் தரிசனஞ்செய் துய்யும்பொருட்டு ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவர்

னாம் மறைந்தும் நமது பெயரிருக்க வேண்டுமோவென்று அகண்ட பரிபூரண சாக்ஷாத்கார சொரூப வியாபகத்திற் கலந்தருளினார். இப்பால் ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகளும் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியார்கட்டளைப்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவர் திருநாமத்தினால் கோயில்மடாலய முதலாகியதுகளுஞ் செய்வித்து, பிறகு தாமும் பரிபூரணநிலையை யடைந்தருளினார்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

இஃது, ஷை சுவாமிகள் மரபிலுள்ள அடியார்களில்
ஒருவரால் தெரிந்து சுருக்கமாக
எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்திருவடிவாழ்க.

உ

19

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நெஞ்சுவிடு தூது.

காப்பு.

தஞ்சமென்றோர்க் கின்பந் தருகுமர தேவன்மே
னெஞ்சுவிடு தூது நிகழ்த்தவே-விஞ்சும்
பழமலைவா ழாழத்துப் பாழிமத வேழக்
கழலிணைவா ரீசமே காப்பு.

கலிவெண்பா.

பூவாய்த்தகற்பகப்பூம் பொங்கரிடத்திற்சிறந்தோன்
றாவாய்த்தசெங்கமலத் துள்ளிருந்தோன்-மாவாய்த்த (௧)
மார்பகத்தோனுகமுற்றோர் வஞ்சகக்கூற்றைக்கடந்த
சீர்மிகுத்தகாயத் திறன்முனிவோ-ரோர்மிகுத்த (௨)
மாணிக்கப்பைவிரித்து வாழுரகர்பாருறைவோ
ராணிப்பொன்போன்றமறை யாகமங்கள்-பேணி (௩)
யுருவேயருவே யொளியேவெளியே
தெருளேயருளே சிவமே-பொருளேயென் (௪)
றேத்துஞ்சுகசொருப மின்னருளேயோர்வடிவாய்
நாத்துதிசெய்வேரு நயந்தருளி-தீர்த்தனென (௫)
வந்தபிரானுயேன் மலதிமிரம்போக்குதற்கென்
சிந்தைகுடிகொண்ட செழுஞ்சோதி-வந்தனைசெய் (௬)

யன்பர்க்கெளியா னதிகரேயாயினும்
வன்பர்க்கரிதாய மாணிக்க-மன்புக்க (எ)

மந்தரமேமத்தாக வாசுகியேநாணாகச்
சந்திரன்றூணாக்கடலே தாழியா-வந்தார்தம் (அ)

வன்பிற்கடைய வருமமுதம்போன்றெழா
தன்பிற்பெருகியெழு மாரமுதந்-துன்பத் (கூ)

திரையாழிவீழ்ந்தவரைத் திதறியாமுத்திக்
கரைமேல்விடுக்குமொருகப்பல்-விரவிவரு (க0)

மாகமேயாதி யனேகபிரபஞ்சமெலா
மேகமாய்க்காட்டு மெழிற்சித்தன்-மாகசுர (கக)

ரேமாக்கவெம்மனோ ரியாருமிருமாக்கக்
கோமாக்கருணைமழை கூர்மேகம்-பாமாருங் (கஉ)

கண்டபொழுதேகசிந்து கசிந்துள்ளுருகித்
தொண்டுசெயமேவுஞ் சுவைக்கரும்பு-பண்டு (கங)

பிரமனகந்தை பிறங்காதடங்கப்
பரமவொளியாப் படர்ந்து-சிரமனந்த (கச)

கோடிபடைத்துக் குலவுலகெலாந்தானாய்
மூடிநிலைபெற்றமுதுகிரியா-னீடிக் (கரு)

குறிஞ்சியுணின்று குறவர்குடில்சாடி
மறிந்துவிழுமாலியானை மாய்த்துச்-செறிந்த (கசு)

வகிலுங்கழைமணியு மந்திரையாலுந்திச்
சிகிநிறச்செம்பாலைவெப்பந் தீர்த்துப்-பகரரிய (கஎ)

முல்லைபுகுந்து முடைகெழுமுமாய்ச்சியர்தம்
பல்லையொத்தமுல்லை பறித்தெறிந்தங்-சொல்லை (கஅ)

தயிர்ச்சாடிமத்துடனே தாக்கிமருதத்
தியற்பள்ளரார்ப்ப வெழுந்து-வயற்புடைக (ககூ)

ளோரிகுளங்க ளெலாநிறைத்துநெய்தநிலஞ்
சாரவெழுந்து தரும்பரவர்-நேரும் (உ0)
வலைமலையெலாந் துணித்து வன்படவுதன்னிக்
குலவுகடலோடுறவு கொண்டு-நிலவலைய (உக)
மாழமொடுநீள மளத்தற்கரிதாகி
யேழ்கடல்வெள்ளமெனச்சிறந்து-மூழ்குமவர் (உஉ)
தம்மையழுக்கறவே தான்றுடைத்தலன்றியுயிர்
வெம்மையழுக்கு மிகத்துடைத்து-செம்மைதரு (உ௩)
வீட்டின்பவெள்ளத்து மேன்மைபெறவேமூழ்க
காட்டுமணிமுத்தா நதியுடையான்-மீட்டரிய (உ௪)
யெத்துகடமாதி வெறும்பொய்க்கதிட்டானச்
சத்தெனுமோர்மேன்மைத் தகுநாடன்-மொய்த்து (உ௫)
வரும்பேருருவமாய் மன்னும்பொருளெல்லா
மொருங்கேசுகமான வூரான்-விரும்பியமெய்ப் (உ௬)
பத்திப்பழவடியார் பைந்தமிழ்ச்சொன்மாமலரால்
வத்திக்கக்கட்டுபா மாலையான்-முத்திபெற (உ௭)
வோராறிவுகாணுமிடத் தொன்றென்றுஞ்சுட்டாத
சீரறிவாய்நின்றமனச் செம்பரியா-னேர்மருவு (உ௮)
பக்குவநான்கானபெரும் பாதங்கள்சோதிதா
மிக்கமறையாகமமாம் வெண்மணிகொண்-டொக்காத (உ௯)
விச்சைஞானங்கிரியை யென்னுமுத்தா னம்பொழிந்தங்
கச்சமறத்தூறத்த லாசையறற்-றச்சமது (௩0)
கோடாகவேந்திக் குளிர்கருணைமெய்புணர்வாம்
வீடாதகண்கண் மிகவிழித்துச்-சேடா (௩க)
ரிரண்டற்றவத்துவித மென்னுங்கைநீட்டித்
தெருண்டதவம்பத்திச் செவிகொண்-டிருண்டபெருந் (௩உ)

தத்துவசாலங்களெனுஞ் சாற்றுங்கவளமுண்ட
சுத்தமெனுஞ்சீர்வாய் துலங்கவே-பொய்த்த (கூகூ)
கருமவிக்கூட்டங் கடியாதவீசர்
தருமமாகல்வா றயங்க-வொருமையிலா (கூச)
வாறுசமயக் குருடாறியாத
வீறுபரிபூரணமா மேனியுடன்-கூறுமலம் (கூ௫)
போகமுனிந்துயிரின் போதமழித்துத்தோன்று
மாகமிகளேத்து மறிவானையான்-ரூகமுடன் (கூசு)
வந்துதனையடைந்தோர் வன்பவநோய்தீர்ப்பதற்கே
யந்தமறக்கட்டு மருட்கொடியான்-சந்ததமுஞ் (கூஎ)
சேமநிதிபோற் றிகழ்மறைநான்கிற்சிறந்த
சாமமறையார் தருமுரசோன்-காமர்செறி (கூஅ)
கஞ்சனும்வேளுங் கடுங்கூற்றுந்தன்னடியார்க்
கஞ்சநடாத்துதிரு வானையான்-விஞ்சியபே (கூகூ)
ரின்பமுளந்ததும்ப வெல்லோருங்கொண்டாடு
நன்குமாரதேவனெனு நாமத்தான்-மன்பயிலுஞ் (சo)
சாதனநான்கானபெருஞ் சம்பத்தைக்கைப்பிடித்து
மாதனமாதர் மனைதுறந்து-தீதறுசீ (சக)
ருள்ளிருந்தஞானம் புறனுமுதித்தாங்கு
வெள்ளைநிறநீறணிந்து மேனியெலாங்-கள்ளமுறு (சஉ)
காமனைவென்றதிருக் கண்ணிற்பிறந்தனல்
யாமவனைவெல்வதற்கீ தாமென்று-தோமறுசீ (சகூ)
ரக்கமணிமாலை யதுதரித்துமவ்வுறப்பின்
மிக்கபணியாய் மிகப்பூண்டு-தொக்கபகை (சச)
கொல்வார்மஞ்சற்றோய்த்துக் கூறைகொளுமாறவித்தை
வெல்வான்கருதும் விருதாக-நல்லசெக்கர் (ச௫)

காவிதோய்துண்டங் கருதுமுழான்குகட்டி
மேவுகருவிப்படையை வெல்வதற்கு-தாவிலாக் (௪௬)
கச்சைகட்டினற்போற் கனவுதரபந்தனமே
லெச்சமறக்கட்டி யிடர்ப்பிறவி-யச்சம் (௪௭)
பிரிந்ததெனக்காட்டுமொரு பெற்றிபோற்றோன்றும்
விரிந்தசடைபின்றாழ விட்டு-திருந்து (௪௮)
முயிரங்கமீதி லுயர்பரமலிங்கஞ்
செயலறவேதோன்றத் திறம்போற்-பயனார் (௪௯)
மருமத்திலிங்க மகிமையுடன்றாங்கிக்
கருமத்துரிசகழன்றே-யொருமித்த (௫௦)
நெஞ்சுடனேவீடுதொறு நீடுபிச்சையேதெனினும்
வஞ்சமறவேகரத்தில் வாங்கியுண்டு-விஞ்சுங் (௫௧)
குருபரனுமக் குமாரதேவன்பாற்
திருவடிபெற்றஞ்ஞானந் தீர்ந்தே-யுருநாம (௫௨)
முள்ளவெலாஞ்சத்சித் சுகமாவொருங்குணர்ந்து
தெள்ளியபேரின்பவெள்ளந் தேக்கியே-விள்ளலிலா (௫௩)
தெல்லாஞ்சிவமாய்க்கண் டேபெற்றமாதவரு
மல்லார்திருவுடனே வாழ்ந்தாலு-நல்ல (௫௪)
விடையன்பாற்கும்ப மிருஞ்சென்னிதாங்கித்
தொடருமறிக்குட்டி யுடன்றோற்பை-புடையெடுத்துக் (௫௫)
கம்பளந்தண்டாதி கைக்கொளினுமச்சென்னிக்
கும்பமிசைநெஞ்சுவைத்த கொள்கைபோ-லெம்பிரான் (௫௬)
றாளிலேநெஞ்சுவைத்துத் தாங்குமம்பிபோனடிக்கு
மீளிலாவன்புடைய வித்தகரு-மாளாத் (௫௭)
தகைமையுடையோராய்த் தக்கபணிசெய்தே
யகமுமுகமுமலர் வாருஞ்-சுகசொருப (௫௮)

மொன்றென்றேசொன்னு னுலகமேதென்றிடவே
நின்றபழுதையிடை நீளரவ்-மன்ற (௫௯)
வுதிக்குமாறப்பொருளி லுண்டாமென்றோத
விதித்தபழுதை விளங்கின்-மதித்தபாம் (௬0)
பேகுமதுபோ லெழிற்சிவங்கண்டேம்மூலக
மோகாதிதோன்ற லெனையென்ன-மோகமறக் (௬௧)
கானலினீரில்லையெனக் கண்டீர்தோன்றதல்போ
வீனமில்பொய்யாத்தோற்ற மென்றிசைப்ப-வான (௬௨)
பழுதையினிற்பாம்பும் பகர்கானனீரு
மெழுமோதகையா யிவைதாங்-தழுவியே (௬௩)
நானுவாயோர்பொருளி னண்ணுவதேதென்றிசைப்ப
வானுதபொன்மண்ணி லாபரண-நானு (௬௪)
கடமாதிதோன்றுமொரு காரணம்போற்றோற்றுக்
திடமாகாணென்று செப்பத்-திடவா (௬௫)
னொருவன்றொழிலா னுளவாயிவைதா
மருவுமிவையாவ ரால்வந்த-துரையெனவே (௬௬)
விண்ணினிடைப்பீலி வெயிற்குஞ்சந்தோன்றுவபோ
னண்ணுமெனவே நயந்துரைப்ப-வெண்ணுமவை (௬௭)
பற்பலவானுலும் பகருருவொன்றுமிவைதாங்
துப்புடைநானுவுருவாய்த் தோற்றுவதென்-செப்புகெனக் (௬௮)
காந்தருமாநகர்போற் காணெனவேயந்நகர்தான்
போந்தவிவகார மின்றுப்பொய்யாகு-மேய்ந்த (௬௯)
விவற்றுள்விவகார மேய்வதெவனென்னக்
கவற்றுன்கனவுவிவகார-நவிற்றுதல்போ (௭0)
லாமென்றுரைப்ப வதுவினைவின் வாதனையாக்
தோமுறுபொய்வாதனைதான் றாய்தாய-சேமப் (௭௧)

பொருட்கேதெனவந்தப் பூரணத்திற்றோன்றுந்
தருக்காரினைவாகுந் தானென்-றுரைப்ப (௭௨)
வதற்குவினைவெழுமோ யாதென்றுகேட்பக்
கதித்தகனலீலை கண்டா-யிதைப்பொய்யென் (௭௩)
றுன்னுதுகேட்டி புளஞ்சற்றசைக்கான்
முன்னும்பரமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த-மன்னு (௭௪)
வுலகமிவைதோன்று முளமிறந்தாலிந்தக்
கலகமெலாம்பொய்யாய்க் கனதை-யிலகியதோர் (௭௫)
மெய்யொன்றேயாகு மிளிருமுளத்துருவ
நையாவுருவமொடு நாமமாம்-பொய்புளந்தா (௭௬)
னுன்னினைவுநீதென்றே யூகத்தானேக்குமிடத்
தன்வினைவுநாமவுரு வாகுங்கா-ணந்நினைவு (௭௭)
கோடிகணத்திற் குதித்தெழலாலிவ்வுல
காடற்கருவுருவ நாமமாய்ப்-பீடுபெறத் (௭௮)
தோற்றுவினைவைத் துணித்தாற்சற்சிற்சுகமே
மாற்றற்கரிதாய் வயங்குறுஞ்-சாற்றுமிதா (௭௯)
லுள்ளமேயிவ்வுலகா மிவ்வுலகேயுள்ளமா
முள்ளமலாதேயுலக மொன்றில்லை-புள்ளே (௮௦)
மதுரந்தருஞ்சாத்தன் வன்கோயின்முன்னே
சதுரங்கமாபலமாத் தங்கு-குதிரைகரி (௮௧)
தோரனுளம்பெயருஞ் செப்பியபேர்கொள்ளுருவு
கோருதுபொய்யென்று நீக்கியே-தேருமிடத் (௮௨)
துற்றிடுமுக்காலத்து முள்ளமண்ணேமற்றெல்லாம்
வெற்றவெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற்-சொற்ற (௮௩)
பெயருருவமானவெல்லாம் பேணுதுநீக்கிற்
செயிரறுசித்தொன்றே திகழு-மியல்பாங் (௮௪)

கடலிற் றரை நுரை காண்டிவலமொக்கு
விடமுற்றெழினு மிதுபொய்-திடமுறமெய் (அ௫)

யாவதெதுவென் றறியுமிடத்தப்பொருளின்
மேவுதிரை நுரை வெண்டிவலை-தாவியெழு (அ௬)

மொக்குளெனும்பெயரு மொழிபெயர்கொள்ளும்முருவு
மொக்கவெறும்பொய்யா முருசிபுடன்-றக்க (அ௭)

செகிழ்ச்சிகுளிர்ச்சிமய நீரொன்றேமெய்யாம்
பகுக்குமவைபோலப் பாரிற்-றொகைக்கரிதாய்க் (அ௮)

காணுமுருநாமங் காணுதுபொய்யாகு
மாணுறுசச்சிற்சுகமே வாய்மையாம்-மாணு (அ௯)

இருப்பதுசத்துச்சத்த வெண்ணுருவகாம
மிருப்பதுபோற்றோன் றும்வே றில்லை-புரைப்பரிதாய்த் (௯0)

தோன்றுதல்சித்துச்சித்தாற் றோன்றுமுருநாமந்
தான்றனித்துத்தோன் றுவது தானில்லை-யான்றசுகந் (௯௧)

தானேயுளதிதனுற் றங்குமுருநாம
மாணுசுகம்போ லணுகியிடு-நானேத (௯௨)

வேறேதுமில்லை விரிதிரையாதிகடாங்
கூறுசலமொன்றே குறிக்குங்காற்-றேறிற் (௯௩)

பொருளொன்றேயாகும் புனிதமுறநெஞ்சாற்
றெருளொன் றிக்காணென்று செப்ப-வருளொன்று (௯௪)

செஞ்சடையாயென்று திகழ்த்திவழுத்திப்பணிந்து
தஞ்சமெனப்பொருந்திச் சார்வாரு-மெஞ்சலிலா (௯௫)

தெம்மருங்குஞ்சூழ்ந்தவர் விண்ணியங்களைவகையின்
அம்மைக்கடலின் றொனிகாட்ட-மெய்ம்மைதரு (௯௬)

மோரார்பரிபூரண வின்போர்வடிவாகிப்
பேரோதவந்த பிரான்வந்தான்-சூரான் (௯௭)

மிடியாமிருள்போக்கு மேதகையான்வந்தான்
வடிவாலுவமையிலான் வந்தா-னடியார் (கஅ)
பவத்துயரைமாற்றப் பரிந்துவந்தான்வந்தான்
றவத்தலைவர்சற்குரவன் வந்தா-னுவக்கு (கக)
முதுகிரியான்வந்தான் முதிலனையான்வந்தான்
வதிதலுறுபேரின்பன் வந்தா-னதிக (க00)
கவிராசர்போற்றுங் கனகழலான்வந்தான்
றவிராததண்ணளியான் வந்தா-னவியாத (க0க)
ஞானகிரணமுறு நற்சூரியன்வந்தா
னீனமொன்றுமில்லா விறைவந்தான்-றேனனைய (க0உ)
நந்துமரதேவனொரு ஞானபரன்வந்தானென்
றெற்பெருகுசின்ன மெடுத்தியம்பச்-சொற்பிரமன் (க0ங)
முன்னேஞானமாய் முடிகாணேனீண்டிரண்டே
முன்னமாக்காண்குவலென முங்கெழல்போல்-பொன்னூர் ()
கவரிபுடையிரட்டக் கண்டோர்க்கிவனைத்
தவறில்லையில்லையென்று சாற்று-முவமையா (க0ரு)
வாலவட்டம்வீச வடியார்களங்கநோய்
சாலவொட்டாதோட்டுந் தகைமையா-யேலு (க0சு)
மெனதுகளக்கமுந்தி யென்றிந்துவந்து
தனதுபணிசெய்யுந் தகைபோ-லினமருவு (க0எ)
முத்துக்குடைகிழற்ற முத்திபெறவேண்டுமென்றோ
ரித்திசைவாரீர்வாரீ ரென்றென்று-மொய்த்து (க0அ)
கரத்தாலழைப்பதுபோற் காணுர்கொடிக
ளுரைத்தாற்போலெவ்விடத்து மோங்க-வுரைப்பரிய (க0கூ)
மெய்யர்காமாமேக மென்மலர்களாம்பெரிய
துய்யமழையெங்குஞ் சொரியவே-செய்ய (கக0)

மறைமுடிவுகாட்டு மணியேயெமது
குறைதவிரவந்தபெருங் கோவே-நிறைபு (ககக)
மதியேசெழும்பாகே வானமுதேகீரோ
ததியேயுலகுயிர்க்கோர் தாயே-கதியேயெந் (ககஉ)
தாதையேசெந்தருவே தண்ணளியோனாயடியேன்
றீதையேபோக்குமிருந் தெய்வமே-யோதுட் (ககங)
டிமிர திவாகரனே செய்யமுதுகுன்றிற்
குமரதேவேயென்று கூறித்-தமிழ்தெரிந்த (ககச)
வந்திகர்பல்லாண்டிசைப்ப மாமகரதோரணமுஞ்
செந்திருவுமோங்குந் திருமறுகி-லந்தணரி (ககரு)
மோனந்தயங்கி மொழிபொருளெல்லாந்தானு
மானந்தபோதகமீ தாங்கேறித்-தானந் (ககசு)
தவங்கள்சிறப்பத் தகுகுமரதேவ
னுவந்துபவனிவர வுற்றே-நவஞ்சேரு (ககஎ)
மவ்வீதியுள்ளோ ரனைவோரும்வந்துவந்து
செவ்விபெறவே செறிந்தெங்குந்-தவ்வாத (ககஅ)
விம்மேனிகொண்டதிவ னெம்மேனருள்ளிருந்த
பொய்ம்மையறவென்றே புகழ்வாரு-மெம்மானே (ககக)
யோர்வடிவுகொண்டதிது வுண்மையாமெங்ஙனெனி
லோர்வடிவாற்காணலா மென்பாருந்-தேர்வரிய (கஉ0)
பூரணமாநோக்குவிழிப் புண்டரிகனென்பாரு
மேரிணங்குபேரினப னென்பாருஞ்-சீரிணங்கு (கஉக)
கற்றோர்க்கினிய கரும்புகாணென்பாரு
முற்றுனெமக்கிவனென் றோர்வாரு-முற்று
விளமையானென்பாரு மெய்போல்வார்க்குற்ற
வளமையானென்பாரு மாகிப்-புளகமுடன் (கஉங)

சொள்ளப்பணிந்தவர்கள் கொண்டாடும்வேலைதனி
னள்ளத்தமியேனு நண்ணியே-விள்ளாது (கஉச)
யின்றிரண்டுமொய்த்ததொரு மேன்மைபோலேமிளிருந்
தென்றிரண்டுபின்றாழ்ந்த செஞ்சடையு-நன்றிதரு (கஉரு)
மூன்றுபிறைநிரையா மொய்த்ததெனப்புண்டாஞ்சே
ரான்றதிருநெற்றி யழகிணையுந்-தோன்றுங் (கஉசு)
துளக்கமிலாமதிபோற் சோதிமுகமும்
வளக்கமலநோக்கிணையின் வாகுங்-கிளக்குமறை (கஉஎ)
யஞ்சமுதித்தங்கமழு தருநாசியையும்
விஞ்சோர்மொழிமலர்வாய் மென்னகையுந்-தஞ்சமுறு (கஉஅ)
மந்தரமோரிரண்டின் மாமுடிமேலோரிரண்டு
சுந்தரபானு துலங்குவபோற்-சந்தமுறுங் (கஉகூ)
காதிணையிற்பூண்ட கனகசெப்புக்குண்டலங்க
ளீதறவேகாட்டுமிரு திண்புயமு-மோதவிடம் (கஙo)
போக்குமிளிறும் புனிதத்திருமிடறு
நோக்கிணைக்கின்பென்ற நுவன்மார்பு நீக்கரிதா (கஙக)
மையந்திரிவகற்றி யச்சமறநிச்சயஞ்சொற்
செய்யமுறைகொண்ட திருக்கரமு-மையனுறு (கஙஉ)
சீவபரமிரண்டுந் தேருமிடத்தேகமென்று
மேவியசின்முத்திரைகொண் மென்கரமுந்-தாவிலாச் (கஙங)
செக்கர்வானம்பவளச் செம்மலையைச்சூழ்ந்ததுபோற்
றக்ககாவித்துகில்சேர் தண்ணிடையுந்-தொக்கவதின் (கஙச)
மேலொருமின்சூழ்ந்து விளங்குதல்போலத்திகழு
மேலுதரபந்தனத்தி னின்னழகுஞ்-சாலவே (கஙரு)
பற்றிவிடாத பழவடியார்க்கின்பவெள்ளம்
வற்றாதளிக்கு மலர்ப்பதமு-நற்றவரு (கஙசு)

மாணிக்கமால்வரைமேல் வண்டுசேபோர்த்ததுபோற்
காணத்திருநீற்றுக் காப்பணிந்தே-யாணிப்பொன் (௧௩௭)
மேனியையுமம்மேனி மீதிலேயக்கமணி
யாணியிலாலிங்க மமைத்ததையு-நானோதக் (௧௩௮)
கண்ணிணைக்கோரின்னமுதாக் கண்டுபணிந்தேத்தி
புண்ணியனைவுதோன்று துறுபோதி-லெண்ணவொணா (௧௩௯)
மெய்யரலாசிற்ப வினையேனைத்தானோக்கி
யையனருண்மாலளித்தா னஃறமுதற்-றய்ய (௧௪0)
வவன்றருமின்பம்பெறவே யாசைமிகக்கொண்டே
னுவந்தவன்பாற்றாதுவிட வுன்போ-னிவந்த (௧௪௧)
கடல்சூழுலகனைத்துங் காண்கிலேனெஞ்சே
யிடர்போக்குந்தாதாநீ யின்றுத்-திடமாகச் (௧௪௨)
செல்லவேவேண்டுஞ் சிறியேனுயிர்த்துணையே
நல்லவெனக்குதவு நாயகமே-புல்லறிவா (௧௪௩)
னாயேன்பிறந்திறந்த நாளெல்லாமென்னுடனே
நீயேபிரியாது நின்றதனா-னீயேயென் (௧௪௪)
றந்தையுந்தாயுந் தமரும்பெறுநட்புஞ்
சூதையேசெய்வார் துணைவரோ-நீதயவா (௧௪௫)
யென்பாலொருமித்திங் கேகாந்தமாயிருந்தா
லுன்போலுமென்போலு மொப்பாரா-ருன்பெருமை (௧௪௬)
யாகமமுமாரணமு மானபலகலையு
மியோகிகளுந்தாமே யுரைக்குங்காண்-மோகக் (௧௪௭)
கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டெடன்
றுரைத்ததானுமைக்கென் றுன்னி-விரித்து (௧௪௮)
புகழ்ந்ததலவே புகலரியநெஞ்சே
மிகுந்தபிறப்புவீ டென்னுந்-தகுந்தொகைக்குக் (௧௪௯)

காரணமுநீயே கருதுமுலகமெலா
மேரிணங்குநின்னையல்லா தில்லைகாண்-பாரிணங்கு (௧௫௦)

நீசற்றசைந்தா னிகழுமுலகாகு
நீசற்றந்தோன்றாது நிற்கக்காண்-மாசற்ற (௧௫௧)

மெய்ச்சிவமேயாகு மினிருமிதாலுன்பெருமை
யச்சிவந்தானே யறியுங்காண்-மெச்சு (௧௫௨)

முறவாலுயர்வா லுனைப்போலெனக்குப்
பிறிதாருளா தனைற் பேணி-யறவாழி (௧௫௩)

யான்றுமாதேவன்பா லன்புடனேதூதுசெல்ல
நான்கருதியுன்பா னவிற்றினே-னியான்புகலு (௧௫௪)

மவ்விறைவனென்று மமருமிடஞ்சொல்லக்கேண்
மௌவன்மணக்கு மலர்ச்சோலை-செவ்விதரு (௧௫௫)

முத்தாநதிசூழ் முதுகிரியாமாங்குநீ
வித்தாரமாய்ச்செல்லு வேலைதனிற்-கத்துஞ் (௧௫௬)

சமயரெனும்பொய்வேடர் தம்மைமிகநாடி
யமருமுறவாமென் றனுகேல்-கமைவி (௧௫௭)

லரிவையர்தாமென்றியம்பு மாமாவைகாடேல்
கருதுவிடயமெனுங் கானின்-மருவு (௧௫௮)

நெறிதப்பிப்போயதனு ணின்றுமயங்கேல்
பொறிமத்தமாவொடுபோ ராடேல்-செறிவுற்ற (௧௫௯)

காமமெனும்பங்கத்திற் காலிடேல்கோபமெனுந்
தூமவழன்மிதித்துத் துள்ளியிடே-லாமவரு (௧௬௦)

முன்பின்புடைபெயர்ந்து முன்னிநோக்காதேகி
யன்பெலாமோருருவே யானவரு-மின்பமய (௧௬௧)

மாகியிருப்போரு மரியதவச்செல்வர்களு
மேகமெனுந்துணிவை யெய்தினரு-மோகமறு (௧௬௨)

வீரசைவநாயகரும் வேதமுனிவரு
மோராகமசைவ வுத்தமரும்-பாரோரு (௧௬௩)
நாற்றிசையுஞ்சூழவவர் நாப்பணுடீச்சூழ
மேற்றிகழுமிந்து விளங்குதற்போற்-போற்றுங் (௧௬௪)
குமாரதேவென்னுங் கோமானிருப்ப
¶நமாவென்றவன்சபையை நாடி-யமாலம்பு (௧௬௫)
தன்னடிக்கீழ்வைக்கத் தருகருணைசெய்தானைப்
பொன்னடியென்சென்னி பொறித்தானை-மன்னு (௧௬௬)
பவளமலையுபய பாரிசத்துஞ்செம்மை
திவளருவிதூங்குந் திறம்போ-னவமார் (௧௬௭)
கழுநீர்த்தொடையல் கலந்தபுயத்தானை
வழுநீத்தபாமாலை மன்னைத்-தொழுவார்க்கு (௧௬௮)
வேண்டியவேண்டிய வெல்லாமிகவளிக்கு
மீண்டியதெய்வ மிருந்தருவை-மாண்டறியா (௧௬௯)
வானந்தச்செல்வ மளிக்குஞ்சிந்தாமணியை
வானந்துதிக்கவரு மாதவத்தை-தீனனே (௧௭0)
னேதுபிழைசெய்தாலு மேழையேனுக்கிரங்கித்
தீதனிவனென்னாத தெய்வத்தை-யோதும் (௧௭௧)
பழமலையான்பாகம் பதியாவிளமை
யழகுடனேவாழுமுமை தம்மை-வழுவாது (௧௭௨)
தந்தசச்சிதானந்த சாகரத்தினூடாடுஞ்
செந்திருவாழுங்குமார தேசிகனைத்-சிந்தைசீ (௧௭௩)
பொன்னேமரகதமே பூரணமேயாரணமே
யன்னேமுதுகிரியா ராரமுதே-மன்னேயென் (௧௭௪)
றேத்திப்பணிந்தங் கெழுந்துகரஞ்சிரமேற்
சேர்த்துபின்கைகட்டிச் சென்றுநின்று-நீர்த்தனே (௧௭௫)

¶ நமா என்பது நமஸ்காரம்.

புன்பவனிகண்டங் குன்றுகடைக்கண்ணோக்க
மன்புடனேபெற்ற வரிவைதா-னின்பம் (௧௭௬)
பெறுவதலாலவித்தைப் பேரிருளில்வாடி
புறுவனோயாவு முதிக்கச்-செறியும் (௧௭௭)
பகுதியெனும்பௌவத்துப் பாடொலியினாலே
மிகுதிவருந்துவனோ மேனி-யகமென்று (௧௭௮)
மூலவகங்காரமெனு மூரிமதவேளினாற்
சாலமயங்கத் தகுவனோ-கோலியே (௧௭௯)
கத்துசமயக்குயிலின் காரொலியாலானந்த
நித்திரைபண்ணாது நீசழ்வனோ-சுத்தமுறுஞ் (௧௮0)
சாத்திகமாயையெனுஞ் சந்திரனால்வெம்புவனோ
காத்தான்வாய்மற்றிவனைக் காணென்றே-யாத்தன் (௧௮௧)
திருவடியில்விண்ணப்பஞ் செய்துவணங்கி
யிருமைதருமிவ்வுலக மெல்லா-மொருமைபெறு (௧௮௨)
பேரின்பமாகியென்றும் போராதிருந்தவிந்தச்
சீரின்பநாயேன் செறிந்தோங்கத்-தாரன்பா (௧௮௩)
யின்றிவளுக்கீத லெழில்வள்ளாலென்றியம்பி
நன்றெனவேசம்மதிப்ப நன்குரைத்து-மன்றலுறு (௧௮௪)
சற்குமாரதேவன் றருங்குவளைமாலைநெஞ்சே
யிற்பெறவேவாங்கிவா வின்று. (௧௮௫)

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது முற்றிற்று.

துதி.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயா யிருந்தின் பமுதளிக்குஞ்
செவ்விதரு சற்குமார தேவன்பா-லவ்வியந்தீர்
நெஞ்சமே செங்குவளை நீண்மாலை வாங்கிவரச்
செஞ்சவே தூதாகிச் செல்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவாயநம:

உ

கணபதி துணை.

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீகுமாரதேவசுவாமிகள்பதிகம்.

கங்கையு மரவுந் திங்களுஞ் சடையுங் கண்ணமர் பாலமுங் கமழுங், கடுக்கையொன் டொடையுங் கரியுரி யுடையுங் காரிகைவாழிடப் புறமும், பங்கயக் கண்ணன் விழியமர் பதமும் பரிவுடன் கரந்தரு ளுருவாய்ப், பாரினி லடியர் பவக்கட றுடைத்துப் பணிப்பறு பிரமசா கரத்தின், மங்கிடா தழுந்தித் தங்கலைத் தாள வந்தனை யெளியனேன் பவமு, மாயுமென் றோத வழக்கதுண் டெனக்கு மாய்த்திட லுன்கட னுமாற், கொங்கவிழ் குழற்கூட் டகிற்புகை வேள்விப் புகையொடுங் குழுமுறும் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்துவிளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (க)

செங்கையினீறு பெற்றுளோர் வெய்ய தீவினை யற்றுளோர்நின் றாட், டிகழ்புன லுண்டோ ரன்னையர் கொங்கைத் தீயபான் மீட்டுணார் நின்னை, யங்கையாற் றொழுதோர் சிரத்தினாற் பணிந்தோ ரவனிபொன் னுலகினைப் புரக்கு, மரசராய் வாழ்ந்து வீட்டினை யடைவ ராமெனி னின்பெருமையினை, யிங்குநான் மறையுஞ் சேடனு மிரவா யிரட்டைநா வும்புகழ் வரிதா, மென்னவே துணிந்து மெளியனேன் புகழ்வா னெண்ணிட னகைப்பதா மன்றோ, கொங்கைகடதும்ப மங்கையர் சிலம்பு குமுறவே நடித்திடும் விருத்தக்,குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (உ)

அஞ்சலென் றுன்னை யடியனேன் முடியி லருளொடும் வைத்துமா மலர்மே, லயனியா னுதிக்க வனுதினந் தீட்டு மாணிலைய ந

ஊற முறித்தாய், வெஞ்சினத் தறுகட் செங்கணேற் றெருமைமேல் வருங் காலனென்னை, வீக்குவன் பாசக்கயிற்றினை யறுத்தாய்வினை யனேன் றனக்கினி தமைத்த, வெஞ்சலி லிருபத் தெட்டுயர் கோடி யெனுநரகக்குழி யனைத்து, மிடருட னகலத் திடாது செய்தாயே யேழையே னியற்றுகைம் மாறென், குஞ்சரக் கோடேர் தாளமு மகிலுங் கொணருமுத் தாறுசூழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கி வீற் றிருக்குங் குமாரதே வெனுமா முனியே. (௩)

ஆம்பல்செந் தேறற் கொப்பளித்திடுத லனையவின் வாய்மொழி யுவப, வைம்புல மென்னுங் கரியினை யடக்கு மங்குச மோமன மென்னு, மேம்படு புரவி கொட்புற லடக்கும் வெவ்விய கலினமோ கொடிய, வினைதரு கருமேந் தியமெனும் வீர விறலினர் தஞ்சிலுகடக்குந், அம்புண்ட யெயிற்றுக் கட்செவிக் கயிறோ துறந்திடு முடலெனுந் தேரின், றொடக்கினை யறுக்கு மரங்கொலோ வழுதோ சுவைக் கரும்போ கனி ரசமோ, கூம்பலின் றலர்ந்த நீலமுஞ் சேலுங் குலவிய பண்ணைசூழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வெனுமா முனியே. (௪)

அந்திவெண் பிறையை யனையவொண் ணுதலா ரகிற்கமழ் முகிற்குழ றனக்கே, யாலமு மமுது மமர்த்தகட் கயற்கே யாம்பலை யனையவாய் மொழிக்கே, கந்துகளிற்றின் கோட்டினைக் கோங்கைக் கமல நாண் முகையினைப் பழித்துக், கனகமந் தரத்தைக் கடக்கும்வன் னகிற்கே காதலா யறநெறி மறந்திங், கித்தமா நிலத்திற் பிறப்பெனுமோரே ழிருங்கட லிடைவிழுந் திளைத்த, வென்னைநின் கருணைக் கலத்திடை யிவர்வித் தினியவீ டுறவருள் புரிவாய், கொந்தவிழ் மலர்ப்பூம் பொங்கரு மெயிலுங் கோசுறச் சூழ்தரு விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வெனுமா முனியே. (௫)

அருக்கனோ வகத்தி லாணவ விருளுக் கன்றிய மாயையாம்
வெய்யி, லகற்றிட வென்னெனன் கலைகளா னிறைந்தே யருளமு
தந்தனைப் பொழிந்து, திருக்கிளை ரடியார் கண்மலர்க் குவளை திறந்
திரீர்த் தேன்பொழிக் கிடவே, சிவப்பிர காசங் காட்டிமீ தெழுந்த
திங்களோ கார்மிக மென்னுஞ், சுருக்கமில் கடற்கு வடவையோ
பாவத் துகளெலுங் காட்டினுக் கனலோ, துன்னிய காமக் கனற்கு
மா முகிலோசுடருமின் பதந்தியல் புணரேன், குருக்கிளர் மணிகள்
குயிற்று பொன்மாட கூடங்க ளொளிர்தரும் விருத்தக், குன்றினி
லமர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமாமுனியே.(சு)

விரைவுறு மந்தக் கர்ணமோ டுழன்றும் வீண்படு விடயமே
விழைந்து, மிகுத்திடு காமங் குரோதமே முதலா மேதையில்குணங்
களான் மெலிந்துந், தரையினிற்றுக்க சுகமவை யடுக்குந் தன்மை
யா லனுதினந் தளர்ந்துந், தக்கவே டணைகண் மூன்றினுற் றவித்
துஞ் சாலவே மயங்குமென் றன்னைக், கரையறு முதறி யிலவண
நீரைக் கார்முகந் தகைக்கச டறத்தீங், கலவவே செய்பு மாறுபோ
னீயென் கசடறுத் தாண்டருள் புரிவாய், குரைகட லெழுந்த வின
ணிவர் தேரைக் குளிர்பொழி றடுத்திடும் விருத்தக், குன்றினி லம
ர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (எ)

அரியவா ணவமா மண்டம்வின் டடியே னவனியில் வெளிப்
படப் பெரிது, மரியதோர் கமட மழகிய வனமீ னஞ்சிறைப் புள்ளி
வை போலக், கருதுநெஞ் சதனு லுன்னியே கடைக்கட் கருணையா
னோக்கியே பரிசங், களிப்புடன் செய்தே யளிப்பது கொடியேன்
கணித்தினி தெங்ஙன மறிவே, னெருமையின் குலங்கள் சரோருக
மல்லை யிக்கினைச் செர்செலக் கறிக்க, விருகடை வாயாற்சொரியும்
வெண்டரள மிளநிலா வெறித்தலிற் குமுதங், குருமதி யெனவே
கனைமுறுக் கவிழ்ந்து கொங்குயிர் பண்ணைசூழ் விருத்தக், குன்றினி
லமர்ந்து விளங்கிவீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே.(அ)

இரவுமன் பகலு மில்லாத மத்தியத்தி லிருந்திடுந் தருவனைப் போல, விரண்டுதேட் டகத்து நிறைபொருள் சமனு மிருந்தாற் றராசு முட் போலப், புரைபுறு சகல கேவல மதனிற் பொருந்திடாதினிய சுத்தத்திற், பொருந்தியே யகந்தை தவிர்த்துநான் வாழப் பொருந்த வைத் தாண்டருள் புரிவா, யிரவியி னிரத மிழுக்குமேழ் பரியி னை யீர்த்திடக் குரந் தாக்கவே தெங்கி, னிருங்கனி தகர்ந்தங் கிழிந்திடு மிளநீ ரிலஞ்சியிற் பண்ணையிற் றதும்பிக், குணைபுனன் முத்த நதியினிற் பெருகுங் குறைவிலாச் சீர்திகழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௯)

கன்றினுக் கிரங்கிச் சுரபிவந் தின்பால் கதறியே யினிதளித் திடுமக், கன்றினுற் சுரபிக் கணுவள வேனுங் கருதுகைம் மாறிலா ததுபோ, லொன்றுநன் கறியா வேழையி னெவனென் றுன்னிரு தாட்சரோ ருகமென், னுச்சிமேல் வைத்துத் தலையளி செய்தா யுனக்குநான் செய்வதொன் றிலதாற், றுன்னிய செந்நெல் கன்னல் பூங்கதலி தோமறு பூகமொண் டெங்கு, தருமமு நெருங்கி வரிசையினிருத்தல் சுரரிழிந் தோதி மூழ்கிக், கொன்றைமா லிகையான் பதத்தொழு தேகும் படியெனக் குலவிடும் விருத்தக், குன் றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௧௰)

ஸ்ரீகுமாரதேவசுவாமிகள்பதிகம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாத்திரங்கள் பதினாறனுள்

முதலாவது

மஹாராஜா துறவு.

பாயிரம்.

[கணபதிமுதலிய ஐவர் வணக்கம்.]

அமரர்கள்பரவுந்திருமுதுகுன்றி லாழத்துப்பிள்ளையைச்சிகரிக், குமரசற்குருவையிமகிரிராஜ குமாரியாம் பெரியநாயகியை, *மும்மலமுமொருங்கேயகற்றிடுமுக்கண்முதல்வனைச் சார்ந்தநாயகனை, நமதெணப்படியே முடிந்திடத்தினமு நாடிநின்றிறைஞ்சி வாழ்த்திடுவாம். (௧)

[முக்குருவணக்கம்.]

மறைமுடிவதனில் விளங்கிடுமொளியே மனிதரைப்போலவந்தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன் றன்னைமற்றவன்றன், நறைமலரடியைப் போற்றிடுஞ்சாந்த நாயகன்றன்னை மற்றவன்றன், நிறையருள்பெற்ற பழனிமாமுனியை நெஞ்சினுளிருத்தியேபணிவாம். (௨)

---

* ஆணவம், கான்மியம், மாயை ஆக - ௩.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

தொய்யின்முலைக்கோடிரண்டுகவான் றுதிக்கைமூன்று விழி துரிசில், துய்யசைவமுதன்மதமூர் துலங்கவருமொண்பிடிபுலகம், உய்யவுதவுமொருவிற்றை புலவாவிருத்தசைலத்தில், வையம்பரவு மாழத்து வாழைங்கரனை மனநினைவாம். (௨)

[விருத்தாம்பிகைதுதி]

(வேறு.)

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக ளிறந்துயிர்கொடுநெறி மேவி, மருட்கொடுகலங்கா வகைகலியென்றும் வந்தணுகாப்பதி தன்னில், தெருட்சத்திகருணை புருவதாய்நின்று தெளிவிக்குமிறைவி யெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரியநாயகிபுலகுக் கன்னைமுதல்வியைப் பணிந்திடுவாம். (௪)

[சபாநாயகர் துதி.]

திங்களார்சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழையுமையுளங் களிப்பப், பொங்கராவொடுநற் புலிமுனிவர்கண் மால்போதயன மரர்கள் போற்றத், துங்கநான்மறைகடுதித்திடவைத்து தொழில் விரிந்திடப்பொதுவதனிற், செங்கழலதிர நடஞ்செயும்பொருளைத் தினம்பணிந்திடரொழித்திடுவாம். (௫)

[சிவகாமியம்மை துதி.]

(வேறு.)

அருளுருவாயுயிர்கடமக்கன்னையாகி யஞ்ஞானந்தனை யகற்றிய மலமாகி, மருளிலதாய்மெய்ஞ்ஞானமாகுமுத்தி வாய்த்திடவேகாத் தருளிவாணோரேத்த, இருள்கெடவேயிளிரு மிருங்கழல்களார்ப்ப விறைபுரியுந்திருநடத்தாற் களித்துவாழுந், தெருண்மருவுமறைநான் கும் பரவுந்தில்லைச் சிவகாமசுந்தரியைச் சிந்தைசெய்வாம். (௬)

[விநாயகர் துதி.]

(வேறு.)

செக்கர்போன்றொளிர்முக்கட்சிலம்பினை
மிக்கபோருள்வேலையையோர்கொம்பால்
தக்கவன்பர்க்குதவுந்தருவினை
இக்கதைநிறைவேறவிறைஞ்சுவாம். (எ)

[சுப்பிரமணியர் துதி.]

(வேறு.)

கடிகமழ்கரியகூந்தற்கனிமொழித்துவர்வாய்த்தெய்வப்
பிடிதனக்கோட்டால்வள்ளிப்பெண்கொடிபடருஞ்செய்ய
படிபுகழ்புயமாங்குன்றிற்பாயவண்கழுநீர்நீப
மடலவிழ்செழுந்தார்ச்செவ்வேண்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம். (அ)

[அடியார் துதி.]

(வேறு.)

வண்டுழாயலங்கன்மாயவன்மலர்மேல் வதிந்தநான்முகன் மறை
யறியாத், தொண்டைவாய்க்கெண்டை விழிக்குழைமொழியொண்
டொடியிடையுமையையோரிடத்திற், கொண்டகோனருளைப் பொரு
ளெனக்கருதிக் குலவியசாதனந்தரித்து,மண்டியவடியார்யாவர்மற்ற
வர்தாண் மனத்திலுஞ்சிரத்திலும் வைப்பாம். (௯)

[அவையடக்கம்.]

(வேறு.)

சகரர்தம்வலியையுந்தடந்திரைக்கடல்
அகலமும்பின்புளோரக*ழிலஞ்சிதான்

---

* இலஞ்சி - குளம்.

புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள்
தகைதருகலைஞர்நூறனை விளக்குமால். (௧௦)

[நூனுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும்.]

(வேறு.)

திங்களொண்கவிகைத் திகிரியந்திணிதோட்டிகழ் கடற்றானை மாராஜன், அங்கண்மாநிலத்திற்றுறந்துவீடடைந்தவரிய விக்காதை யைத்தமிழால், இக்குமாதவத்தோரிசையு மென்றிசைப்பவிசைத்த னன் வீடுறக்கேட்டோர், கொங்கவிழ்பொழில்சூழ் பழமலையுறையுங் குமாரதேவென்னுமாமுனியே. (௧௧),

[வாழ்த்து.]

(வேறு.)

சிவன்றிருவுருவாமைந்துசின்மயவெழுத்தும்வாழி
கவர்தருநீறும்வாழிநயனநன்மணியும்வாழி
கவின்றருங்குமாரதேவன்கழலிணையிரண்டும்வாழி
அவன்றிருவடியார்தம்மோடாருயிரனைத்தும்வாழி. (௧௨).

பாயிரம்-முற்றிற்று.

நூல்.

[நைமிசாரணிய வாசிகளாகிய சவுனகாதிரிஷிகள் மஹா
ராஜன் சரித்திரஞ் சொல்லும்படிவேண்ட சூதமஹா
முனிவர் சொல்லத்தொடங்கல்.]

(வேறு.)

தருக்கிளர்நைமிசாரணியத்திற்றங்கியமுனிவர்கள்சூதன், வரப் பணிந்தேத்திக் கதைகள்பற்பலவா வுரைத்துரைத்தனைமஹாராஜன், றிருக்கதையெங்கட்குரைத்திலையது நீசெப்பெனச் சுருதியிற்சொல் லுஞ், சுருக்கமில்காதை யிதுவெனத்தொகுத்துத் தோமறக்கேண்மி னென்றுரைக்கும். (க)

[இதுமுதல்-எ-பாட்டாலும் அரசன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.]

குழைத்ததண்சினைத்தேமாவினுண்கனித்தேன்குலவியபலவி னற்பலத்தேன், றழைத்திடுகதலிப் பழமுகுத்திடுதேன் மூன்றிரண் டிலஞ்சியிற்றதும்பி, விழுத்தருவயலிற் பாய்தரவிளையுமிருகருநாட தேசத்தான், இழைத்தகற்றவத்தாலுயிரெலாம் புரந்தங்கிருந்தர சாளுமோர்குரிசில். (உ)

(வேறு.)

மஞ்சமரிஞ்சிசூழ்மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலெண்டிசையினறவர்தாடொழத்
தஞ்சமென்றடைந்தவர்தம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாராஜமன்னனே. (ங)

(வேறு.)

தருவிழலரசவைகுஞ்சரமகன் றிருவின்மிக்கான்
உருவினின் மதனின்மிக்கானுலத்தினிற்பலத்தரோளான்

செருவினிலரியேறன்னான்றேனெனுமொழிபிறம்பாட
முருகுடைக்கொழுந்தாரான்மூவுலகளிக்கும்வேலான். (௪)

(வேறு.)

அரசர்வந்திடுதிறையளக்குமுன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன்றலான்
கரைபொருதிரையெறிகடலந்தானையான்
அருவரைமார்பினன்யாளிமொய்ம்பினன். (௫)

அரசர்தமுடிபுழுதவிருந்தாளினன்
எரிதவழ்கிரியையேய்ந்ததோளினன்
மருவலர்வலியினைமாற்றும்வாளினன்
தருநிதிக்கொடையினன்றருக்குகாலினே. (௬)

(வேறு.)

கவரியோடாலவட்டங்காரிகையார்கள்வீசப்
பவளவாயரம்பையன்னார்பாகடையுதவமுத்தத்
தவளவாணகையார்கீதந்தனிநடஞ்செய்யநின்று
குவலயமன்னர்போற்றக்குரைகடற்றானைசூழ. (௭)

இந்திரனாலயம்போலிலங்குமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன்சுமந்தபூவணையின்மீது
வந்திருந்தவனிதன்னைமனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்துய்த்தங்கிருந்திடுமரசர்கோமான். (௮)

[அரசன் றனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் வியாகுலமுறல்.]

தூம்புடைப்பிறையெயிற்றுத்துதிக்கையீராயிரத்தோட்
பாம்பினாற்புரிக்கனுற்றபாரினைப்பரிக்கப்பின்னர்

மேம்படுபுதல்வர்கர்தம்விறடைவயிற்றில்லென்ற
தேம்படுதெரியன்மார்பன்சிந்தையாருவெக்கவுற்றான். (௯)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டானும் தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமை கூறப்பட்டது.]

கங்கையேமுதலாமிக்கடவுண்மாநதியிற்றோய்ந்தும்
பங்கயாசனன்மாறிங்கட்பகளவார்சடையான்றன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்துமதிதிகட்களித்துந்தீயில்
பொங்குமாகுதிகளீந்தும்பூவலம்வந்துந்தேவர். (௧௦)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூபங்குளம்பலசெய்துநீரெட்
டேனுமாதானத்தோடேயிரணியமுதலீரைந்து
சாலரற்றானமீந்தந்தருமமெண்ணான்குசெய்தும். (௧௧)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டானும் புத்திரோற்பத்தியும் சாதககன்ம
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந்துவேந்தன்றனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவத்தினைத்துடைத்தேன்மேலாம்பரமாற்பதமுமுண்டென்
றுவந்துசாதககன்மத்தோடொழிவறுகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாமகன்மஹாராஜனென்றே. (௧௨)

(வேறு.)

வேதநீதியிற்கூறிவியன்றா
ஓதவெண்ணெண்கலையுமுணர்த்துவித்
தேதமற்றகுரவற்கிரணியம்
போதுமென்னப்பொழிந்தனன்கொண்டல்போல். (௧௩)

[இரதமூர்தன் முதலியவற்றிற் பயிற்றுவித்தலும், விவாகத்துக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குங்கொடிஞ்சியந்தேர்பரி
கடமலிந்தகயமொண்சிவிகையிப்
படியிலூராப்பயிற்றுவித்தாசிலா
வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (௧௪)

[அரசர்களுக்கு விவாகபத்திரமனுப்புதலும், அவர்கள் வந்துசேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்
இடங்கொளெண்ணெழுதேசத்திறைவர்க்கு
முடங்கல்போக்கினன்கண்டுமுடிமன்னர்
தடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரச்சார்ந்தனர். (௧௫)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் நகரமலங்கரித்தல் கூறப்பட்டது.]

(வேறு.)

வடிகொள்வெண்சுதையாற் பித்திகைதீற்றி வானுறமணிக்கொடிநிரைத்துக், கடிநறுஞ்சாந்தங்குங்குமந்தன்னாற் கமழ்தரமறுகெலாமெழுகிப், பொடிகொள்சிந்தூரத்தாற் கோலமேபுனைந்து பூமலர்பொரிநனிசிதறிக், கொடிகொண்மூதெயின் மேன்மாடமொண்சிகரிகோதறப்புதுக்கியேகுலவ. (௧௬)

(வேறு.)

கதலியுங்கமுகுநட்டுக்காவணமலங்கரித்துப்
புதியதோரணங்கள்கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீபம்
இதமுறவெங்கும்வைத்தேயிந்திரநகரம்போல
மதுமலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலங்கரித்தார். (௧௭)

[இதுமுதல்-௩-பாட்டானும் பெண்ணின் சிறப்பும்,
விவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

(வேறு.)

வில்லிலங்குகைவேந்தர்மரபினில்
நல்லசாமுத் திரிகநூனன்கதாச்
சொல்லிலக்கணத்தோடுதுரிசிலா
முல்லைமாலை யுருகுவிரியவே. (௧௮)

(வேறு.)

மூவுலகதனிலுள்ளமுகிழ்முலைக்கருக்கட்செவ்வாய்ப்
பாவையமொழிவிற்போதன் பகுத்தெடுத்துயிரோடேய
ஓவியந்தீட்டினனென் றுலகினிலுரைக்கச்செய்ய
பூவுறைதிருவிரும்பும்பொற்புடனவதரித்தே. (௧௯)

(வேறு.)

இலங்கியவாலொண் டளிர்குழைத்தினியவிருதனக்கோங்கிணை யரும்பி, நலங்கிள *ராம்பல் †குமி ‡ழிருகுவளை நண்ணு ¶செஞ்சரோருகம்பூத்துத், துலங்கிய ¥ புயலைச்சுமர்திருதாளாற் றேமிலாயின் னெனநுடங்கிப், பலந்தரப்படருங்கொடியினைவேதப் பண்பினின் மன்றல்செய்வித்தே. (௨௦)

[மஹாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்.]

அருந்ததிகணவன்முதன்முனிவரர்க ளருமறைக்கிழவர்கடம்மால், பொருந்தியகங்கைப்பூம்புனலாட்டிப் பொன்னவமணிகளாற்

---

* ஆம்பல் - அதரத்துக்கும், † குமிழ் - நாசிக்கும், ‡ குவளை-கண்ணுக்கும், ¶ சரோருகம் - முகத்துக்கும், ¥ புயல் - கூந்தலுக்கும் உவமை.

குமின்ற, விசித்திடுமெடங்கள் மென்றவிசேற்றிமினிர் நவமணிமுடிசு வித்துப், பருந்தடர்வேலான் பௌவமார்புவியைப் பரியெனத்தோ ன்றல்பாலளித்தான். (உக)

[மஹாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தானெனச்
சூதமஹாமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, இருடிகள்
பின்னும் வினவச் சூதமஹாமுனிவர் சொல்லத்
தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றியிருந்தனன்வேந்தன் ரேன்றலும்பார்பொது நீக்கி, ஏகமாச்செங்கோ லெங்கணுஞ்செல்ல வெண்டிசைவிசயமுஞ் செய்தே, மாகராடென்னப்போகமே துய்த்துமடந்தையோடிருந் தனனென்றான், வாகைவேலவன்பின்னென்செய்தானென்ன மறை யவர்க்குயர்முனிவருக்கும். (உஉ)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் மஹாராஜன்முத்திக்கு ஞானமே சாதனமென் றுணர்தல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுந்தானுமோர்வினைவாகி மாறுபாடின்றியோர்காலுந், தனையுணர்யோகிதந்தைதாய்கடவு டங்களையனுதினமிறைஞ்சி, அனையவருரைத்த நெறிதனினடந்து மருத்தங்கண்மனதினிற்றரித் தும், வினையமதுடனே நான்முறையவரைவினவிபுஞ்சிலபகல்போ க்கி. (உங)

தனியிடமதனி லிருந்திருவர்களுந் தங்களிற்றுமுணர்ந்தசா வித், துனிசெய்மாமாயைப் பிறப்பதுநீங்கிச் சுகமதையடைந்தனு . தினமும், இனிமையதாகவிருக்கலாஞானந் தென்றெனி ஞானிகட் சார்ந்து, கனியவர்பாதபூசனைபுரிந்து காடொறும்வினவினர்கன்றுய்

[இதுமுதல்-௩-பாட்டாலும் அத்தஞானம் சற்குரு சேவையின்றி விளங்காதெனத் துணிதல் கூறப்பட்டது.]

இருவரிலாசன்றனக்கறிவோங்க * விருவகைச்சார்வையுமகற்றிக், கருவுடற்காவறனையுங்கைவிடுத்துக் கருத்தசையாதுமெய்யுணர்வை, மருவிடிலகப்பற்றற்றுமேல் வீடுவாய்த்திடுமெதற்குமெய்ஞ்ஞானக், குருவருளின்றி விளங்கிடாதெனவே கொண்டனன்மனத்தினிற்றுணிவே. (உ-ரு)

யனைதனிலாசைபொருந்தியேநின்று † மகிதனின்ஞானியாமெனவே, தனையிகமதிப்போன்றன்னைவக்தொருவன் றந்திடுஞானமென்றிரந்து, வினவன்மட்டையனைப் பருகுவோன்றன்னை வேண்டித்தென்னம்பழந்தனையே, இனம்பணித்திரிவோன் புத்திபோன்மெனவே யியம்புவர் முற்றுணர் பெரியோர். (உ௬)

வேதவாகமசாத்திரபுராணங்கள் விளங்கவேகற்றுணர்ந்த வற்றைத், தீதறவெவர்க்குந்தெளிவுறவோதிச் செப்பிய வந்நெறியதனிற், சாதகமிலாதகுருவினையொருவன் றனடைந்தானந்தம்வினவல், ஏதமாங்கழுதை தன்னைக்குங்குமத்தினியல்பு கேட்டிடுதல் போன்மென்றே. (உ௭)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

சிவர்களிடத்திலருள்சிவபத்தி திருத்தியதுறவுமெய்ஞ்ஞானம், ஆவதோர்வடிவாம்வேதமாமுனியை யமலவாரணியத்திலடைந்தே, தேவர்கடேவேதன்பமோர்காலுஞ் சென்றிடாமுத்திதானெய்திச், சாவதும்பிறப்புநீங்குமோர் நெறியைச்சாற்றெனத்தாழ்ந்திட முனிவன். (உ௮)

* சார்வு=புறப்பற்று; அதுபுவனமும்போகமுமென இருவகைப் படும். இதை-உ௩-வது பாட்டிற்காண்க. † மகி-பூமி.

[சற்குரு மாணாக்கனுக்கு உபதேசித்தல்.]

இருவகைச்சார்வாம் புறப்பற்றைநீக்கி யிச்சையின் மீட்டதி னினைவு, மொருவியேயுடற்காவலைபுங்கைவிடுத்தே யுட்காரணங்கள் வாதனையும், குருவருணெறியே யொடுக்கிடில்வீடுங் கூடுந்தாணுகவே பவத்தின், கருவழிந்திடுமிந் நெறியைநீ விரைவிற் கைக்கொண்டு செல்லெனவுரைத்தான். (௨௯)

[மஹாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து உபதேசமொழிகளைச் சிந்தித்தல்.]

* அந்நெறிகுருவாலையமுந்திரிவு மகன்றிடத்துணிவதாக்கேட்டு முன்னெறியான வரசியற்கையினின் முயன்றனன் சிறிதுநாளொரு நாட், பின்னெறியதனை நினைந்தனைவரையும் பெயர்ந்திடவிடை கொடுத்தரசன், மன்னெறிக்கோலமகன்றந்தப்புரத்தில் வதிந்தன னொருவனாய்த்தனித்தே. (௩0)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் தன்னைவந்து கண்ட அரசர் முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலை வேண்டாது துறவுபூண்டு வீடடைவேனென்பது கூறப்பட்டது.]

அரசர்களமைச்சர்புரோகிதர்பெரியோ ரனைவருமவ்விடத்தேகி அரசனைநோக்கிநித்தியகரும மகன்றுவாளாவிருந்திடுதல், அரசிலக் கணமன் றெனவவர்வேண்ட வவர்களைநோக்கியேவேந்தன், அரசி யற்கையினை வேண்டலென்னை யறியவேவேண்டினனன்றே. ()

ஆண்டதோரரசுதனிலும்போகத்து மாசையற்றேனினிவேண் டேன், மாண்டதோர்வனத்தி லொருவனாய்த்தனித்தேமனத்தனை வறுத்துவீடடைவேன், பூண்டவென்மனமிங்கினித் திரும்பாது

* இப்பாட்டு - மெல்லினவெதுகை.

போகத்தைப் பொருளெனவெண்ணி, வேண்டலவிங்க ளரசனு
மேவதே விதித்துக்கொளுங்களென் றுரைத்தான். (௧௨)

[இதுமுதல்-௩-பாட்டாலும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென
மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின்
றுன்பமும் முத்தியினின்பமு முரைத்தல்
கூறப்பட்டது.]

ஆதியினினதுதாதையுமினையே யரசினினிளமையிற் சூட்டத்,
தீதின்றியுனதுபுய்வலிமையினிற் செகமதைத்தாங்கினையினிமேல்,
நீதியினுணியமதியினுதாவினின்னைப்போ லொருவர் மற்றுளரோ,
ஈதியற்கையதன் றிவ்வுடனுடனே யிச்செல்வமன்றிவேறுளதோ. ()

அலதுநீயேயினவனியுங்காப்பற் றவத்திலே யலைந்திடும்யாமும்
சலனமதுறுவே மித்தகையெமைநீ தவிக்கவிட்டேகுதல்கடனன்,
றிலதிடவெமக்கீதருணவமைச்ச ரியம்பிடவரசனும் பார்த்தே,
உலகமெய்யெனவெண் ணுறுமதியுடையோர்க் குரைப்பினுமுணர்
வுதியாதால். (௧௪)

இவ்வரசியற்கையற்பமற்றிதனு லெய்திடுந் துன்பினுக்களவின்
றவ்வகையதனை யூகமின்மையினு லறிகிலிர்நீங்களின்பென்றே, எவ்
வகைநினைந்தீரினியெக்காலுங்கட் கிதின்பமலதெனத் தோன்றும்,
ஒவ்வமற்றிதனுக் கூகமேதோன்றுதுங்களுக்குலகயூகுதிக்கும். ()

[மஹாராஜன் துறவறம்பூண்டுநகரைவிட்டுப்போம்போது
நகரத்தார் போய்ப்புலம்பல்.]

என்றுமற்றனேக மாவிரித்தரச னெடுத்தமைச்சர்கடமக்கியம்பி
நின்றுபின்னவரை நிலுமெனநிறுத்தி நிதிதனும்பொன்மனை விடுத்

தே, சென்றபின்னரச வீதியினடக்கத் திரண்டனைவர்களும் பின்றொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடியேமெலிந்து வாரியினோசையினழுதார். (௧௬)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டாலும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச் சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது.]

அவரவர்வினையி னவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக்கே, அவரவர்போக மென்றதேயாயி னிருக்கார் துணையதாகுவர்கள், அவரவர்தேகமுளபொழுதுடனே யாதரவாரெனநாடி, அவரவரடைத னெறிகன்மத்தடையு மாதரவாதரவாமோ. (௧௭)

வினையுளவளவுங் கூடியேநிற்கும் வினையகன்றிடிற் பிரிந்திடுமால், வினையினால்வருமா தரவினினியற்கை மெய்யுணர்வத் தனையலவே, வினையிலையுங்களிடத்தினினிருக்க மெய்யுணர்வொன்றையேநாடி, வினையறுகானம் புகுதவேவேண்டி விரும்பினேனவீர்கிலுமிங்ஙன். (௧௮)

[உறவினர்கள் தமதுறவுபாராட்டி அரசனைத் தடுத்தல்.]

என்றநல் வேந்தனேதிலார்போல வேகின னனைவருங்கண்ணீர், நின்றெதிர்சொரிய வாய்விட்டே யலறிநின்றனர்தமர்கள்பின்னேகி, இன்றெமையாவர்காத்தளித்திடுவரினியை நீயேகுதனீதி, அன்றெனவுரைத்தாரவர்களை நோக்கியரசனீதுரைத்த னனன்றே.

[அரசன் உறவும் பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]

(வேறு.)

உறவாகுமெனவெனைநீர் தொடர்பதியல்பன்றுகு முயிர்கட்கெல்லா, முறவாகுஞானனிபகையாகு மஞ்ஞானமுய்த்துநோக்கி

னுறவானவதையடைந்து பகையானவிதைநீங்கி யொருமையாக, உறவாதறனக்குத்தானேயென மற்றுறவுவிடுத்துறைபு மென்றான்.

[தாய்தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தைதாயிருவருந்தம்புதல்வனெனும் வாஞ்சையினாற்றும்பின் னேகி, மைந்தவா வெங்களிருவரையுமெவர்காப்பதற்கு வைத்தாய் நீதான், சிந்தைதானுனக்கெங்கே மகனேயுன்றிருமுகத்தைத் திரும் பிக்காட்டாய், நொந்துதான்பெற்றவயிறெரிகின்றதென வுரைக்க நோக்கிமன்னன். (சஎ)

[அரசன் நீவிர் தாய்தந்தையரன்றெனல்.]

அறிவைநோக்கிடி லதற்குத்தாய் தந்தையிலை யிவ்வுடலதனை நோக்கி லிறையுநீருபாதானகாரணமன் * றிருமாயையினி லுண் டாகும், குறியிதுவிங்காயின் மண்ணிலெனைப்பெற்ற தவரிலை யக் கொள்கைநீரு, நிறையுமதியிலரோநீர் நில்லுமெனவிருவரையுநீத்துப் போனான். (சஅ)

[மனைவி ஆவலுடன்வந்து தடுத்தல்.]

அரிவையர் கடமக்கிலக்கணங்கூறு நூலதனிலதனையெல்லா முரிமையதாவுடையவளாமினிய மனைதொடர்ந்தேகி புருகின்று, பரிவினுடனடிகள்பணிந்தாற்றியே பதைபதைத்துப் பனிகண்பா யத், தரியனுமைவிடுத்துலக மதனிலொருகணமேனுஞ்சாவேனென் றாள். (சகூ)

[அரசன் நாயகன் வேறெனக்கூறல்.]

நின்னுடையநாயகனை நினதுள்ளேயுறநோக்கி நிற்கமாட்டா, துன்னுடையநாயகனென்றென்றனையே கருதிநீபுழல்வ தென்னே,

---

* இருமாயை=சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை.

மின்னனையவிடையாய்கேளனைவருக்கு நாயகனோர் மேலாமீசன்.
அன்னவனையே தேடிப்போகின்றே னெனவறாசற்கரிவைசாற்றும்

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக்
கதியில்லையெனல்.]

ஞானமானதுபொருவே ஞாலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வதில்லா, லானமாதினையலவோவிடுகவென்வறையும் பதியானவுன்னை. ஈனமாவிடுகவென வறையுமதோ துறவறமிங்கெனக்கென் சொல்லும், ஆனதாலுமையொழிந்து கதியிலையேயென வெணியானடுத்தே னென்றாள். (௬௫)

[அரசன் மறுத்துக்கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவறாதறைந்தனை நீவிவேகியேயாவாயானுந், தேகமுதற்பிரபஞ்ச மதனினசைவிடுத்துவனஞ் செல்லாநின்றேன், காகமுலையாயெனுரைதடுத்தலுன்றன் விரதமலநாடுதன்னிற், போகுதியென்றவளை விடுத்தேதிலரைப்போலகன்று போகாநின்றான்.

[இதுமுதல்-௨-பாட்டாலும் மனைவி புலம்பிக்கொண்டு மாதுலன் வீட்டிற்கும் போய்விடல் கூறப்பட்டது.]

விரிவாயஞானமதை புணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்கநிற்றல், அரிதாயதலைகமையினு லேங்கியே பதைபதைத் தங்கவனைநோக்கித் தரியாதுகதறியேவினைதனையே நொந்துதான் றளர்ந்துநின்று, தெரியாதுமறைந்தவிடந்தனின் மிகவுமுருகியேதேம்பிவீழ்ந்து. (௬௭)

வேந்தனேபுனைவிடுத்து முலகமதிலிருக்கவோ விதித்தானீசன் நீர்ந்தநோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றளவிற் சேர்ந்துநிற்கும்,

*போர்த்தவுமைமெய்க்காவலன்காண்பேறு வினியெனவேபுலம்பிமாதும், சார்ந்தனள்பின் றிரும்பியே நகரதனின்மாதலன்றன் சார்புதன் னில். ** (௪௮)

[*இதுமுதல்-௧௪-பாட்டாலும் அரசன் வனத்திலே ஞானியாய்த் திரிதல் கூறப்பட்டது.*]

அரசனந்நகர்விடுத்துத் தேசநாடுகளுமகன் றடவிசென்றே, இரவுபகலகனிலையே நிலையாகவிருந்தவர்க ளிடமேசேர்ந்து, பரகுரு வினுபதேசத்தரியபொருள் வினவியவர்பகரக்கேட்டுத், திரமனமா யொருவராற் கலங்காதஞானியாய்த் தீரனாகி. (௪௯)

(வேறு.)

நகர்தனிலேகிப்பிச்சைநண்ணியேமனைகடோறும்
அகமகிழ்ந்தங்கையேற்றேயவ்விடத்தருந்தியாங்கே
செகமுளோர்பேயென்றெண்ணிச்சிரித்திடநாணமின்றி
இகபரத்திச்சையற்றேயேகனாயுலாவலுற்றான். (௫௦)

பொருந்திவாழிடமொன்றாகிற்பொருந்திடும்பற்றென்றெண்ணி
இருந்திலனோரிடத்துமெங்கெங்குமொருவனாகித்
திருந்தியசமாதிவிட்டுத்திரும்பிடாதுறைக்கவுன்னி
இருந்திருந்திடங்களெங்குமேகமேநோக்கிநின்றான். (௫௧)

தோன்றிடுமுலகமெங்கே தோன்றிடுமென்னநோக்கித், தோன்றிடுநினைவிலென்றே தோன்றியநினைவுதானும், தோன்றிடுமிடத் தைப் பார்த்துத் தோன்றிடுஞ்சொரூபத்தென்றே, தோன்றிடும் பொருள்களெல்லாஞ்சொரூபமேயென்றுகண்டான். (௫௨)

---

* இப்பாட்டு-ஆசிடையிட்ட வெதுகை.

தோன்றிடும்பொருள்களுண்டாய்த் தோன்றியேயின்பமாகித், தோன்றிடுமதனுலந்தச் சொரூபமேயென்றுகண்டு, தோன்றிடுஞ் சொரூபந்தன்னிற் றோன்றுமீதசத்தேயென்று, தோன்றிடுஞ்சொரூபந்தானுய்த் துளக்கமற்றிருந்தான்வேந்தன். (௩௩)

கடிநகர்தோறுஞ்சென்றுங்கானகந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவலமாகவுந்தம்பார்வைமாருட்டமின்றி
மடிவிலாமனத்தனுகிமாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்முத்தியேவடிவமானுன். (௩௪)

முத்தியேவடிவமானமுடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜனைமைவிடவேறில்லென்று
சத்தியமாகவெண்ணித்தன்னிடமதனிற்றன்னைச்
சுத்திசெய்தனைத்துமாகிச்சுயஞ்சோதியாகினின்றுன். (௩௫)

தன்னையேயன்றியொன்றுந்தானுதியாவிடத்தின்
மின்னையேயொத்தவையமித்தைகற்பிதமதென்றும்
பொன்னையேயன்றிவேறுபூடணமிலதுபோல
என்னையேயன்றியொன்றுமில்லெனத்தேர்ந்தான்வேந்தன். (௩௬)

உலகினைவேறதாகவுணர்ந்திடிற்பந்தமாகும்
உலகினைத்தானேயாகவுணர்ந்திடின்முத்தியாகும்
இலகிடத்தோன்றவெல்லாமென்னினைவேயென்றெண்ணி
இலகிடக்கண்டுவேறற்றிருந்தனனிளமைவேந்தன். (௩௭)

ஏகசங்கரமதாகவிருந்தாசான்வோன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப்போதகாட்டரசியற்கை
யூகபுத்தியினுலாசானுபதேசத்தாலவந்தச்
சோகமற்றிடோடெய்தித்தொழிலெலாமுடித்தான்மன்னன். (௩௮)

பந்தம்வீடென்றுமில்லைபரம்பொருளொன்றேயென்றும்
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலேசாலமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளுமில்லாவரும்பொருளுமேயென்று
சந்ததநோக்கியத்தத்தற்பரந்தானேயானான். (௯)

குறைவிலாநிறைவதாகிக்குளிர்ந்திளைப்பாறிவேந்தன்
இறையனவேனுந்தன்பயின்றியேயிஃபமாகி
உறைவிடமின்னதென்னவோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைவதேயிடமாய்நின்றானிகரின்மாராஜன்றானே. (௧௦)

எங்குமாய்நிறைந்துநின்றதேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந்தானெனக்கண்டதூயோன்
* இங்குறைந்தகன்றபாண்டத்தியல்பினெஞ்சருவம்பற்றி
அங்குருவகற்றிநின்றானுணர்ந்தியாகிவேந்தன். (௧௧)

சீவன்முத்தர்கள்பானிற்குஞ்செப்பியமனத்தரூபம்
மேவரும்பரமமுத்திமேவிடினுசமாகும்
தாவருநிலைமைநன்றாச்சற்குருவருளாற்பெற்றுக்
கேவலமாகிநின்றான்கேடிலாஞானவேந்தன். (௧௨)

[இதுமுதல்-௪-பாட்டாலும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய்
அவன் றன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.]

இத்தகைஞானம்பெற்றேயெழின்முனியாகியெங்கும்
சித்தனாய்த்திரிதறன்னைச்செப்புமுன்னமைச்சர்தம்முன்
வித்தகனொருவன்கேட்டுவினவிடவேண்டுமென்றே
சுத்தனுமரசைத்தேடிக்கண்டடிபணிந்துநின்றான். (௧௩)

பூவனையாகிவானம்பொருந்துமேற்கட்டியாகித்
தீவமதாகியிந்துசெங்கதிர்வீசங்காற்று

* இங்கு—பெருங்காயம்.

மேவுசாமரமதாதிவிதேலமிலைவியாகிக்
கேவலமின்பமாகிக்கிளர்ச்சியாய்நின்றான்வேந்தன். (௧௪)

ஈதமுதற்சேனைசூழரத்நசிங்காசனத்தில்
விதவலங்காரத்தோடவீற்றிருந்தமரும்வேந்தன்
உதவுகோவணமும்மேனிபுருத்தெரியாதநீறாய்
முதன்முடிவிரித்துநின்றான்முனிவனுமொருவனாகி. (௧௫)

கரிரதமிவர்தலின்றிக்கானடையாகியெங்கும்
உரியதோர்மனையூணின்றியூரெங்குமுண்பானாகி
அரியராசாங்கக்கோலமகற்றியேதவாங்கமடித்
திரிபுமவ்வரசைநோக்கிச்செப்பினனமைச்சன்றானே. (௧௬)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் மந்திரி அரசனை
வினவுதல் கூறப்பட்டது.]

அவனியினினக்குமேலோராசனுமில்லையிந்தத்
தவவடிவாகியெங்குஞ்சரித்திடலெற்றினுக்கோ
நவமதாயுடலிதோடேநண்ணுவதெனையீதன்றி
இவணெனக்கருளவேண்டுமெனக்கறிவோங்குமாறே. (௧௭)

பதத்தினைவேண்டின்முன்னம்பற்றிநின்றில்லறத்தைப்
பதப்படச்சிறத்தியேகல்பண்புதாமேலாமுத்திப்
பதத்தைவேண்டிடிலோஞானப்பார்வையிற்கூடுநீயெப்
பதத்தினைவேண்டியிந்தப்பரதேசியானதென்றான். (௧௮)

[இதுமுதல்-௪௩-பாட்டானும் அரசன் மந்திரிக்கு
விடுத்த விடைகூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சின் மிக்கோயடைவுடன்வினவிக்கேட்டாய்
இமையவரேனுஞ்சித்தமிதுவதுவெனவோடாது

சமைவுடன்கேளீசொன்னசங்கைக்குத்தரங்களென்றுந்
தமைவிடவேறோர்வேர்தாட்டிலையென்பதோர்க்கும். (௬௯).

பதமதைவேண்டினில்லைப்பதப்படகிறத்தியேகல்
இதமென்றலொக்குமுத்தியெய்துதன்ஞானப்பார்வை
விதமதிற்றேன்றமென்றாய்விருப்பமாய்க்கும்பாரத்
திதமதாயுழந்துவோருக்கெங்கண்பார்வைதோன்றும். (௭0).

மணமிருபொருளைப்பற்றமாட்டாதட்டாவதான
இனமவைபுறநோக்கானவேதிஞர்கூடும்வீடு
கனவுண்டேனைக்காகுமில்லங்கருதியபுறநோக்காகும்
அனகவிவ்வூகர்தோன்றவைதகுவகாமேகேளாய். (௭௧)

(வேறு.)

தென்திசைநடப்போர்கங்கைசென்றதோய்ந்திடுவாரோதான்
அன்றியுமவனிவாழ்க்கைக்கமைச்சர்களுடனேகாந்தம்
ஒன்றியேயூகஞ்செய்கோருலகவேந்தாயினோர்கள்
இன்றிதைநோக்காயில்லினிற்பவர்முத்திசேரார். (௭௨).

பாசந்தான்பகையதாகப்பார்வைபெற்றிடிற்பாசத்தில்
பாசந்தான்வைத்துப்பின்னும்பற்றவுங்கூடுமோதான்
பாசந்தான்பகையதென்றேபகருநூன்மட்டேகற்றோர்
பாசந்தான்விடவுமாட்டார்பரமெலாமெனவாய்ப்போக்கும். (௭௩)

அர்த்தமாதியுமிலாவீடடைந்துடர்பிறப்பறக்கச்
சுந்தரஞானம்போதுந்துறவறமேதுக்கென்றே
மந்திகாரியோரைமதித்துநூலுரைக்குஞ்செய்தி
அர்த்தமதானபேருக்கத்தகைவிளம்பிறதென்றும். (௭௪).

(வேறு.)

தோன்றுகின்றபொருளியல்புந் தோற்றுவிக்கும் பொருளியல்பும், தோன்றவுனக்கியாமுரைக்கச் சோகமறவேகேட்டிடுவாய், தோ

ன்றுபொருள்களநித்தமுமாய்த் தூய்மையின்றித் துக்கமுமாய்த்,
தோன்றுந்தோற்றுவிக்கும்பொருள் சுகமாய்ச் சுத்தநித்தமுமாம். ()

(வேறு.)

பாலனானபருவம்போம்பன்னாகுமாரப்பருவம்போம்
கோலமானதருணம்போங்கோலையூன்றிக்குனிந்தெழுந்து
காலன்மாய்க்கவனைவர்களுங்கல்லென்றழுதுபேர்மாற்றி
ஏலப்பிணமென்றொருபெயரிட்டிடுகோட்டிடுதலொருதலையே. (௭௬)

கருவினின்றுமழிந்துபோங்கண்டகுழந்தையினுங்குமரப்
பருவந்தனிலும்போந்தருணப்பருவந்தனிலுமழிந்துபோம்
உருவநடுங்குமூப்பதினுமொடுங்குமெந்தக்காலையினும்
ஒருவியழிதலியல்பாகுமுலகத்துடலின்வாழ்க்கையுமே. (௭௭)

பஞ்சபூதமழிந்துபோம்பானுத்திங்களுடுக்கள்போம்
வஞ்சவசுரர்மடிந்திடுவர்மாகர்பதம்போம்வல்லரக்கர்
துஞ்சுவார்கள் * போகிபதந்துஞ்சும்பிரமன்பதந்தானும்
துஞ்சுந்திருமால்பதந்துஞ்சுந்துஞ்சாதொன்றேபரமபதம். (௭௮)

தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சிசுக்லமேதைமச்சையொன்றாய்த்
தூலிகரித்தவுடம்பாகுந்தொட்டவெவையுந்தன்வடிவாய்க்
கோலியடக்கிக்கொளுமிதனைக்கூறுகூறாநோக்காது
போலியுணர்வோர்மகிழ்வெய்தும்புனிதமென்றும்பரமபதம். (௭௯)

அரக்கையதனையொழுங்காக வரையக்கேணி யவனியெல்லாம், பாந்தசிருட்டிதிதியொடுக்கம்பண்பாய்நிகழுஞ்சிருட்டிதனில், பொருந்துபெரியதன்மைபந்து போய்மாண்டுறிலதெண்மடங்கே, இருந்த திதியுமிரண்டாகு மிளமையென்று மூப்பென்றும். (௮௦)

* போகி=தேவேந்திரன்.

விருத்தபருவ மிகத்துன்பம் விளங்குமிளமை யிரண்டவையின், வருத்துபிணியின்மிகத்துன்பம் வளைமையிளமைமூன்றுகும், கருத்ததறியாக்குழந்தையென்றுங் குமாரமென்றுங் காளையென்றும், அருத்தமறியாததிற்றுன்ப மடையும்பாலப் பருவத்தில். (அக)

தந்தைதாயராசிரியர்தாங்கண்டுனிதறனக்கஞ்சிச்
சிந்தைகலங்குங்கவுமாருஞ்சிறந்தகாளைப்பருவத்தின்
மூந்துபசிநோய்காமநோய்முடுகித்தணிக்கப்பொருட்டட
இந்தப்புவனத்திரவுபகலிடையறுததொழிற்றுன்பம் (அஉ)

பொருளுண்டாகிற்காப்பதனுற்பொருந்துந்துன்பமரசாகின்
ஒருதம்மிருத்தவரசராலுதவுந்துன்பமொருகுடைக்கீழ்
திருபனுகிஞெய்மரணநேருமென்னும்பயத்தானும்
வருவதெனையோமறுமையினிலென்றும்வாடித்துன்புறுமே. (அங)

மாகர்க்கசுரர்பகையுளதுமகிழ்ச்சிவாட்டமிகவுமுள
தாகத்தகலாநோயுமுளதனங்கனுளதுநசையுளது
போகத்தழுந்தன்மிகவுளதுபொன்றலுளதுகற்பத்தே
சோகத்திறங்களிவையுடையதுறக்கத்தென்னைசுகமுளதே. (அச)

தேவர்மனிதர்துன்பத்தின்றிறங்களிவ்வாறுகியிடில்
ஆவகீழா*மிருகமுதலசரமீறுமைவகையில்
ஓவவில்லாத்துன்புக்கோருவமையில்லைநிரயத்தில்
கோவதுன்பஞ்சொல்வதெனைகோயேபவத்திற்சுகம்வீடே. (அரு)

(வேறு.)

இந்தவிழிவையுடையவிந்தமாயையசத்தே
அந்தவுயர்வையுடையவந்தப்பிரமஞ்சத்தே

* விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் ஆக-ரு.

தர்தமனதிற்றேர்ந்தோர்தள்ளியெஃதைநிற்பர்
உந்தன்மனதினைநன்றாயூகித்தமைச்சபாராய். (அகூ)

பொய்யென்றிதனையறிந்தோர்பொருந்திநிற்பதுளதோ
மெய்யென்றதனையறிந்தோர்மேவாதிருப்பதுளதோ
ஐயமுளதோவிதனிலமைச்சபாராய்நன்றாய்
உய்யவறிவிலாதோருழல்வர்நீக்கமாட்டார். (அஎ)

பொய்யைமெய்யென்றறிந்துபோதமின்மையாலே
மெய்யைப்பொய்யென்றெண்ணிமெலிந்தேபுழல்வருலகர்
பொய்யைப்பொய்யென்றறிந்துபோதகுருவினருளின்
மெய்யைமெய்யென்றறிந்தேமெலிவுதீர்வருயர்ந்தோர். (அஅ)

துன்பந்தோன்றிலெவருந்துறந்தேகராய்த்தனித்தே
இன்பந்தேடலியற்கையின்பமென்றேதோன்றில்
அன்பதாகநீங்காரவர்கட்கெங்ஙன்கூடும்
நன்பரமஞானநாட்டமமைச்சசொல்லாய். (அகூ)

இழிவையுணர்ந்தாலுயர்வையெவருந்தேடிநோக்கும்
இழிவையுணராருயர்வையெய்தநோக்காரென்றும்
இழிவையிழிவென்றுணரவெந்தக்காலம்வாய்க்கும்
இழிவையுடையோர்க்கமைச்சவிதனையூகித்துணராய். (கூ0)

பேதவாதிகளைப்போற்பிரபஞ்சம்வேறெனவே
ஈதகன்றதலவேயெமையன்றியதில்லென்றே
போதவிழியிற்றுறந்தபுனிதத்துறவேகண்டாய்
சீதமதியோற்குளிர்ந்துசெனனவெப்பந்தீரும். (கூக)

இருந்தவிடத்திலிருந்தேயெய்தலாமென்றுரைக்கில்
திருந்துவிமலமனத்தோர்நீரொளினுமொழிந்தே

பொருந்தியேகாந்தத்திற்போதமடக்கவேண்டும்
வருந்துமனத்தோர்க்கென்னைவாய்க்குமமைச்சசொல்லாய். (கஉ)

முனமேயனைத்துமுடித்துமுழுதுமுணர்ந்தோரில்லின்
இனமேசென்றின்றுமேகாந்தரென்னில்
தினமேயசுமாய்சிற்போர்செகத்தினியல்பையுணரார்
கனமாம்யாழ்ப்பாணத்திக்கப்பலோட்டம்போல. (கங)

ஒருத்தனேருளனையொருவேந்தாக்கின்முன்னம்
இருக்குமிடத்தைநீக்கியேசராசதானி
இருக்குமன்றிமுன்கணிருக்குமோதான்சொல்லாய்
* திருக்குஞானமுடையோர்செகத்தைமெய்யென்றுழலார். (கச)

(வேறு.)

மனையினின்றாலும்பொருளுயிர்ச் சார்வின்வருத்தனங்கெடுதலி ன்மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம் விடையவின்பதனிலெட்டுணையா யினுமாசை, பினையதிற்றமதுபிரவிர்த்திதானும் பேசுமிந்நான்குமில் லெனினும், தனைபுணர்வதற்குச் சாதகஞ் செபுங்காற்றள்ளி † யின் னிற்றலேதகுதி. (கரு)

நீதுறுமனையின்பினையிகழ்ந்தந்தச் செம்பொருளின்பமே வே ண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்கு கால்விடயந்தடையதாஞ் சாத்திய மான,போதினிலவையுந்தோன்றிடாதந்தப்பொருவிலானந்தமேவிட வே, ஆதலிற்றுறவின் ஞானமஞ்ஞானமாகு மென்றறைகுவர்பெரி யோர். (கசு)

இல்லறமதனிலுறைந்துளோரிடத்தி லிருப்பினுஞானங்கீழிரும் பிற், புல்லியமாரத்தினமெனவிளங்கும் போக்கியில்லினைத்துறவெ ன்னும், நல்லறமடைந்தோரிடத்துறைஞானநற்றங்கமிசையிரத்தின ம்போல், எல்லையிலொள்ளியாய் விளங்கிடுமாயி னில்சிறப்பன்று ஞானி கட்கே. (கஎ)

* திருக்கு—அறிவு. † இல்—மனை.

முனைமனைவர்களுமுறைவதுமில்லை முத்தியையுணர்ந்தறிஞர்க
ளும், பினைமதினின்றபடியினாற் சங்கைபேசுவர் துறவுடையோரை;
இனைமதைவிடுத்து மில்லறமதுவே தலையெனவியம்புவதுண்டோ,
மனமதினிதனையூகிநீயமைச்ச மகிமையன்றில்லை ஞானிகட்கே. (கூஅ)

ஆடியசகலமடங்கு கேவலமுமகற்றியே யொளிப்படைகொ
ண்டு, மூடியவிருளைமுழுதையும்வீசி முடிவில்வீடதனையேயுணர்ந்
தோர், நீடியஞாலமிசையினிற்பால னிசமருளுடையன்பேய்பிடித்
தோன், கூடியகுணத்தினாரிற்போய்க்குடியின் கூலியாளினி னியல்
படைவார். (கூகூ)

வினைகளோரிரண்டுஞ்சமமதாய்ஞான மேலிடுகாலையினிந்த,
மனையின்பங்கான்றசோற்றிற்கண்டுவெர்த்து மாற்றியேயதை விடவரு
மேல், தனையுள்ளபடியேயநுபவமதனிற் றானுணர்ந்தானந்தமடைந்
தோர், பினையுமவ்விடயம் பூண்பர்களெனவே பேசுதல்வழங்குமோ
சொல்லாய். (க00)

விடயவின்பதனி * னசையுளோர்தமக்கும் விரிவதாம்பேரின்
பச்சுவையின், அடைவினைச்செவியிற் கேட்டவக்கணமே யகற்றினை
யகற்றிடவருமேல், இடைமுதலீறின்ஞானவானந்த மெய்தினோர்க
ளும்பினுமிந்தக், கடைமனைவாழ்வை நினைவர்களென்றாற் கண்டன
ர்சங்கையரோசொல்லாய். (க0க)

பற்றிலையாயினவையினிலிருப்பேன் பழையவூழ்வினையெனி
லாசை, சற்றெனுமுதிப்பித்தல்லவோவூட்டுஞ் சகவின்பிலிறையெ
னுமிச்சை, முற்றுளார்ஞானத்தோர்கள் பூண்பர்களோ முடிவிலான
ந்தமேபருகி, நிற்றலேமீட்டும் விழிப்பினுங்கானனீரிற்கண் † டுண்
முகமடைவார். (க0உ)

---

* நசை—ஆசை. † உண்முகம்—அந்தர்முகம்.

பவமதையினிமை யெனவெணிவிடயம் பற்றிநின்றழன்றவர்
தாமே, பவமதையினிமையலவெனிவிடயம் பற்றறுத்தருட்குரு
வடைந்து, பவமதையறக்குநெறிபுணர்ந்தருளிற் பரவின்பமடைந்த
வர்தாமும், பவமதையினிமையெனவெணினலவோ பற்றுவர்விடய
வின்புரையாய். (க0ரு)

கொடிமுதல்வாடும்வேர்முழுதினையுங் கோதறக்களைந்திடிற்களை
ந்தும், படிமிசைகொடிபூகாய்பழமோங்கல் பகரதிசயமஃதினைப்
போல், அடிகடுவீறில்பிரமத்தானாகி யகப்பற்றையறுத்தவரிடத்தும்,
மடிவுறுமனையில்விரும்பியேநெஞ்சம் வருத்தனமாதலென்றறைவார்.

ஆணவமதனைத்தோய்ந்துடலினை நானெனத்தினவெரிவவை
யைப், பேணலைச்சுகமென்றுண் மகிழ்ந்திடுவோன்பேரின்பத்தாசை
யதாகிப், பூணவஞ்ஞானமிலையதின்ஞானம் பொருந்தியச்சொருபந்
தானாகி, எணவானந்தத்தழுந்து வோன்விடயமெய்திடின்ஞானமே
விலையால். (க0௬)

(வேறு.)

கனவதனிலுணர்விலதுகாணுந் தனுவாதிகளைக் கருதியேயின்,
றுனுமவரினிதுகனவென்றுணர்ந்தவர்கணவசையிலதினுலகுதன்னில்,
தனதுசயவுருவதனை யநுபவத்திற்றானுணர்ந்திச் சகமதெல்லாம்
மனமதனிற்சாலமெனவுணர்ந்தவ ரிவ்வுலகின்பின்மையனீங்கும். ()

கதிரவன்முன்னிருளிருக்குநயனமுடையொருவன்குழிக் கண்
ணேவீழும், அதிகலவிச்ஞானமர்க்களத்து வெருவுவன்கிருதகறையக்
காரம், இதமுளபாயசமுகிரம் பருக்கினன் கூழ்தனிற்செய்வனிச்சை
யென்றால், விதமிவை நான்கினுக்குங்குறையதின்ஞானிக் கிழுக்கா
கும் விடயஞ்சென்றால். (க0எ)

இக்குறைந்தபாண்டமதின்வாதனையில் வாதனைகளிருக்குமென்
றல், துங்கவறிவுடையோர்கட் கின்றியமையாததொழிற்றொடங்கி
நிற்றல், அங்கியைத்தம்பனம்வல்லார்க்கனல்சுடாததின்வினைகளைக்

காதென்றல், தங்கும்வினைக்கேதுவாம்விடயமதில் விருப்பாதிசாரா தென்றல். (௧௦௮)

உணர்வுடையஞானியெவை புரிந்திடினுமிழிவிழி வுரைத்த தாகின், இணையிலிருநீயனென்பர் யூசமிலவதனுன்மற்றெவைகள் செய்தும், அணைவதிருழ்வெனுமவனே நியன்மிகஞானமதற்காகுந் தாழ்வால், நணுகினன்றே ஞானமொருவனை ஞானியெனப்பெயரு நண்ணிநிற்றல். (௧௦௯)

* கருவயிற்றையுடையதுவுங் கனவயிற்றையுடையதுவுங் கருதிப் பெண்ணின், உருவதனைக்குறிப்பதினேனுங் கிடிற்றேன்றமுளபடியே புலருதன்னில், குருவையடைந்தவனருவிற்சொருபத்தை யநுபவ மாக்குறித்துளோரும், இருவையத்திடம்பமாய்த்தமை ஞானியென் போருமேதிற்றேன்றும். (௧௧௦)

அருச்சுனற்கு இராமருக்கு மதிகாரமவை பார்த்தேயறைந்த † நூலின், கருத்தறியாய்ஞானமொன்றே பிரமாணஞ்சரிதை யது கணக்கன்றாகும், விருத்தமறிவாசாரமுடையோனே ஞானியில் லோன்விருத்தனுகும், திருத்தமுடனமைச்சவிது துணிவென்றே யுட்கொள்வாய்சீநனுகி. (௧௧௧)

[பின்னர் அரசன் சமாதியிலிருக்க மந்திரிகண்டதிசயித்தல்.]

(வேறு.)

என்றங்கனேகமாய்விரித்தேயிராசயோகியுரைசெய்து
நின்றுவாக்குத்தனையடக்கிகிமிடத்தகற்றிமனத்தினையும்
ஒன்றுமில்லாவெறும்பாழாயொன்றுஞ்சமாதிதனையடைந்தான்
நின்றங்கமைச்சனிதுகண்டிந்நேர்மைபுதிதென்றதிசயித்தான். ()

[மந்திரிசென்று நகரத்தாருக்கு அரசன்றன்மை கூறல்.]

இந்தவுணர்வுநமக்கின்னமெய்தவில்லைகாமிங்கே
எந்தவுணர்வுகொடுநிற்பேமென்னவமைச்சன்யூகித்து

---

* இப்பாட்டு-எடுத்துக்காட்டுவமையணி. † நூல்-அருச்சுனற்கு பகவற்கீதை; இராமருக்கு-ஞானவாசிட்டம்.

வந்தவழியேதான் றிரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக்கே
பந்தமுடையோருடனிருந்துபகர்ந்தானரசனியற்கையெல்லாம். ()

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும், கேட்டோர்கள் அரசனைக்
கண்டவிடத்து அவன் பேசாதிருத்தலின் அவர்கள்
தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப் பின் அரசன்
விதேகமுத்தியடைதல் கூறப்பட்டது.]

கேட்டபேர்கண்மிகவியந்திட்டாரென்றுமிம்முனிபோல்
தேட்டமுடனேயவரவர்கடேடிவந்துபணிந்திடவும்
வாட்டமுடனேதாய்தந்தைமனையாள்பதத்தில்வீழ்ந்திடவும்
ஈட்டமாறுபாடினறிகைசெய்திருந்தானற்றவனே. (ககச)

வந்தபேர்களுடன்வார்த்தைமலராதிருப்பதவரறிந்து
பந்தமுடையோநமக்கென்னைபகர்ந்தாற்றோன்றுமெனத்திரும்பித்
தந்தமிடத்திற்சென்றார்கடவனுஞ்சிறிதுநாட்கழித்துத்
தொந்தமொன்றுமில்லாதசுயமாமுத்திதானுனான். (ககரு)

(வேறு.)

[நூற்பயன்.]

இந்தமாராஜன்சென்றவிதிகாசந்தன்னைப்பார்ப்போர்
சிந்தனையொன்றுமின்றித்தீரவேதுறவராகி
அந்தமுமாதியில்லாவமலமேவடிவமாவர்
எந்தமையருளினண்டவெழிற்குருபரையேவாழி. (ககசு)

(வேறு.)

அரியதுதுறவறமல்லதில்லையான்
மருவியதுறவறமொருவிமன்னனாய்
உருகெழுமுடிகவித்துலகமாள்வது
பெருவிலைமணியினைப் * பிண்டிக்கீதலே. (ககஎ)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம்-கஉக.

மஹாராஜா துறவு - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* பிண்டி=பிண்ணாக்கு.

௨

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

சுத்தசாதகம்.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

ஞாதானமாயையோராத்துதிக்கையாலெடுத்துமேலாம்
ஆதாரமானவர்தவருளினிலிருக்கவைக்கும்
தாதாவாய்விருத்தவெற்பிற்றங்கியேபிரகாசிக்கும்
பாதானத்தானைபாதம்பணிந்துபோற்றிடுதல்செய்வாம். (௧)

[விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி.]

(வேறு.)

அருமறைபுச்சிதனில்விளங்குவதா யனாதியாயமலன்மற்றமலே, இருவர்க்குமிகழ்ச்சியாயந்தவிறைவற்கிதயமாயிலிங்கரூபமதாய், ஒருகிரிவடிவாய்க்கொடுமுடியனந்த முடையதாயுலகெங்குமிறைவாய்த், திருமுதுகிரியென்றொருபெயர்படைத்த தேவைநாடொறுமிறைஞ்சிடுவாம். (௨)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

மரகதவடிவுமதித்திருமுகமு மலர்க்குழலுங்குறுநகையும், கரகமலமுங் கூர்விழியுஞ்செவ்வாயுங் கச்சணிதனமுநூலிடையும், அரகரவென்போர்க்களித்திடும்பதத்தோடஞ்சலென்றென்னெதிர்தோன்றி உரகதியளித்தபெரியநாயகியை யுளத்தினிலிருத்திவாழ்த்திடுவோம்.

பங்கயன்றிருமாற்கரியதோர்பரமன் பங்கியேபெரியநாயகியே, சங்கைகளிலதாய்த் தடைகண்மற்றிலதாய்த் தத்துவமசிக்கருத்த மதை, அங்கையினெல்லியெனவிளக்குவதா யமலையேயுனக்கிதயம தாம், துங்கசன்னெறியொன்றுளத்தினும்விளக்கித் தொண்டனேன் வாக்கினுமுரைப்பாய். (௪)

நூல்வரலாறு.

உலகிலெச்சமயங்களு முரைத்திடுதற் கொருவிரோதங்களு மின்றி, இலகுமச்சமயங்களுக்கு மேலாகியிலங்கிடு முபநிடநெறி யை, அலகிலெம்மண்ணலருளியவகையுள்ளகத்திலும் விளக்கிவாக்கி னிலும், குலவிடவுரைப்பேமென் றனள்விருத்தக்குன்றில் வாழ் பெரியநாயகியே. (௫)

பெரியநாயகிதன்கருணையாலிங்குப்பிராரத்தமும்மொழிந்தோர்க்குத்
திரிவதாமாயாவடிவதுகளைந்து திருவருளேவடிவாக
அரியவாஞ்சாமத்தசியுரைப்படியேயமைத்திடச்சுத்தசாதகத்தைத்
தெரிவிலாவெளியேன்வாக்கினினின்றுதிருவுளம்பற்றியதிதுவே. ()

பாயிரம்-முற்றிற்று.

நூல்.

ஈசனதுரைபுங்கிரியையதென்றுமியற்றிடுமுபாசனையென்றும்
பாசமதகன்றசுத்தமதென்றும்பகர்ந்திடுமூன்றுகாண்டமதாம்
பேசாற்கிரியைசைவம்வைதீகமிகழ்ந்திடுமுபாசனைசுத்தம்
ஆசில்சிவாத்துவிதமிவைமூன்றுமடங்கிடுந்தத்துவமசியே. (௧)

கிரியையினெறியையிலங்கிடவியம்புங்கிளர்தந்திரம்மெழுநான்கும்
அரியநல்லுபாசனநெறியதனையறைந்திடுமறையொருநான்கும்
உரியவச்சுத்தநெறிதனையுரைக்கு முபநிடச்சுருதியெண்ணான்கும்
கிரியைதொம்பதந்தற்பதமுபாசனையக்கேடில்சுத்தம்மசிபதமே. (௨)

இருக்குமுன்னான்கின்முடிவி லெண்ணான்காயிலகிடுமுபநிடமவையே
வருக்கமுமிரண்டாம்பூருவமென்றும்வயங்கிடுமுத்தரமென்றும்
சுருக்கமதின்றியத்தியான்மீகஞ்சொற்றிடும்பூருவபாகந்
திருக்குகளின்றியங்கலிங்கமிக்கஞ்செப்பிடுமுத்தரபாகம். (௩)

முத்தியாமிடத்துமும்முதலென்றே மொழியுமாகமமுமங்கொன்றும்
அத்தியான்மீகமறையுபநிடமுமவனியில்வழக்கமேயன்றிப்
பத்தியாலடையுமங்கலிங்கமிக்கம்பகர்ந்திடுமுபநிடமொன்றும்
அத்திறலிவையிலடக்கமதென்பரதைவிளக்கிடுந்தொந்தத்தசியே. ()

சைவநன்னெறியுந்தந்திரமவையுந்தற்பரன்முகத்தினின்றுதிக்கும்
துய்யவைதீகமும்மறையவையுஞ்சுவாசமற்றதனினின்றுதிக்கும்
உய்யுமச்சிவாத்துவிதநெறியதுவுமுபநிடமும்முளத்துதிக்கும்
ஐயமுந்திரிவுமறவிவைக்கருத்தமறைந்திடுந்தத்துவமசியே. (௫)

ஆகமமிருபத்தெட்டினின்முடிவா மாகமம்வாதுளமதனில்
ஏகமென்றியம்புமறைபனுசரித்தே யியம்பிகோன்மறையவையில்
பாகமதுறஞ்சாமத்தின்முன்னெறியும் பகர்சிவாத்துவிதவர்நெறியும்
யூகமதிலங்கவியம்பிமெதனுலுண்மைசாமத்தினின்முடிவே. (௬)

பந்தமதகன்றசுத்தமாயிருத்தல் பரமமாமுத்தியதென்றும்
அந்தகல்லநிட்டானம்மதுதானே யாகுதன்முத்தியதென்றும்
நந்தவில்சிவத்துக்கங்கமாயிருத்த னன்குறுமுத்தியதென்றும்
தந்திரமறைபுபகடதமிம்மூன்றுஞ் சாற்றுந்தாற்பரியநீகேட்பாய். ()

பந்தமதுறுமான்மாவையேநோக்கிப் பந்தநீங்குதன்முத்தியென்றும்
அந்தநற்சுத்தான்மாவையேநோக்கி யவ்வநிட்டானநீயென்றும்
சுந்தவில்பரமானவனையேநோக்கி நற்சிவத்தங்கநீயென்றும்
தந்திரமாதிமூன்றுகாண்டமதுஞ் சாற்றிடுமிவைதொந்தத்தசியே. ()

முன்பதசிருட்டிப்பதிபசுபாச மூன்ஸறயுமனுதியாய்நிறவும்
பின்பதசிருட்டிச்சகமித்தையந்தப் பிரமமேயுளதெனநிறவும்
சின்பதமானவசிபதசிருட்டிச் சிவசத்திலீலையாய்நிறவும்
மன்பதமூன்றம்பின்னையபின்னையு மாசறுசிவமுமென்றுணர்வாய். (௯)

முன்பதமானதொம்பதப்பசுவே மூடிருணீங்கிச்சுத்தமதாய்ப்
பின்பதமானதற்பதவருளிற் பிறங்குந்தாதான்மியமடைந்தே
சின்பதமானவசிபதசிவத்தைச் சேர்ந்ததற்கங்கமாய்நின்றால்
மன்பரமுத்திமுடிந்ததுவாகு மற்றவைதனினிற்சிற்குறையே. (௧௦)

கங்கையு மிடைச் சேரியுமொன்றுக்கொன்று கைவிட்டதது விட்டதொக்கும், இங்ஙனங்குக்தமும்மொருவனுமற் றிடைவிடாதது விடாதொக்கும், எங்ஙனமவனு மிவனுமற்றிடைவிட்டிடைவிடாதிருத்தலுங்கூடும், துங்கவவ்வசிக்குப்போக்கிமெருத்தர் தோன்றிடா மறைநெறியோர்க்கே. (௧௧)

சீவனதுபாதியீசனதுபாதிதீர்ந்துசித்திரண்டதுமொன்றே, ஆவது விட்டுவிடாதலக்கணையென் றறைந்திடிலுபாதியோரிரண்டும், மேவலுநீங்கல்விட்டலக்கணையாம் விளங்குஞ்சித்திரண்டதுமொன்றே, ஆவதுவிடாதலக்கணையாகு மவைக்குமேலிலக்கணையின்றும். (௧௨)

விட்டலக்கணையும் விடாதலக்கணையும் விட்டுவிடாதலக்கணையும், இட்டமதுறவேதேர்ந்திடிற்பந்தந் தீர்ந்திடல்விட்டலக்கணையாம், இட்டநல்லதிட்டானம்மதுதானா யிருத்தலேவிடாதலக்கணையாம், மெட்டறுசிவத்துக்கங்கமாயிருத்தல் விட்டுவிடாதலக்கணையே. (௧௩)

தத்துவமசியென்றுரைக்கு முப்பதத்திற் றகுவன்னநான்கதா மவையும், ஒத்துறுதொந்தற்பதமவைதன்னி லொன்றொன்றுமசி யினிலிரண்டாம், தொத்துதலகன்றுசுத்தமாயிருத்தநல்லதிட்டானந்தானாதல், ஒத்துறுமவையிலொன்றொன்றே யசியிலோரிரண்டங்கமுஞ்சிவமே. (௧௪)

சுத்தமாய்நின்றவிச்சை சத்தியதாந்தொல்லதிட்டானமாய்நின்றால், சித்தமாஞானஞ்சத்தியதாகுஞ் சிவத்தினுக்கங்கமாய்நின்றால், மத்தமாங்கிரியைசத்தியதாகும் வகுத்தவிம்மூன்று மற்றொழுங்கில், சித்தமாய்ச்சத்தி யிலாவிடின்மீட்டுத் தேகமொன்றெடுக்குமென் றுணர்வாய். (௧௫)

தொம்பதம்விளங்கின்மேல்வினைமறைத்த தொல்விருளகன்ற போலொளிக்கும், தம்பதமானதற்பதம்விளங்கிற் * சஞ்சிதமாயை போலொளிக்கும், அம்பதமானவசிபதம்விளங்கி லரும்பிராரத்தம் போலொளிக்கும், செம்பாவருளேவடிவதாயான்மா சிவத்திலுக் கங்கமாய்நிகழும். (௧௬)

அடுத்தமற்றிரண்டுசனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடுந்தொம்பத நெறியோர், அடுத்தமற்றொருசற்சனனத்தில் வீட்டையடைந்திடுந் தற்பதநெறியோர், அடுத்தவிச்சனனந்தனிலடைந்திடும்வீ டசிபத நெறியுளோரிவரும், அடுத்தவிவ்வுடலோடடைந் திடாவிடின்மே லாக்கையொன்றெடுக்குமென் றுணர்வாய். (௧௭)

ஒடுங்கிடுங்காலந்தோன்றினவடைவி னொடுங்கிடுமென்றுரைப்ப தனால், ஒடுங்கிடுங்காலஞ் ¶ சத்தியவாதிக் கொடுங்குமிவ்வுடறன் மாத்திரையின், ஒடுங்கிடுங்கால † மசத்தியவாதிக் கொடுங்குமிவ் வுடலசத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்காலமுடலிங்கேவீழ்ந்தா லொடுங்கின தில்லையென்றுணர்வாய். (௧௮)

மேலொருவடிவை யெடுத்ததேயாகின் மேவுமிவ்வுடலிங்கே வீழும், மேலொருவடிவையெடுத்திலன்றாகின் மேவுமிவ்வுடலிங்கே வீழா, மேலொருசிவத்தைச்சீவன்சென்றடையு மேவுமிவ்வுடலிங்குத் தானே, மேலொருசிவத்தின்வடிவதாமருளாய் வெளியதாயுலகுகண் டிடவே. (௧௯)

சூக்குமமதனினின்று முன்வினையிற் றூலதேகமுமுளதாகும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையிற் றூலமுஞ்சூக்குமத்தடையும், சூக்கு மந்தனதுகாரணமடையத் தூலமிங்கன்றதேயென்றால், சூக்குமந் தனதுகாரணம்விடுத்துத் தூலமொன்றெடுத்ததென்றுணர்வாய். ()

---

* சஞ்சிதமாயை. ¶ சத்தியவாதி எ-து பேதவாதியை.

† அசத்தியவாதி எ-து அபேதவாதியை.

தூலவிவ்வுடலைவிடுத்துநில்லாது சூக்குமஞ்சூக்குமம்விடுத்துத், தூலமில்லாதிரண்டையும்விடுத்துத் தொல்லுயிர் நிலாவுயிர்விடுத் துத், தூலசூக்குமங்களின்றிடாதுயிருஞ் சூக்குமமும்முடிவடைந் தால், தூலமுமுடிவையடைந்திடாதிந்தத் தொல்லுலகினில்விழுந் திடுமோ. (உக)

வினையினிலெடுத்தவிவ்வுடன்மேலும் வினையுளதெனிலிங்கேயகலும்
வினையிலதெனிலிங்கிவ்வுடலானே வினையறுமோமயமாகி [போல்
வினையுளவுடல்போற்றோற்றன்மாத்திரமாய்விளங்கியேவெந்துறுபுரி
வினையிலாப்பரமமுத்தியில்வெளியாய் விமலநல்லருளதாய்விடுமே. ()

சிவசிற்றறிவுமிம்முத்தவறிவாய்த் திகழ்ந்திடினுடன்மருள்வடிவும்
தாவருமோங்காரவ்வடிவாகுந் தக்கசீவன்முத்தவறிவும்
மேவரும்பரமுத்தவ்வறிவாகில் விளங்குமோங்காரவவ்வடிவும்
ஓவலிலந்தவருள்வடிவாகு மொழுங்கிதேயென்றுணர்ந்திடுவாய். ()

பிராரத்தமுடன்பாடென்றெந்தநெறியும் பேசிடுமிந்நெறியதற்குப்
பிராரத்தமுடையோருகரேயன்றும் பிராரத்தம்புசித்திடுவோர்கட்
கருதிர்த்தமாயாதனுகரணங்க ளதனினூற்சிவத்துவமதனை [யோ. ()
உறுதுமற்றவரைச்சீவன்முத்தர்களென் றுரைத்திடப்படுவதெப்படி

அன்னைதன்முலைப்பாலருந் திடும்பருவ மகன்றப்பாற்பருவம் வந்ததற்பின், அன்னைதன்முலைப்பாலருந்தவேண்டிடினுமம்முலைவற் றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம்புசித்திடும்பருவம் பெயர்ந்தப் பாற்பருவம்வந்ததற்பின்; பின்னையின்போகம் புசிக்கவேண்டிடினும் பிராரத்தநீங்கியேயிடுமால். (உ௨)

இந்நாலொழுங்கின்முன்னிருபதமு மெய்தியிவ்வசிபதத் தடைந்தால், பந்தமில்சிவத்தைவடிவொருமேமடையும் பகுத்தவையொன்றிலொன்றொடுங்கிச், சந்ததந்தருக்கியசிபதத்தருத்தந் தனைத்தத் தம்பதத்தினிலொடுக்கும், அந்தகர்தமக்குமற்றொருக்காது மசிபத முத்தியேகிடையா. (உசு)

முத்தியிற்சிவமுமுயிரிரண்டாகின் முத்திசாயுச்சியமின்றாம், முத்தியிற்சிவமுமுயிருமொன்றாகின் முத்தியேபெற்றவனின்றாம், முத்தியிற்சிவத்துக்குயிரங்கமாகின் மொழியுமற்றவையுண்டாமத னால், முத்தியிற்சிவமுமுயிருஞ்சையோக மொழியுந்தாதான்மியங் குறையே. (உஎ)

சச்சிதானந்தத்தற்பரசிவமே தனதுதன்னிலையிலேநிற்க, அச்சி தானந்தலீலையினாலே யநேகமாய்ச்சராசரமாகிச், சச்சிதானந்தமே யுடல்பொறிக டகுகரணங்களாய்க்கொண்டே, அச்சிதானந்தலீலையி னடித்து மடக்கிடும்பண்டையப்படியே. (உஅ)

ஏகமாயசையாத்தற்பரலிங்கமி லீலையிற்சரமனேகமதாய், மோ கமாமிருளாயவ்விருளதனின் மூடமாய்ச்சிறிதுகாளிருந்துஞ், சோக மாமிந்தமருளதாயதனிற் றவக்குண்டுசிறிதுகாணடித்தும், பாகமா மோவாயதிற்சின்னணடித்தும் பண்டுபோனின்றிடுமன்றே. (உகூ)

சலமதுதானேதிரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வத்துட்புகவந்தச்சல மாய், நிலமதின்விளங்குமஃதினைப்போல நிமலமாமருவருடானே, குலவுலீலையினாற்றிரண்டுருவாகிக் கூறின்றிக்கூறதாய்நடித்தும், இல கன்மாத்திரமாய்நடித்துமுன்போலு மிருக்கிடும்பண்டையப்படியே.

சாமக்தவிருளிலிருந்திடுங்காலத் தனுமுதனுன்குமவ்விருளாம் சாமந்தமருளினடித்திடுங்காலத் தனுமுதனுன்குமம்மருளாம், சகமத்தவோவினடித்திடுங்காலத் தனுமுதனுன்குமவ்வோவாம், சாமந்தவருளினின்றிடுங்காலத் தனுமுதனுன்குமவ்வருளாம். (௰௧)

இருள்வடிவதுவுமருள்வடிவதனி லெய்தியேமறைந்திடுமிந்த, மருள்வடிவதுவுமோவடிவதனின்மறைந்திடுமோவடிவதுவும், அருள்வடிவதனின்மறைந்திடுமந்த வருள்வடிவதுவுமச்சிவத்தில், தெருள்வடிவானசத்தியாய்மூன்போற் றிகழுமென்றசிபுரைத்திடுமே. (௰௨)

அருளுறுவடிவேமுன்னியல்பான்மா வாணவிருளுறுமன்றே, இருளுறுசுழுத்திவிழுங்கியேதனுக் கித்தமாயையின்சிருட்டியதாம், மருளுறுநனவுவிழுங்கிடுமதற்கு வந்ததுபிரணவசிருட்டி, தெருளுறுமந்தப்பிரணவம்விழுங்கத் திகழுமவ்வருட்சிருட்டியதே. (௰௩)

மருள்வடிவதனினீங்குதலின்றி மற்றுமொன்றறிவிலாக்குழந்தை, வெருவருங்குமாரத்தருணமூப்பென்றே விளங்குதல்போலவான்மாவும், அருள்வடிவதனினீங்குதலின்றி யாணவமாயையேகவருளாய்ப், பருவமற்றவையிலந்தத்தவடிவாய்ப் பண்டுபோன்முடிவினின்றிடுமே. (௰௪)

இருளினிற்பகுப்பின்றியசடமயமா யிம்மருளுதயமதாகின், உருவதாம்பஞ்சபூதமேமயமா மோவொளியுதயமதாகின், உருவருபஞ்சாக்கரமதேமயமா மோங்களுதயமதாகின், அருவதாம்பஞ்சசத்தியேமயமா மாருயிர்வடிவமென்றுணர்வாய். (௰௫)

வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பசுவதாய்நிற்கும்
வடிவதிம்மாயையாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சிவனாய்நிற்கும்
வடிவதவ்வோவதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சிவன்முத்தனுமாம்
வடிவதவ்வருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பரமமுத்தனுமாம். ()

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலை யிருளதுவாகியேநிகழும்
மருளுறுசிவனாய்நிற்குங்காலை மருளதுவாகியேநிகழும்
தெருளுறுமோவின்முத்தனுங்காலைத் தெருள்பிரணவமதாய்நிகழும்
அருளுறுபரமமுத்தனுங்காலை யருளதாய்நிகழுமவ்வருளே. (௯௭)

இருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யிரும்பதியாகியேநிகழும்
மருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை மகபரமாகியேநிகழும்
தெருள்பிரணவமாய்நிகழ்ந்திடுங்காலை சிவலிங்கமாகியேநிகழும்
அருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யச்சிவமாகுமச்சிவமே. (௯௮)

அரியவவ்வருளேமூன்றியல்பதுவு மைந்துநற்குறியுமாய்நிகழும்
இரியுதலில்லாச்சத்தையாய்ச்சித்தா யின்பமாய்நிற்குதலியல்பாம்
கிரியையுஞானமுமிச்சையதுவுங் கிளர்திரோதையும்பரையதுவும்
உரியதுகுறியாம்விரியிலையைந்தா யொடுங்கிடிலொன்றதாய்நிற்கும்.

பிரணவமதுவுமூன்றியல்பதுவும் பிறங்குமைங்குறியுமாய்நிகழும்
திரமுறவவ்வுமுவ்வுமவ்வதுமாய்த் திருந்தவேநிற்குதலியல்பாம்
உரமுறுநவ்வுமவ்வுமச்சிய்யு மோங்கியவவ்வும்யவ்வதுவும்
விரவுறகுறியாம்விரியிலையைந்தாய் மேவிடிலொன்றதாய்நிற்கும்.

மருளுறுமாயையதுவுமூன்றியல்பும் வகுக்குமைங்குறியுமாய்நிகழும்
உருவுறுதமசுராசசத்துவமா யொன்றியேநிற்குதலியல்பாம்

பிருதிவிபுஞ்சலமுமனலதுவும் பெருகியவாயுவும்வானும்
வருகுறியாகும்விரியிலையைந்தாய் வகுத்தொடுங்கிடிலொன்றாய்நிற்கும்.

ஐந்தாற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவருளதேயுருவாம்
ஐந்தாற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவோவருவுருவாம்
ஐந்தாற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியமாயையேயுருவாம்
ஐந்தாற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவினையினுணுளவாம். (௪௨)

உருவமாமுணர்வேயதிரதாமுபய முளத்தினிலுருசிமாத்திரமாம்
அருவமாமுணர்வே திருத்திமாத்திரமா யறிவினில்விளங்கிடுமந்த
உருவமாமுணர்வேசீவருக்குரித்தா முபயமிம்முத்தருக்குரித்தாம்
அருவமாமுணர்வேயம்முத்தருக்குரித்தாமெனவறைந்திடுமெசிபே. ()

உருவமாமுணர்வாலுருவமாமுபய வுணர்வினாலுபயமேமயமாம்
அருவமாமுணர்வாலருவமேமயமா மச்சிவாங்கிசன்வடிவதுவே
உருவமாமுணர்வாற்சீவனுமுபய வுணர்வினாற்சீவன்முத்தனுமாம்
அருவமாமுணர்வாற்பரமமுத்தனுமா மச்சிவாங்கிசனுயிரதுவே. (௪௪)

அன்னியதசையையருந்துதன்மனிதர்க் கடாதுமற்றதையருந்திடுவோர், அன்னியமிருகாதிகளெனவறையலாகு மற்றதிற்சிவாங்கிசரும், அன்னியமாயாவுணவருந்திடுத லடாதுமற்றதையருந்திடுவோர், அன்னியமாயாசகிதசீவர்களென் றறைந்திடலாகுமென் றுணர்வாய். (௪௫)

அசுத்தவிவ்வுணவேபுசித்திடுமளவு மசுத்தவாதனையதுநீங்கி, அசுத்தவத்தையினைவிழுங்கிடுஞ்சுத்த வவத்தைவந்தடைதலேயிலையாம், அசுத்தவிவ்வுணவைச்சுத்தமதாக வகத்தினிற்பாவனைசெய்

தால், அசுத்தவிச்சினைவைச்சியச்சினைவை யகத்தினிற்பொருந்தி யேநிற்கும். (௪௬)

திரிவிதகுணத்திற்றமதமோகந் திகழுமிராசதமிராகம், உரிய சத்துவமேஞானமதாகு மூலவிவிம்முக்குணவுணவே, விரியுமற்ற வையிலெலவைபுசித்ததுவோ விளங்கிடுமக்குணமல்லால், அரியசுத் தவத்தையடைவதேயிலை யவ்வவத்தைவந்துறும்வகைகேட்பாய். ()

அன்னைதன்வயிற்றிற்புசித் தவக்குணமா யாக்கையும்பொறியு மம்மனமும், மன்னியும்பினுமப்புசிப்புமேன்மிகவும் வாஞ்சையுற் றருந்தியேயுழலும், உன்னலும்பொறியுமுடலுமிம்மூன்று மொத் திடுமெனத்தெளிந்துணர்ந்து, தன்னதுள்ளவையி லுருசிதிருத்தி தனில்உயிராகமேயாகும். (௪௮)

உலகினில்விடய விச்சையையுடையோ னுணவதற்கேற்கவே கூட்டி, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சிமேன்மேலு மேறியேவளர்ந்திடு மதுபோல், குலவிடும்வீட்டிவிச்சையேயுடையோன் கொண்டதற் கேற்கவேயுணவை, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சிமேன்மேலு மேறி யேவளர்ந்திடுமென்றே. (௪௯)

தமகுணப்புசிப்பே மயக்கத்தையளிக்கும் தருமிராசதகுணப் புசிப்பே, மமதையையளிக்குஞ்சத்துவப்புசிப்பே மயக்கமுமமதையு மகற்றி, அமலநல்லுணர்வேயளித்திடுமதனு லவையிரண்டினுநசை யகற்றி, நிமலசத்துவமே § வருத்தனையாக நின்றுசத்துவப் புசிப் பருந்தும். (௫௦)

அடிசின்முன்னுரைக்கு மறுசுவையவையை யருந்திடுகாலையி னேக்கிக், கடினமுழுறைப்புமிராசதமவையிற் கழிந்திடும்புராதன மூசன், மடிவுறுதமசென்றிருமையுமகற்றி மாலைகாலைப்பொழுதகற்

§ வருத்தனை எ-து பெருகுதல்.

றிக், கடினவுச்சியிற்சத்துவகுணப் புரிப்பேகைக்கொண்டுதினமருந் திடுமோல். (௰௧)

இடம்பொருளேவன் மூன்றையுமுடையோர்க் கித்தகையுண வுறமர்ந்த, இடம்பொருளேவன்மூன்றையுமகன்றோர்க்கித்தகைவுண வுறுததனல், திடம்பெறவூரினுச்சியிலேகித் திருவருள்புரிப்பித்த தென்றே, விடம்பெறினுங்கைப்பெற்றதையருந்தில் விமலமாய்நின் றிடுஞ்சித்தம். (௰௨)

தந்திரகிரியைநெறிதனிலீசன் றந்திடப்புரிக்கும் பின்மறை சொல், அந்தநல்லுபாசனநெறியதனி லனைத்துநாமெனக்கண்டு புரிக்கும், இந்தவவ்வுணவின்மாறுபாடின்றி யிருமையுமுடிந்ததே யாகின், தொர்ந்தமில்சிவமேசடுமுகமாகித் தொக்கிருந்தருந்தன்மே னினைவாம். (௰௩)

இருவகைநெறியும்வரவு போக்குடைத்தா மியங்கிடுமிதுவன்றி மாயை, ஒருமுதலென்றமித்தையதென்று முரைத்திடுநிட்டையும் விகற்ப, நிருவிகற்பமுமாய்நிகழ்ந்திடுஞ்சகச நிட்டையெக்காலையு மின்றென், றொருவிமற்றவையைச்சகசநிட்டையரை யுலகெங்குந் தேடியேயிடுமோல். (௰௪)

முன்புறநிட்டை சவிகற்பமாகி முத்தியின்மூன்று நின்றில கும், பின்புறநிட்டைநிருவிகற்பமதாய்ப் பிரமமற்றென்றுநின்றில கும், வன்புறந்நிட்டையிருமையுமுறினும் வரவுபோக்குடையதாய் நிகழும், இன்புறிந்நிட்டைசகசமதாகி யிலங்கிநின்றிடுநின்றபடியே. ()

சவிகற்பநிருவிகற்பநிட்டையதுஞ் சத்துவகுணத்தில்வந்ததுவாம்
இவிகற்பநீங்கிவருட்டமாயிரமங் கிருந்திடினும்பினும்விழிக்கும்

செவிதினிலடையுஞ்சகசநிட்டையதேதிருவருடன்னில்வந்ததுவாம், தவிருதல்கூடலின்றியேயங்குத் தங்கிநின்றிடுநின்றபடியே. (௩௬)

சகசநன்னிட்டை யியல்புதம்முயற்சி சற்றொன்றுமின்றியே யருளால், சகமதும்போகமதுவுந்தம்முடலுந் தருகரணமுமவை யெவையாய், அகமதிலுதித்தத்துமறையாம லகன்றதுபின்றுதி யாமல், அகமுரைகாயவருத்தமேயின்றி யமர்ந்துநின்றிடு நின்ற படியே. (௩௭)

அருளண்டமாகிலுயிர்பிண்டமாகு மண்டமுந்தோற்றன் மரத் திரமாய், அருள்நின்றதாகிற்பிண்டமுமதுபோ லாகியே நின்றிடு மண்டம், அருள்வடிவாகிற்பிண்டமுமுபிரா யருளிற்றுதான்மிய மடையும், அருளந்தச்சிவத்துக்கங்கமதாகி யமர்ந்துநின்றிடு நின்ற படியே. (௩௮)

இருளினிலிருந் தும்பருவம்வந்ததற்பி னியற்றிடுமுயற்சியொன் றின்றி, மருளினிலடைந்து மருள்வடிவாகி வயங்கிடுஞ்சகசமே போல, மருளினிலிருந்தும்பருவம் வந்ததற்பின் வருந்திடுமுயற்சி யொன்றின்றி, அருளினிலடைந்திங்கருள் வடிவாகியமர்ந்துநின்றிடு நின்றபடியே. (௩௯)

மருள்வடிவதற்கு மஃதைநானென்றே மன்னுஞ்சீவனுக்கு மாதாவாய், மருள்வடிவமுதம்புசித்திடுமதுவே வயங்கிடுமற்றதை யொருவி, அருள்வடிவமுதமூறிடவருந்தி யஃதுமிச்சீவனுங் கரைந் தே, அருள்வடிவதுவுஞ்சிவாங்கிசனும்மா யமர்ந்துநின்றிடு நின்ற படியே. (௪0)

சாக்கிரமதனினிற்குந் தத்துவத்திற் சாற்றுங்கேவலத்தினிற் செறிது, நீக்கிமற்றதற்கு நிற்குந்தத்துவத்தை நிறுத்துதல்போல நின் மலமாம், சாக்கிரமதனினீக்குதலின்றித் தத்துவமனைத்துஞ் சுத்

த்தில், ஆக்கியேகிறுத்துத் திருவருளதனை லடைந்துநின்றிடுகின்ற படியே. (௬௧)

மருள்வடிவாகி யிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பதுமருளாய், அருளிதின்மறைந்து நிற்குமென்பதுவு மன்றியேநின்றமுன்போல, அருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பதுமருளாய், மருளிதின்மறைந்துநிற்குமென்பதுவு மாற்றிநின்றிடுகின்றபடியே. (௬௨)

சகசநிட்டையது லபித்திடுங்காலை தம்முயற்சியதொன்றுமின்றிச், சகசமதாகித்தன்னுளமதனிற் றானின்றிங்கிடைவிடாதுறும், சுகவருளமுத மதனையேயருந்தித் தொல்வடிவது மெள்ளக்கரைந்து, சுகவருள்வடிவாய்ச்சுட்டெலாமருளாய்த்தோன்றிநின்றிடுகின்ற படியே. (௬௩)

அருளொளியிச்சையது தனிலுதிக்கி லசைவற நின்றிடுஞ் சித்தம், அருளொளிஞானமது தனிலுதிக்கி லகிலமவ்வருளதாய்த் தோன்றும், அருளொளிகிரியையதுதனிலுதிக்கி லகத்தினின்றருளமுதூறும், அருளொளியமுதமருந்தியவ்வடிவா யமர்ந்துநின்றிடுகின்றபடியே. (௬௪)

இருளுறுமவத்தை யடைந்தெங்குமிருளா யிருந்துபின்விழித்திடல்போலும், அருளுறுமவத்தையடைந் தெங்குமருளா யமர்ந்து பின்விழித்திடுமென்னில், இருளுறுமவத்தை தமசினாலடைந்தே யிராசதத்தாற்பினும்விழிக்கும், அருளுறுமவத்தை சத்துவத்தடைந்தே யந்தராசதத்திற்பின்விழிக்கும். (௬௫)

மாயையிலடைந்தபின் பிருளவத்தை வந்தடையாதுபின்படைதன், மாயையின்றமசாலாதலாற்போக்கும் வரவுமாய் நிகழ்ந்திடுமதன்மேல், ஆயவவ்வருளையடைந்த பின்மாயை யடைவதேயிலை

யினுமடைந்தால், ஆபவவ்வருளை யடைந்ததே யின்றுமடைந்தது மாயைசத்துவத்தால். (சுசு)

இருளினிலடைந்து தானுமவ்விருளா யிருந்தங்குகின்றதாயிடினும், அருளினிலடைந்துதானு மவ்வருளா யமர்ந்தங்குகின்றதாயிடினும், மருளினிலடைந்த வடிவமில்லாது வடிவதிங்கிருத்தலேதென்னில், இருளருளவத்தைதனிற்குணபோத மிலங்கியங்கிருத்தலினன்றே. (சுஎ)

சத்துவகுணமே வருத்தனையாகித் தங்கியேயுளத்தினுணின்றால், ஒத்துறநிட்டைகூடிடுமிலதே லொருவியிச்சகல கேவலத்தைத், தொத்துறுமன்றிக் குணமுமாயையினிற் றோன்றினதாதலாலிந்த, ஒத்துறுநிட்டை யுண்மையேயன்று முபாசகநிட்டையென்றுணர்வாய் (சுஅ)

ஆதலிர்சகலகேவலசுத்த மடைந்திடலிங்கு மாயையதாம், வாதனையொழிந்துங குணமிருத்தலினிய வடிவகன்றிடிற் பினுஞ்சேதத, சாதமுற்றிடுத லன்றியேவீட்டைத் தானடைந்திடுதலேயின்றும், ஏதமலருளிலுண்மை நிட்டையினை யெய்தினோர் சீவன்முத்தர்களே (சுகூ)

சீவனிம்மாயைதனின் முத்தனருளிற் சீவன்முத்தன்னவேவாவின், மேவலிற்சீவன் றனக்கர்தவருளுமெய்ம் முத்தன்றனக்குமாயையுமில், சீவன்முத்தனுக்கேரியின் கரைமீதிற் றிகழ்ந்திடுவோனைப்போற்றோன்றும், ஆவதுசர்கங்கண்கரிதுதிக்கை யறிதல் போற்காகங்கண்மணிபோல். (எ0)

அந்தரவடிவ சீவன்முத்தர்களிவ் வடிசிலைப் புசித்ததேயின்றும், இந்தவிவ்வுலகிது புசித்திடுகென் றிங்கெறியோர் கணின்றிறைஞ்சித், தந்திடிலுணவுமளவின்றிப் புசிக்குஞ் சமித்ததுமல

மதுமாகா, மந்திரமதனைவடிவதாக்கொண்ட மகிமையிலென்றுணர்ந்திடுவாய். (௭௧)

எங்கெங்குநோக்கின் மருண்மயமாகி யிருந்திடும் பந்தமார்நிலையில், தங்குந்தன்வடிவ மருண்மயமாகித் தயங்கியேநின்றதுகுறிபோல், எங்கெங்குநோக்கி லருண்மயமாகி யிருந்திடுமுத்தியாந்நிலையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியேநிற்குதல்குறியே. (௭௨)

அருள்வடிவதுவே பார்வையிற்றோக்கி லகப்படாதென்று நின்றிலகும், மருள்வடிவதுவே பார்வையிற்றோக்கில் வந்தகப்பட்டுநின்றிலகும், அருண்மருணடுவா மோவடிவதுவே யகப்படும்பார்வையொன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகுமோ வடிவோர்க்கு வாய்த்திடும்பார்வையொன்றுக்கே. (௭௩)

பழுதையிற்கிளிஞ்சில் கட்டையினின்றம் பாம்பும் வெள்ளியுங்கள்வனும்போல், எழுதரு † மாரோபிதமதிட்டான மிலங்கிடிலாததுபோலும், முழுதுணர்சிவம்வந்துதித்த விச்சீவன்முத்தருக்குலகமின்றுதித்தல், ‡ கழுதிரதம்போற்காட்சிமாத்திரமாய்க்கவும் விவகாரமேயின்றும். (௭௪)

கனவதுபோல்விவகாரமுண்டென்னிற் கனவதுநீங்கியேவிழித்தால், கனவிதென்றுணருமாங்கவர்தமக்கக் கனவுவந்துதவுதலுண்டோ, கனவுமுன்கண்டநினைவு மாத்திரமாய்க் காணுறுமற்றதுபோலக், கனவிந்தவுலகுஞ்சீவன் முத்தருக்குக் காணன்மாத்திரமதாய்நிகழும். (௭௫)

சொற்பனமதனிற் கனவிதென்றிடுமோர் சொற்பனசாக்கிரநடுவே, நிற்பனபோலுமருண் மருணடுவே நின்றிடும்பிரணவவடிவம், சிற்பரசீவன்முத்த னவ்வடிவாய்ச் செகமிதுஞ்சிவமதுந்

† ஆரோபிதம்=ஒன்றின்செய்கையைமற்றொன்றிலறிதல். (உ-ம்)—கிளிஞ்சில்வெள்ளி. ‡ கழுதிரதம் எ-து கானற்சலம்.

தோன்ற, கிற்பனதனக்குரிழலின்றி கிழற்போனில்த் தடியின்றியே சிகழும். (எசு)

வெந்துறுபடமும் வறுத்திடும்வித்தும் விளங்கிடுங் கானலிற் சலமும், இந்திரதனுவுங் கனலிருந்தகன்ற விடமதுமிங்கு முன் னிருந்த, முந்துறுகடமுங்கடம்தையெடுத்து முடிந்தபின்றிகிரியிற் சுற்றும், சந்துறுசுரும்பேர்ன் முத்தர்வடிவுங் காட்சிமாத்திரமதாங் கிசழும். (எஎ)

மண்ணினின் றடுக்கச் சலத்தினினனைக்க வருங்கனலிற்சுடவளி யால், நண்ணிகின்றசைக்கவெளியிடம்விடவே நணுகிடாதென்று கின்றிலகும், புண்ணியசிவன்முத்தர்தம் வடிவம்பொற்பு றவ்வடிவு கண்டனமே, விண்ணின்மண்ணிற்பாதலத்தினினுள்ளோர் வியப் பொடுமெழுந்திறைஞ்சிடுவார். (எஅ)

மூன்றுநற்சுடரினினனையொப்பவராய் மூன்றுகாலமுமுணர்ந்த வராய், மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய் மூன்றுலகும்மறிந்தவ ராய், மூன்றுநற்காண்டமுந்தெரிந்தவராய்மூன்று சிற்பதமுமுற்றவ ராய், மூன்றுமுன்மலமுமொருங்கறுப்பவராய் மூன்றுதாபமுமகன் றவராய். (எசு)

அகவிருண்மாயைகருசுமும்மூன்று மகற்றியேசுத்தங்கமாக்கித்
தகவிறுத்திடுதல்கையதாமப்பாற் றன்னுயிராகியேசிகழும்
சுகசிவவுதயமாக்குதறியாஞ் சொற்றிடுதீக்கையினருத்தம்
ஜெகமிதிலவையிற்பாவனைகடந்து செய்தங்குரிறுத்தவல்லவாய். ()

பிரணவவமுதேபுசித்தனுதினமும் பிரணவமயமதேயாகி
மரணமதுறுயிம்மனிதரைப்போல வடிவமாத்திரமதேதோன்றிம்

புரணாகல்லொளிக்குமாயைக்குகடுவே புகுந்திருந்திலங்குசற்குருவைச்
சரணெனவடைந்திங்கவனருளாலே தரிக்கப்பெற்றங்கத்திலிங்கம்.

தேகமும்பொறியுங்கரணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின்மயத்தை
ஏகின்றகத்தித்தீக்ஷையிலாசா னிலைக்கதிட்டானமந்திரமே
ஆகின்றமைத்தவகைகுருவருளா லறிந்ததிற்பாவனைதிடமாய்
ஊகமதுடனேமுன்னினைவகற்றி யுளத்திலிற்சகசமேபிறந்து (அஉ)

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றிங் கியம்புதலில்லையதனாலே
இக்குலந்தனைவிட்டெச்சமயத்து மெய்துதனியாயமதாகும்
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மிலங்கிடுஞானமுண்டதனால்
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மியற்கையைவிட்டிடலாகா. (அ௩)

அன்னியசத்தங்கவருதலகற்றி யன்னியாசனையுமகற்றி
அன்னியரூபநோகுதலகற்றி யன்னியபரிசமுமகற்றி
அன்னியசத்தங்கேட்குதலகற்றி யன்னியநினைவதுமகற்றி
அன்னியருடனேயிணங்குதலகற்றி யன்னியருறைவிடமகற்றி. ( )

அன்னியர்கையில்வாங்குதலகற்றி யன்னியர்க்கீகுதலகற்றி
அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றி யன்னியகிரியையுமகற்றி
அன்னியநூலையோதுதலகற்றி யன்னியகேள்வியுமகற்றி
அன்னியபாகமருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்துடங்கி. (அ௫)

சமயாற்கிரியையனைத்தையும்விடினுந் தனக்கந்தப்பிரணவவமுதம்
அமையநின்றூறியதனையேயருந்தி யவ்வடிவாயிடுமளவும்
சமயிகள்பாகமதனையேகொண்டு தற்பரநிவேத்தியம்புரியும் [ள்ளும்.
அமைநிலையைவிட்டன்மேற்கொளாதென்பதறிந்ததைநியமமாய்க்கொ

புரிசடையோனுக்கற்பித்துக்கொளினும் பொருந்தியபொருள தேவேண்டும், திரிவின்றியொன்றுய்ப்பாவித்துக்கொளினுஞ் செல்லல்போலொழுங்கதேவேண்டும், அரியநல்லறத்தைவேண்டிடிற் பொருளு மறமதாயீட்ட வேண்டிடும்போல், உரியதற்சமயத்தொழுங்கினிற்புரித்தா லுளத்தழுக்கின்றியேவதியும். (அஎ)

ஞானசங்கமத்துக்கிசைந்தனி னவிற்றிடுஞ்சாதியுஞ்சமயத்
தீனமிலாசாரமும்விசாரித்த லியற்கையேயன்றெவரேனும்
ஊனமிலங்கந்தனிலிங்கமொன்றே யுளபிரமாணமாய்க்கொண்டங்
கானகற்*பயிக்கமவர்மனைதோறு மங்கையேற்றருந்திடலாமல். ()

சடுத்தலமதினுமிலிங்கமேயாகித் தானெனல்விடுத்தருந்தியபின், கொடுத்தவன்று னுங்கொடுத்திடுபொருளுங் கொள்ளுவோன்றுனுமொன்ருக, அடுத்தவிம்மாயாவடிவதைநோக்கி. யகற்றியவ்வோமயமாக, விடுத்தனுதினமும்புசித்திடிலனைத்தும் ¶விமல○வோமயமதாய்விடுமே. (அகூ)

இன்னதன்மையவாஞ்சுத்தபாவனையி லிரும்பிராரத்தம்போயொளித்துத், தன்னதுணின்றிங்கிடைவிடாதூறுந் தக்கதோர்பிரணவவமுதம், அன்னதையருந்திமுன்வடிவதுவு மங்ஙனமோமயமாகி, இந்நிலமதனிற்‡றேற்றன்மாத்திரமா யியங்குதல்சீவன்முத்தியதே. (கூ0)

அறிவிலாக்குழந்தைப்பருவத்தின்முலைப்பா லருந்திடுங்குமாரங்காலையினில், அறிவிலாக்குழந்தையருந்துதல்கண்டு மதினசைசகச

---

* பயிக்கம் எ-து பிச்சை. ¶ விமலம் எ-து மலநீக்கம்.

○ ஓம்=பிரணவம். ‡ தோற்றல்மாத்திரம் எ-து சட்சு நீங்கலாக மற்றைய ஸ்பரிசம் முதலிய நான்கு இந்திரியங்களால் அனுபவிக்கப்படாராம்.

மாயிலதின், அறிவிலாச்சிவத்துவப்பருவத்தி னருத்திமோனையினு ணவை, அறிவிலாச்சிவாருந்துதல்கண்டு மதினைசகசமாயின்றும்.

அனமதும்பாலுஞ்சருக்கரைகண்டு மங்கனிவகைகளுந்தேனும்
இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசியி னிதயகின்றிடைவிடாதுறும்
கனபிரணவவமுதத்தையேயருந்திக் களிப்பவர்மீட்டுமிச்சகத்தின்
பினமுறுவிடயவின்பையெண்ணிடுமோபிராரத்தமும்மிலையவர்க்கே

உபயகல்லமுதேபுசித்தனுதினமு முபயமேவடிவதுவாகி, அபய மென்றுரைக்குமுயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சலென்றவர்களைநோக்கி, உப யவந்நெறியின்பயனைமுன்னுணர்த்தி புசிடச்சுருதிநின்றுரைக்கும், அபயமற்றொன்றுமிலாதவிந்நெறியே யனுக்கிரகம்புரிந்திடுமால். ()

இந்நிலைசின்னாட்சீவர்கணிமித்த மிருந்தனுக்கிரகமேபுரிந்தும்
தந்நிலைதனினின்றருளமுதந் தான்புசித்தருண்மயமாகி
அந்நிலைபரமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகழுமுன்போலென்
றிந்நிலைசாமத்தசிபதமுரைக்கு மிதுசிவாத்துவிதமென்றுணர்வாய்.()

என்றெனையாண்டவிருத்தவம்பிகையே யிதயத்தும்விளக்கி வாக்குள்ளும், நின்றுரைத்திந்தநெறிசொலுமருத்த நினக்கும்வாய்த் திடுமென்றுவாழ்த்திச், சென்றெனதுடலுங்கரணமுஞ்செகமுஞ் சேர்ந்திடும்போகமுந்தானாய், நின்றனன்கண்டேனிதற்குக்கைம்மா றென் னிருமலைவாழிநீடூழி. (௧௦)

சுத்தசாதகம்-முற்றிற்று.

ஆக பாயிரம் உட்பட - ௪0௧.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

விஞ்ஞானசாரம்.

காப்பு.

பாயிரம்.

விநாயகர் - துதி.

அஞ்சுகரமுடைக் - குஞ்சரந்தனைத்
தஞ்சமென்றறில் - கொஞ்சமொன்றுமில்.

(வேறு.)

[பெரியநாயகியார்-துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியங்கடத்து மதற்காதாரமாகினளை, விமலருளத்தகலாளையெனையோர்பொருளாயாண்ட விஞ்சையாளை, நிமலமுதுகிரியிலமர்பெரியநாயகியையொரு நிமலைதன்னை, முமலவிருட்கிரவியையென்கண்மணியைப் பணிந்திடுவாமூன்றுபோதும். (க)

(வேறு.)

இதுவுமது.

ஊனாயுழல்வென்றனையாண்ட வுமையேபரையேயுயிர்க்குயிரே
தானாய்நிகழுஞ்சுயவொளியே தாயேவிருத்தவம்பிகையே
ஞானானந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருளி
நானாய்நீயேயென்னுடைய நாவினின்றுமுரைசெய்வாய். (உ)

அருளுமுமையினடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின்றிமிரகன்று
மருளுமயமுமில்லாத மாவீட்டின்பாசம்விளங்கச்
சுருதிநெறியிற்பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ்
வொருவிஞ்ஞானசாரமதை யுரைத்தேன்பரையினருளாலே.

பாயிரம்-முற்றும்.

நூல்.

முன்னாட்புரிந்ததவப்பயனான் முதல்வனொருவனுளனென்றே
அன்னான்பணியேமுத்திபதமடையக்கூட்டுமெனவெண்ணிப்
பின்னாசான்முன்னாருமூன்றும் பேணியொழுங்கிற்சாதனங்கள்
மன்னான்வினையுமுடையோனே வகுத்தவிந்நூற்குரியவனாம். (௧).

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதல்
மித்தையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல்சமையாதிக்
கொத்தானவைகளோராறுங் கொள்கைதனிலேபெற்றிடுதல்
அத்யான்மீகமுத்திதனி லபேட்சையாதலிவைநான்காம். (௨).

சித்தம்பிரகாசத்தையுறிற் சேருநான்குசாதனமும்
சத்திநிபாதந்தான்பிறக்கிற் சாருமொளிசித்தந்தனிலே
ஒத்துவினைகடன்னாபடி னுண்டாஞ்சத்திநிபாதமதும்
பத்திபுரியின்மூவடிவிற் பண்டார்வினைகள்சமமாகும். (௩).

விடயமதின்மோகியைப்போல விமலந்தானேமூவுருவாய்
அடையுமெனவேகண்டவுட னடிகள்பரவியன்பாகத்
தடைகளிலதுகாயமனந் தனமீந்திடிற்சார்ந்திடுகன்மம்
உடையுமலதுமற்றொன்றா னுடையாதிதுவேயொழுங்காமால். (௪).

தக்கைதனதுசுதர்கையின்முன் றந்தபொருளைத்தானேபின்
சிக்கைமகிழ்ச்சியுடனிரக்குஞ் செய்திபோலமூவடிவாய்
வந்துசிவமேயிரப்பாக வாங்குதனதுயாவையினை
இந்தவகையையுணர்ந்தீயினிரியும்வினைகளென்றறிவாய். (௫).

மூன்றுவடிவாய்மும்மலத்தை மூன்றுபங்காய்த்தான்கொண்டு
மூன்றுங்கெடுத்தூமதுடைய மூன்றுபொருளும்பங்காக்கி

மூன்றுவடிவுங்கைக்கொளவே மூன்றுமுதலுமானசத்தே
மூன்றுவடிவாமெனப்பொருள்கண் மூன்றுமீக்தேபணிபுரிக. (௬).

இந்தத்திறனிற்பணிவிடைக ளியற்றிவினைகள்சமமாகில்
அந்தத்தடங்களொத்துநிற்கு மந்தத்தராசினாவேபோல்
புந்திக்கிலேசமேயின்றிப் போதஞ்செவிதாம்வினைகள்கெடும்
சந்திப்பதுவாமப்பொழுதே சத்திநிபாதந்தான்பிறத்தல். (௭)

சத்திநிபாதந்தான்பிறந்து சாற்றுமந்தக்கரணங்கள்
சுத்தியதாகினவ்விடத்திற் றோன்றுநான்குசாதனமும்
எத்திற்றானும்வேறொன்றா லெய்தாதெய்திற்றாயினும்பின்
குத்திரமாகிப்போமெனவே கொள்வார்மேலோர்நீதன்றி. (௮).

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறியில்
கொத்தாய்மற்றைமும்மூன்றுங் கூடவுடன்வந்தவனையுறும்
அத்தாலதுநீயென்றுரைக்கு மமலவாக்கியப்படியே
ஒத்தாற்பிரமந்தானாயே புணருங்குருவினருளாலே. (௯)

இந்நான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும்
அந்தஞானம்வெளியாகா தங்ஙேயனத்தொடுதோன்றிப்
பந்தமறவேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்தநீரொக்கும்
மூர்நான்குசாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும் (௧௦).

பண்டித்தலத்தையுழவாளர் பண்டிமுகத்திற்கொழுப்பிணிக்கின்
மண்டித்தடையற்றுழுமஃதின் மயக்கமுடையோர்க்கறிவருளின்
மிண்டிப்பயமுமறமும்விட்டு வேண்டும்படியேசரிக்குமெனக்
கண்டித்திறத்தோர்க்குபதேசங் கழலார்ஞானசற்குருவே. (௧௧).

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்க ளிவைநான்கினும்வந்தெய்தியதேல்
தன்னேர்குரவன்றனையடைந்து சாற்றுஞ்சீடாசாரமுறை

அந்நேர்பிசகாதேவல்புரிர் தருடன்மீதிற்சுரப்பனவும்
பின்னேதிரிந்துமவன்கொடுக்கப் பெறவேவேண்டும்விஞ்ஞானம். ()

ஞானமார்க்கமிருவகையாய் கவில்வர்விகங்கம்பிபீலிகையென்
றுனவவையில்விகங்கமே யமலவேதமுடிவதனில்
ஞானமாகும்பிபீலிகையே கவிறந்திரத்தின்ஞானமாம்
ஆனவிகங்கத்துணராமற் றதனின்வழியேயுணர்ந்திடுவாய். (௧௩)

ஆசான்மாணுக்கன்னுடைய வதிகாரங்களவைபார்த்தே
பேசாநிற்கும்விகங்கமதைப் பிரமமொன்றுமேமெய்யாய்
மாசாருலகம்பொய்யாக மாணுக்கன்றனனுபவத்தில்
தேசாய்விளங்கியக்கணமே சிரத்தைபிறந்திடுமாக. (௧௪)

தோன்றுமூலகமெய்யாகிற் றோன்றுமதிலவிடயங்கள்
தோனறுமந்தவிடயமதைத் தோனறவறியவைம்பூதம்
தோன்றுமிந்திரியந்தோன்றுந் தோன்றுமந்தக்காணங்கள்
தோன்றும்புருடன்காலபரந் தோன்றும் * வியோமம்பரந்தோன்றும்.

உலகமெதினின்றுதித்திடுமென் றுன்னிநோக்கினினைவதனில்
இலகவுதிக்குமெனநினைவு மெதினின்றுதிக்குமெனநோக்கில்
திலகவறிவுதனிலென்றே சேரவனைத்துமறிவாகுல்
கலகமிடுதத்துவமெல்லாங் கலங்காவறிவாயேகரையும். (௧௫)

உலகமிலங்கும்வகையுண்டா யுதித்தின்பமதாயுருநாமத்
திலகவிளங்குமிவையைந்தி லியம்புமுன்மூன்றங்கிசமும்
குலவுசொருபசம்பந்தங் கூறும்பினிரண்டங்கிசமும்
கலகமாயாசம்பந்தங் கருதிநோக்கிற்கற்பிதமே. (௧௭)

மூன்றங்கிசமுமதிட்டான மொழியும்பினிரண்டங்கிசமும்
ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனுற்சொருபக் ० காரணமாய்த்

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம். ० காரணம் எ-து முதற்காரணம்.

தோன்றுமுலகுமசத்தாகுஞ் சொரூபமொன்றேசத்தாகும்
ஊன்றிநோக்கிலெக்காறு முளதேதோன்று மிலதின்தே. (௧௮)

காமரூபத்தனைமெய்பாய் நாடியிடத்தின்முப்பொருளாம்
காமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடியிடத்திலொருபொருளாம்
காமரூபத்தனைமெய்யாய் நாடிற்சீவனவனேயாம்
காமரூபந்தனைப்பொய்யாம் நாடிற்பிரமமவனேயாம். (௧௯)

ஆடியதனிற்றோன்றுநிழ லதுபோல்விகற்பந்தீர்ந்தறிவில்
கோடிவிவிதசகந்தோன்றுங் கொளுங்காரணகாரியமின்றி
நாடிவேறுபோற்பாய்த ஞானமதத்தாற்றன்னிழலை
ஓடிப்பாயுமதுபோலென் றுரைப்பர்பிரமவாதிகளே. (௨௰)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றும்பிரமமதினின்றே
ஒருவிகற்பநினைவாலே யுலகுசீவபரமாகும்
ஒருவினினைவைமுப்பொருளு ஒடுங்குமதுவேமுப்பாழாம்
ஒருவிகற்பநினைவதனுக் குதிக்கவொடுங்கவிடமதுவே. (௨௧)

தனதுமாயைதன்னாலே தனையேயனேகமாய்க்காணும்
தனதுஞானந்தன்னாலே தனையேயேகமாய்க்காணும்
தனதுசத்தியிவையிரண்டுஞ் சத்திமானுந்தனையன்றி
தனதுசத்திவேறாகா ததனாற்றானேதானிகழும். (௨௨)

என்றுநிலையிலொருபடியா யிருந்துதனையேகண்டிருக்கச்
சென்றுநினைவிற்பரசீவ செகமாய்விரியுமுன்னிலையில்
நின்றுநினைவைத்தானொடுக்கி னேரேமூன்றுஞ்சென்றொடுங்கு
மென்றுகண்டோன்மூன்றும்பா ழிறந்தசொரூபமேயன்றே. (௨௩)

அடியுமுடியுநடுவுமிலா வகண்டவொளியாமொருதனையே
கடியநினைவாமாயையினாற் கலங்கிவேறுயனேகமாய்ப்

படிகமலையிற்சுணங்களைப்போற் பார்த்தலெனவேயதிட்டான
முடிவிறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பர். (௨௪)

இந்தநெறியிலுணராதார்க் கெறும்பும்பிபீலிகையினெறிவை
வந்தவழிக்கும்போம்வழிக்கும் வாதமின்றியொழுங்காகப்
பந்தமவையையியதிகொடு பார்த்தேயொன்றென்றயகற்றி
எந்தப்பொருணின்றதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணர்ந்திடுக. (1

வந்தவாறுநெறியுரைக்கின் மாயைதோன்றும்பிரமத்தில்
அந்தமாயைதனிலீச னகிலவிடயமாய்ச்சூழும்
இந்தவான்மாமற்றவையி லேகதேசவிடயமாம்
வந்தவாறேயொடுக்கிவிடில் வயங்கும்பிரமமேயென்றும். (௨௬)

அந்தப்பிரமந்தனினின்றே யநிர்வாச்சியமாம்பினைதோன்றும்
அந்தப்பினையின்மாயைவரு மதனிற்பாதத்துவமதனில்
வந்தப்படியேவியோமமதில் வருங்காலபரமதினின்றே
தொந்தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும்பகுதிபகுதியின்மான்.

மதியினகங்காரந்தோன்றி வகுத்தமூன்றுகுணமாகும்
அதிகசாத்துவிதகுணத்தி லாகுமனஞானேந்திரியம்
விதியாயிராசதகுணத்தில் வெளியாங்கருமவிந்திரியம்
ஓதியதமசகுணத்தி னுண்டாந்தன்மாத்திரையைந்தும். (௨௮)

அவையைப்பஞ்சீகரிக்குமிடத் தாகுமைந்துமாபூதம்
இவைகளிருபத்தெட்டுமுட னியம்புமாயைபின்னையுமே
கவைசெய்முப்பதாகுமிவை கண்டப்படியேதானொழுங்கில்
சிவையினருளாணியதிபணிற் சேரும்பிரமந்தானாக. (௨௯)

முப்பதினையுநீக்கிநிற்க மொழியுமவத்தைபத்தாகச்
செப்புநனவுகனவினுடன் சீவசுழுத்திபரநனவு

வெப்பமகன்றபரகனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரங்கனவு
ஒப்புமிலதுமூன்றும்பா ழுணர்ந்தோர் கருவொன்றே. (௧௦)

(வேறு.)

நனவதனில்விசுவன்கன வினிற்றைசதனும்
நண்ணரியசுழுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன்பரநனவில்
சனவிராட்டன்கனவி லிரணியகெர்ப்பனுமாங்
கருதரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்
உனவரியசிவக்கனவிற் சிற்சொலிதைவிசுவம்
ஒடுங்கியிடுஞ்சிவகனவிற் பிரசாபத்தியனும்
வினவரியபின்னையினிற் பொற்புவிசாந்தனுமாய்
விளம்பிவராபிரானி யவத்தையொன்பதினுமே. (௧௧)

நனவதனிற்பூதஞ் சூக்குமபூதமறியும்
ஞானவிந்திரியங்கன்ம விந்திரியமிவைகள்
கனவதனின்மனமதி மற்றகங்கார மூன்று
கருத்தொடுங்குஞ் சுழுத்தியினிற்பகுதிபரநனவில்
அனபுருடன்பரகனவிற் காலபரம்வியோமம்
அதீதமதிற்சிவகனவிற் பாதத்துவமந்தக்
கனவதனின்மாயையுப சாந்தமதிற்பின்னை
கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிக்காணுமந்தவீடே. (௧௨)

(வேறு.)

பிண்டந்தானும்மின்றறிவைப் பிறிக்கிலந்தவனுபவத்தில், அண்டந்தானுமின்றிமேற் றந்தவறிவைத்தான்பிறிக்கில், கண்டவிவை கட்குட்புறம்பாய்க் கலங்காவறிவாய்க்கழுமிந்த, உண்டபொழுதே பொளிர்பளிக வொன்றும்போற்சித்தொன்றேயாம். (௧௩)

பூதநீங்கிற்பகுப்புபோம் பொறிகணீங்கிற்காட்சிபோம்
ஓதந்தக்கரணம்போகி லுவ்வாதனைபோமிருள்போகில்
போதந்தோன்றும்புருடன்றன் போகிச்சர்வஞ்ஞத்வாதி
போதம்போகுங்காலபரம் போகிலவ்வாதனைபோகும். (கூச)

வந்தவியோமநீங்கியிடில் வாங்குமிரண்டாம்பாழ்பாத்தின்
தொந்தநீங்கிலுலகம்போந் தோன்றுமரயைதாணீங்கில்
பந்தமுறுமவ்வாதனைபோம் பகரவொண்ணுப்பினைநீங்கில்
அந்தமூன்றும்பாழ்போகு மனைத்துமான்சிவந்தோன்றும். (கூரு)

ஏதேதகன்றததுமுன்ன மியற்றுந்தொழில்கடன்னிடத்தப்
போதேயகன்றவ்வனுபவத்திற் போக்கவேண்டுமெலாமகற்றி
ஈதேயுளமற்றவையெல்லா மில்லதென்றேயுணர்ந்தவையும்
ஈதேயெனக்கண்டச்சிவத்தை யிடைவிடாதேபார்த்திருப்பார். ()

நேரேநெறியிலடைவோர்க்கு நியதிநெறியிலடைவோர்க்கும்
ஊரேதொன்றேயோரொருவர்க் கோரொன்றதனிற்சம்மதமாம்
ஆரேயெனினுமிவையிலொன்றி லாசானூன்மாணுக்கனொத்தால்
சாரேதொன்றுமில்லாத தனிவீடேதாமாகுவரால். (கூஎ)

அறையிவ்வொழுங்குகளிலொன்றி லாசானூன்மாணுக்கனெவ்வக்
கறைசெய்யைம்பூதங்கண்முதற் கழன்றொன்றுதபினையீறாய்
இறையேயெனினும்வேறின்றி யெல்லாந்தானேயெகண்ட
நிறைவோரறிவின்மகிழ்ச்சியினு னின்றகூறரிலைகேளாய். (கூஅ)

நானேயென்றமெவ்விடத்து நன்றாயுண்டாயிருக்குகேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்த்தோன்றிவிளங்குகேன்

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயின்பமாய்நிகழ்கேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்விளையாடாநிற்கேன் (௩௧)

உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாயிருத்தலென்சத்தே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாய்விளங்கலென்சித்தே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமின்பமென்னின்பே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமென்னுள்யான்மகிழ்கேன்

இருந்தேதோன்றியிடவேண்டு மெந்தப்பொருளேயானாலும்
இருந்தேதோன்றியிடும்பொருளே யின்பமாகியேநிகழும்
இருந்தேதோன்றுமெவ்வீடத்து மெ ஈறுகீழ்தலொருநானே
இருந்தேதோன்றுமென்னிடத்தி லின்பமாயானேமகிழ்கேன் ()

எனதுசயலீலையினாலே யென்னைத்தானேநானுவாய்
எனதுசத்திதன்னாலே யின்னானன்னனிதுவதுமற்
றெனதுபிறாதிதுவதுவென் றெண்ணிமானமுடைத்தாகி
எனதுகண்ணேயான்றானே யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (௪௨)

எங்கும்விடயமாய்நிகழு மீசனுனுயங்கங்குத்
தங்குமுயிர்களவைநானாய்ச் சாற்றுஞ்சங்கற்பமுநானாய்
அங்குநாமரூபமதை யையஞ்செய்புமனநானாய்
அங்குத்துணியுமதிநானா யபிமானங்காரமுநானாய். (௪௩)

சித்தநானாய்ச்சத்தமுன்னாய்ச் செப்புங்கந்தமீறாக
ஒத்தவிடயமைந்தினைபு முணருஞானேந்தியநானாய்
சத்தமுதலைந்தினைபுணர்ந்து சாற்றும்வசனாதிகள்செய்ய
வைத்தகருமேந்தியநானாய் வகுத்துவிளையாடாநிற்கேன். (௪௪)

உம்பர்நானாய்நரர்நானா யூர்வனிருணைறவநானாய்
வெம்புமிருகங்களுநானாய் விகங்கமொடுதாபரநானாய்

அம்புநானாய்ப்புவிநானா யனலுநானாய்வளிநானாய்த்
தம்பவாகாயமுநானாய்த் தானேவிளையாடாநிற்கேன். (௪௫)

தந்தைநானாய்த்தாய்நானாய்த் தனையர்நானாய்த்தமர்நானாய்ச்
சிந்தைமகிழ்தாரமுந்தவனுஞ் செப்புதமையன்றம்பியுடன்
விந்தைபுரிபூடணநானாய் வீடுதாதாபொருளானாய்
புந்திமகிழ்கூர்தலுநானாய்ப் பொருந்திவிளையாடாநிற்கேன். (௪௬)

தோற்றநானாய்த்திதிநானாய்த் துடைத்தனானாய்த்திரோபாவம்
ஏற்றமானவனுக்கிரக மிரண்டுநானாயிவையைந்தன்
சாற்றலானதொழிலினைத் தகவேயடக்கியன்றாமுதல்
தேற்றமானசத்தியினாற் றிருந்தவிளையாடாநிற்கேன். (௪௭)

தங்கத்தனந்தவிதமாகித் தானேநிகழும்பணிதியெல்லாம்
தங்கத்திலுக்கோர்காலையினுந் தான்வேறாகத்தோன்றாதின்
பங்கற்றொளிருமென்னிடத்திற் பலவாய்நிகழுஞ்சகமுழுதும்
பங்கற்றொளிரும்யானென்றே பார்த்துவிளையாடாநிற்கேன். (௪௮)

சத்தையன்றியொருபொருளுந் தானேயுண்டாயிருக்குமோ
சித்தையன்றியொருபொருளுந் தேஜசுண்டாய்விளங்குமோ
மித்தையானசகமுழுதும் விளங்குமதினின்றதினாலே
எத்தைநோக்கிமகிழ்ந்திடினு மியானேயென்றுமியான்மகிழ்கேன். ()

நித்தமாகியேயிற்கி னிகழுங்கால * பரிச்சேதம்
ஒத்தபரிபூரணமாகி லோதுந்தேசபரிச்சேதம்
மத்தமானதேகமேயாகின் வத்துபரிச்சேதஞ்
சித்தமாகியிம்மூன்றுஞ் செல்லாவென்னுள்யான்மகிழ்கேன். (௫௦)

சத்தைவேறொன்றிலாமையினாற் சாதிபேதமதுமாயை
சித்தைவிடவேறிலாமையினாற் செப்பும்விசாதிபேதமது

---

* பரிச்சேதகம் எ-து எல்லை.

மித்தைநிரவயவமாகின் வேறுவேறுஞ்சவகதமும்
மித்தையானவென்னிடத்தின் மேவிவிளையாடாநிற்கேன். (௩௧)

என்னையெனதுநினைவினா லிதுவாய்நானாவாய்க்காண்கேன்
என்னையெனதுநினைவிலதி னேகமாயதுவாய்க்காண்கேன்
என்னையன்றியொருபொருளு மிங்குமங்குமில்லையதனால்
என்னையிங்குமங்குமா யானேகண்டுநான்மகிழ்ந்தேன். (௩௨)

எல்லாநானாயன்றமுத லிருந்துவிளையாடாநிற்க
எல்லாம்வேறென்றெண்ணியே யிருந்துமோகமடைந்தேனை
எல்லாமுடையவருட்சத்தி யிரங்கிமோகமறவீச
எல்லாநானாய்ப்பண்டைப்படி யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (௩௩)

இதுவேதுணிவென்றறியாதா ரென்றுநீந்தாரிடர்க்கடலை
இதுவேதுணிவென்றறிந்தோர்க ளென்றுநீந்தார்சுகக்கடலை
இதுவேவேதமுரைப்பதுவு மீசன்முதலோரனுபவமும்
இதுவேதுணிவென்றன்கையினி லெடுப்பேன்மழுவைச்சத்தியமே. ()

இந்தஞானமகிழ்ச்சியுளோர்க் கியம்புஞானசரிதைப்படி
அந்தவூழின்றிடுமற் றவைகளெல்லாமகன்றிடுமால்
வந்ததேவர்மானிடர்க்கு மாதர்முதலோர்சங்கமில்லா
அந்தவூழின்றிடல்போ லாமென்றறைவோர்கற்றுணர்ந்தோர். ()

குலத்தையுடையோர்தங்களுக்குக் குலாசாரத்தின்வழிநிற்கும்
கலத்தையுடையசமயிகட்கு நவிற்றுநெறியேதானிற்கும்
பலத்தையுடையஞானிகட்குப் பகரும்படியேதானிற்கும்
வலத்தையுடையவூழென்றே வகுத்தேயுரைப்பருயர்ந்தோரே. (௩௬)

விடயமீதி * லுபரதியு மேவுமுயிர்மேனனியருளும்
அடையுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞானமுமே

---

* உபரதி=வெறுப்பு.

தடையேயின்றியிவைநான்கோர் தனுவாயுடையோர்தமைஞானம்
உடையோரென்பரல்லாரை யுரைப்பர்சோரஞானியென்றே. (௩௭)

ஆசாரங்களவையில்லா வசடரிடத்தில்விஞ்ஞானம்
தேசாய்விளங்காதபரமதுஞ் சிறப்பேயின்றிச்சண்டாளர்
மாசார்பாண்டந்தனிலுறையும் வான்கங்கையினீரினிழிவாம்
ஏதாகிலும்யோக்கியத்தானத் திருந்தாற்பிரகாசத்தையுறும். (௩௮)

கான்றசோற்றின்விடையமதைக் கண்டுமுனங்கைவிடுத்தொழிந்தே
ஆன்றவாசானடிபரவி யமலவேதநெறிசென்று
தோன்றவனுபூதியிற்பரம சுகத்தையடைந்தோர்பினும்பேய்த்தேர்
போன்றவிடயமேவிடுமோ பொருந்திலவர்ஞானியையொக்கும். ()

இயமநியமத்திடையரா யெழிலார்ஞானயோகராய்
உயர்நற்குருவினருளாலே யோரஞ்ஞானநிவிர்த்தியையும்
சுயசித்தாந்தவாதியையுந் தோன்றுமனுபூதியிலடைந்தோர்
பயனில்விடயந்தனைவிரும்பார் பற்றாயுழலுமற்றையரே. (௪0)

மனனசமாதியுடையோர்க்கு வகுத்தவியமநியமமுமில்
சனனமரணவித்தான தகுநீடிருளுநிவிர்த்தியுமில்
கனநற்பரமானந்தமதுங் கைகூடாதுதான்வாளா
மனமதிலேமகிழ்வெய்தி வசனஞ்செயுமுன்படிமயங்கும். (௪௧)

அந்தரங்கத்தொருவனையோ ரிவையொருத்திதான்புணரும்
அந்தவகையின்வெளியாகு மரிவைவடிவிலதுபோல
பந்தமறுதத்துவமுணர்தல் பரமார்த்தாங்கமானாலும்
தொந்தமகன்றவகைதோன்றுஞ் சொல்லானடையாற்பாவனையால்.

மருளையுடையபித்தனையு மருளில்லாதசுத்தனையும்
மருளையிலரேதுணிவாக மதிக்குமதுபோலீதன்றே

தெருளையுடையஞானியையுந் தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும்
தெருளையுடையோரே துணிவாய்த் தேருமவர்சொன்னடையினுமே.

தத்துவங்களெழுநான்குஞ் சாற்றுமாலைதானிவையின்
கொத்துகளைப்பார்த்தறவீசிக் கூறுமூன்றும்பாழ்கடந்து
தொத்துமற்றொன்றில்லாத சுவையானந்தப்பூவையையே
அத்துவிதமாய்த்தினம்புணர்வோ ரழியும்போகம்வேண்டுமோ. ()

யோகமதனிலுறுபயனை யுவர்த்தேஞானநெறிமேவி
ஏகமெனும்பிரமபத மெய்தியாருடம்பிறந்தோர்
தேகவடிவாயேநின்று சிந்தித்தனுசிந்திக்கிலுள
போகமதனைமேவிடுமோ பொருந்திலூர்ப்பன்றியையொக்கும். ()

அலைவையிறந்தவிடத்தந்த வானந்தம்மற்றவ்வின்பம்
அலைவையுடையவிடத்தென்றெ லறியாமையினாலெவ்விடத்தும்
அலைவையிறந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சற்றுமுதியா
தலைவையுடையவிடத் * தாரந்தையென்றேயறிஞாலையாரே. (கூசு)

சுணங்கன்றனதாசமிதென்றே தோன்றவறியா தெலும்பின்கண், இணங்கிமகிழுமதினின்ப மெய்தும்வழிகாணு தென்போல், பிணங்களெல்லாஞ்சுகமென்றே பேணிப்போகந்தனை விரும்பும், குணங்கொள்ளு ஞானியொருவனுமே கொள்ளானின்புண்டெனப் போகம். (கூஎ)

உள்ளபொருட்கேயின்பென்று முளதாமென்றுமில்லாத
கள்ளமுடையபோகத்திற் காணிஞ்சுகமேதின்பென்றே
உள்ளமகிழுமசத்தரெலா முணர்ந்தஞானியொருவனுமே
பொள்ளலுடையபோகத்தைப் பொருந்தான்பொய்யாதவினாலே. ()

ஊனதாகிநிற்போற்கே புலகனென்றுபேருடைத்தாம்
ஆனவூனிதனக்கறிவா னந்தந்தோன்றுமோவஃதின்

---

* அரந்தை எ-து துன்பம்.

ஞானமாகிநிற்போர்க்கே ஞானியென்றபேருடைத்தாம்
ஆன்ஞானிதனக்கிந்த வகிலவின்பந்தோன்றாதே. (௬௯)

ஏகதேசதேகமதா யிருந்தேயறிவானந்தமதை
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா ததுபோற்சொரூபஞானிக்கும்
ஏகதேசவின்பத்தை யெங்கும்பூர்ணமாயிருந்தே
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா தினமுடையோர்கூடுமென்பார். (௭௰)

எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழில்வீட்டின்பமெனவேகண்
டங்கங்கருந்துவோரென்னி லருளோர்கூறுமுறையன்றே
இங்கங்கென்றில்லாவின்ப மெய்திஞேர்கட்கொருக்காலும்
இங்கங்கென்றேதோன்றிடுமோ வென்றும் * புரணமியல்பாலுல். ( )

யங்கேதொன்றுமில்லாத பரமாயெங்குநிற்கினுமுன்
இங்கேநின்றவர்தனைக விருக்குமெனின்முன்சாதகத்தில்
தங்கேதொன்றுமில்லாமற் சரித்ததாகிலதேகிற்கும்
இங்கேயுறைந்தபாண்டத்தி லிலுப்பைப்பூவின்மணமுண்டோ. (௭௨)

இயமநியமமியற்றும வெழிலார்கிட்டையடைவோர்க்குச்
சுயசுற்சொரூபானந்தமதுந் தோன்றாதிருளுமாறாது
பயந்தபரமமடைந்தவர்போற் பாவித்துளத்திற்பினுமிந்தக்
கயவர்க்குரித்தாம்போகத்தைக் கருதியிருந்துந்தொடர்ச்சியென்பார்.

தனதென்றலாக்குமவையெல்லாந் தள்ளியினிமேற்றனதென்றுக்
கனவவ்வறிவுதானாகக் கண்டானந்தமடைந்தோர்க்கு
மனதில்வருந்துமவையெல்லாம் வந்துவருத்தாதுடவினையே
தினமும்வருந்திவிடப்படாச் செய்கையதுவேவாதனையாம். (௭௪)

உடக்தையானவுடன்முதலே புயிர்க்குவேறுகூறாக்கிக்
கடந்தசிவமேதானாகக் கண்டுதெளிந்தோர்க்குடன்முன்னுத்

* பூரணம் எ-து பரிபூரணம்.

துடர்ந்துபோகங்கலங்கியிடேர் துடர்ந்தேரிற்கிற்றேறினதில்
கடைந்ததயிருங்கடையாத கட்டித்தயிருந்தோன்றிடுமே. (எ௫)

ஆகுவுறையுங்கட்டியிதென் றறியப்போமோவெனிலந்த
ஆகுவுறைதற்கானதிலே யையந்தோன்றுமதுபோல
ஆகுமொழியையுடையோர்க ளையந்தோன்றுஞானமதற்
காகும்விடயமுடையோர்க ளையந்தோன்றாதுணர்ந்தோர்க்கே. ( )

அகத்திலுளதேபுறத்துண்டா மகத்தில்லாதேபுறத்தில்லை
சகத்திலுள்ளோரோதிடுமித் தகைமையென்றமதுபோலத்
தகத்திவ்விடயமனுபவமாய்த் தனையேகண்டோர்புறத்துறினுந்
தகத்தபடியேநின்றவிடுஞ் சாராதிதயத்துளபடியே. (எஎ)

போடவேண்டும்புடமெல்லாம் போட்டுத்தங்கமாகினதில்
கேடதானகளிம்பென்றங்கிட்டாதஃதினியதிபணிச்
சேடமானசிலமாகித் தினமுமதுவாய்நின்றிடுவோர்க்
கிடதானமாயையென்று மிலதேயாகிற்போய்விடுமால். (எஅ)

உலகத்துளவெப்பொருள்களையு முளலக்கணங்கொண்டிஃதிதென்
றிலகக்குணிக்கலாமஃதி னில்லாமாயையில்லெனவே
விலகியிதனுக்கதிட்டான மெய்யாம்பிரமமானேனைக்
குலவுமுணர்வுசரிதைகொண்டே குணிக்குமாயையொழிந்தோரே.

பிணிகளொழுங்கிலாயுமற்றைப் பேசீந்தெய்வீகத்தாயும்
தணியிலுடலிற்சுகம்பிறக்கு தணிந்துதோன்றுமதுபோல
ஏணியவெணியாங்கெவ்விதத்து மெய்திமகிழ்ந்தோர்தமதறிவில்
கணமதேனும்விடயமதிற் கலங்காதறிவாய்த்தணிந்திருக்கும். (அ0)

எறிவிற்கதிரோன்சாளரத்தி லிருந்துதோன்றும்பூதவணு
அறிவிட்டெறியும்பேரொளியி லஃதுதோன்றாததுபோல
அறிவிற்றோன்றுமுலகெனினு மகண்டாகாரவறிவதனில்
செறியத்தோன்றாச்சிற்றறிவிற் செகம்போல்விளங்கியிடுமன்றே. ()

தரையுளோர்கண்டிகவருந்தித் தரிசுமுடையூணிவையன்றிப்
புரையில்லோர்கண்மற்றொன்றைப் பொருந்தினையாரொன்போலும்
வரைவிலோர்கண்டிகவருந்தி வாங்கிப்பொருந்திமயங்கியிடும்
கரையில்கருமந்தன்னலை கைவிட்டொழிந்தஞானிகளே. (அஉ)

உடலைக்குறித்தோபாலருந்த லூரைக்குறித்தோவவாவர்க்கே
* நடலைபுலனையொழித்தத்த காட்டம்பிறந்தவ்வானந்தக்
கடலையமிழ்ந்தவெனிலத்தக் கடலிலமிழ்ந்துமன்றோரைக்
கடலைமண்டைக்கொண்டோரைக் காணுமதுபோற்றோன்றிடுமே. ()

கனியும்பாலுஞ்சருக்கரையுங் கலந்தவன்னமிரம்பவே
அனிசம்புசிப்போர்நீர்க்கூழை யருந்தநினைக்குமோவஃதின்
இனியகுருவினருளாலே யிருணீங்கியானந்தம்
நனியுமுடையோர்விடையமதை நணுகார்நணுகினகைக்கிடுமே. ()

ஞானமுடையோர்கேதுறினு நணுகாகுற்றமெனத்துறவோர்
ஈனமனையோருரைத்திடின்மற் றென்றேகுற்றமனையுடையோர்க்
கீனமுடையதுறவியர்க்கே யிரண்டாங்குற்றம்பாப்பிரட்டும்
ஆனதுறவிலிழிவுமென வறையுமுகன்றபெரியோரே. (அ௫)

அபரஞானமுயர்குருவா லையந்திரிவுமறக்கேட்டு
விபரமாகவந்நெறியின் மேவிப்பூதமாத்திரமே

---

* நடலை என்-து பொய்.

சபலமாகநீங்கிடத்திற் சகத்திலொன்றும்வேண்டாது
கபடஞானமுடையோரே கண்டோமெனும்போகத்துமுறும். (அசு)

அந்தமுகத்தின்புறுவோர்க ளழியும்போகமின்பென்றே
இந்தமுகத்திற்றிரும்பார்க ளென்றுமீனஞானியர்கள்
அந்தமுகத்தின்புற்றோரி னறையுஞ்சொன்மாத்திரமாகி
இந்தமுகத்திப்போகமதை யின்பென்றழுந்துமெப்போதும். (அஎ)

போகத்துறைவோன்றன்மனையைப் பொருந்திப்பிறர்க்கீந்திடு வதுண்டோ, ஏகத்துறைவோன்றன்மனையை யிதயமொத்துப்பிறர் தமக்குச், சோகத்திறனும்போகத்தைச் சுகமென்றீயுமோவீயின், மோகத்துறைவோரகன்றோர்கண் மொழிவரவரைப்*பதிதரென்றே.

இடைமுன்னீறிலகண்டபரத் தேகமாகியானந்தம்
உடையவறிஞர்தமக்கிச்சா வூழேசற்றுமிலவாகும்
விடயமதனில்விருப்பமாய் மேவியூழேழென்றிடுவர்
கடையிலியமதுதர்களாற் கலங்கியூழேழென்றிடுவர். (அஅ)

இதுவேநான்குசாதனமு மியல்பாயுடையோரெய்துநெறி
இதுவேயென்றுமாறாத விருளின்றிநிறைத்தானறக்கும்
இதுவேஞானானந்தரசம் ரமிக்கச்செய்யும்விஞ்ஞானம்
இதுவேயுனக்குமுறுதியென விசைத்தாளென்னையாளருணமையே. ()

இந்தநெறியில்விகங்கமதை யெய்தியானுமவளருளால்
பந்தமகன்றுபரவெளியைப் பார்த்தேனனைத்துந்தானாகி
அந்தநடுமுன்மூன்றுமில்லா வகண்டாகாரவடிவாகித்
தொந்தமொன்றுமிலதாகிச் சுயமாய்விளங்கியிருந்ததுவே. (கூ)

---

*பதிதர் எ-து குலம் சமயமுதலிய வொழுக்கத்திற்றவறினோர்.

(வேறு.)

நிமலமாம்பிரமவனுபவமுரைக்கே னின்றதுசிருட்டிமுன்னாய்
நிமல்மாமெனதுநிலையினினின்றே நினைவெனுமாயையிற்பாய்ந்து
நிமலமாம்பரமாயுயிர்களாயுலகாய் நிலையதுபோலவேவிரிந்து
நிமல்மாமென்கணப்படியொடுங்கி நின்றிடுவேனிதுநிசமே. (கஉ)

அலைவில்சிற்சொரூபமஃதுமல்லாதா யதைவிடவேறுமல்லாதாய்
அலவுசெய்பஞ்ஞானத்திசைசத்தா யஃதகன்றிடும்பொழுதசத்தாய்
அலைவின்றித்தேறின்முக்காலுமிலதா யனாதியாயனிர்வசனமதாய்
அலைவுறுமாயையுடையமாயாவி யானேனாஞானியசோகம். (கங)

பரசொரூபத்துக்கபினமும்பினமும் பகர்பினாபின்னமுமலதாய்
நிரவயமலதாய்ச்சாவயமலதாய் நிரவயசாவயமலதாய்த் [ய்ப்
திரசத்தையசத்தைச்சதசத்தையலதாய்ச் செப்பியவனிர்வசனமதா
பரபிரகிருதிமசெனுமகிமை பண்டையிலுடையவிச்சோகம். (கச)

வினைமறைப்பறைச்சிதிண்டிபுமகத்தி விருளிறந்தும்மொளிபிறந்தும்
பினைகனிமாயைதுரத்தியாயும் பிரவஞ்சமருந்திபுநிலையின்
உனிநின்றபார்க்கிற்பஞ்சபூதகமு முண்டெனக்கேயிலைதிரா [ர்ந்தே.
துனிநின்றபார்க்கினிவைகட்காளானே ஞெறுவிறுத்தாசலபலட

என்னையேதோன்றுவகைகொலைபுரிந்து மினியதோர்ஞானமா ணிக்கக், தன்னையேகளவுபுரிந்துமற்றதன்மேற் றவிர்க்கிடாமயக்கத் தைக்கொண்டும், பின்னையுமதிலேகாமத்தைப்பெற்றும் பேச்சிறச்

தருவெனவுரைத்தும், இன்னவைம்பாதகங்கட்காளானே னெழில் விருத்தாசலமடைந்தே. (கசு)

இத்தகைகுதகங்கள்பாதகங்க ளெய்திபுபிடமுதற்பற்றும், *ஒத்தவிவ் வுடலிந்திரியங்கரணங்க ளொன்றுந்தாக்கறவெட்டவெளியில், வைத் தெனைக்கண்டபோழ்செய்ததற்றோ மலையையோம்பியுமுலகில், இத் தனைகொடுமையுடையவித்தலத்தா னெனக்கென்றேயிருந்ததோவறி யேன். (கஎ)

(வேறு.)

விருத்தகிரிவடிவான விறையவனும்வாழ்க
  வினையனேற்கருள்விருத்த வம்பிகையும்வாழ்கக்
கருத்திலுறவெனக்கருளும் பிரணவமும்வாழ்கக்
  காரணியையடையு மடியாருநனிவாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுமிகச் சிறப்பதாய்வாழ்கச்
  சேர்ந்துறையுமியாவர்களுஞ் செல்வமுடனவாழ்க
இருத்தியெனையுமையருள யானுணர்ந்தபடியே
  எல்லோருமுணர்ந்துவாடுத லறவேவாழ்க. (கஅ)

ஆக பாயிரம் உட்பட க00.

விஞ்ஞானசாரம் முற்றிற்று

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

அத்துவிதவுண்மை.

காப்பு.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

பொங்கரவதுவுமிந்தும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
அங்கரந்தன்னிலிடத்தி லழகியமானையேந்தும்
சங்கரன்சேயெம்பாசந் தகர்த்தைந்துமொருங்கறுக்க
ஐங்கரன்கொண்டவாழத் தையனைவணக்கஞ்செய்வாம். (௧)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டகுருவேகண்மணியே யருளேநீநானென்றாகப்
பூண்டவடிவையென்னுடைய புந்தியதனுணின்றுணர்த்தி
ஈண்டப்படியேயென்னாவி லிருந்துமுரைக்கவேண்டுமே
நீண்டமாலுமயன்போற்று நிமலவிருத்தநாயகியே. (௨)

பாயிரம்-முற்றும்.

நூல்.

மேலாஞ்சதுட்டசாதனங்கண் மேவிநிறைந்தபேர்க்குரைக்கின்
மேலாமதாதாரமெனத்திடமாய் விளங்குமவையில்லாதவர்க்கு

மேலாம்பரமன்மான்மழுவாய் விளங்கியுரைத்தும்விளங்காது
மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டுஞ்சாதுசங்கம். (௧)

உண்டாய்த்தோன்றிரயித்திடுத லொருநம்வடிவேயுருநாமம்
கண்டேயிடன்மாத்திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின்வேறில்லை
பண்டேமுதலித்தகவாகும் பலவாய்க்காணன்மைத்திரிவால்
விண்டாற்றிரிவையேகமாய் விளங்குநமதுவடிவமே. (௨)

எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலகுசத்தாகும்
எந்தச்சித்திலசித்தாகு மிந்தவுலகந்தான்விளங்கும்
எந்தவின்பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிதானந்த மதுவேநமதுவடிவாகும். (௩)

எல்லாநாமேயெனவறிந்தா லெஃதைநினைவானினைத்திடுதல்
சொல்லாலெஃதையுரைத்திடுத றொழிலாலெஃதைச்செய்திடுதல்
இல்லாவுலகைவேறெனவே நினைதலுரைத்தறொழில்புரிதல்
கல்லாரெனத்துநாமெனவே நாடாரவையிதொன்றையுமே. (௪)

காணுவாகத்தோன்றியிடு நாமரூபமிவையனைத்தும்
காணுவல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள்
தாணுஞ்சித்தாகாசத்திற் றன்னைத்தானேதான்றானே
தாணுங்கருவியினில்வரைந்து தானேநோக்கிமகிழ்ந்திடுதல். (௫)

தங்கந்தானேபணிதியாய்ச் சாற்றும்விதமாய்விளங்குதலின்
அங்கமுதலாஞ்சகங்களா யறிவேவிளங்குமயலில்லை
இங்கங்கென்றேபங்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே
துங்கவறிவுதோன்றளவுந் தோன்றுநாணுவிதருபம். (௬)

இன்னுனன்னுனிதுவதுவென் றியம்புமுலகம்வேறன்று
தன்னுனக்தலீலேயினுற் றன்னேத்தானேதன்னிடத்தில்
அன்னுனின்னுனதுவிதுவென் றனந்தவிதமாய்த்தான்பகுத்தே
உன்னுரின்றுதானடிக்கு மொருகூத்தெனவேயியம்புவரால். (எ)

தங்கமொன்றேபணிகளிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வேறு
தங்கவிலக்கணமுமன்று தங்கம்விடவும்வேறன்று
தங்கமழியாப்பணியழியிற் சாற்றுமிக்தத்தகைமைபோல்
எங்குநிறைசித்தாகம்பி லிலங்குமிந்தவுலகமே. (அ)

தானுண்டாகிலுலகுண்டாந் தானுண்டாகிலுயிருண்டாம்
தானுண்டாகிற்பரமுண்டாந் தானுண்டாகில்வீடுண்டாம்
தானுண்டாகிற்பஞ்சதொழிற் ருனுண்டாகுந்தனையன்றித்
தானுண்டோமற்றவையதனுற் றனேயனைத்தும்வேறில்லே. (கூ)

மந்தவிருளிற்கயிற்றரவின் மாறுபாடாய்த்தோன்றுதல்போல்
இந்தவுலகுமுயிர்களுமவ் வீசன்ருனுமுயிரடையும்
பந்தம்வீடுமீசன்செய் பஞ்சகிருத்தியங்களுமே
அந்தமதுசொரூபத்தி லாரோபிதமாய்நின்றிலகும். (க0)

அனந்தவிதமாங்கீற்றையுடைத் தாகுஞ்சிலேயொன்றதைப்பார்க்கின்
அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மந்தக்கீற்றுஞ்சிலேயொன்றே
அனந்தமுடையகம்மிடத்தி லகிலபந்தத்தகைமைபோல்
அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மறிவேயன்றிவேறில்லே (கக)

மையேமிகுதித்திரைமோக மயக்கிற்கனவைக்கனவதனில்
பொய்யேயெனத்தோன்ருதவர்க்கே புகலவேண்டேனவுணர்ந்தோர்

மெய்யேபோலத்தோன்றிகனி விளங்குஞ்சகஞ்சற்குருவன்றிப்
பொய்யேயெனத்திட்டமதாகப்பொருந்தத்தோன்றாதொருக்காலும்.

கனவினனவேயுணர்ந்துயர்ந்தோர் கனவென்றொருவற்குரைத்திடினும், கனவிதெனவேகாணாதுகாணுந் தனக்கென்றறிவுதிக்கின், வினவிலதுபோனனவையுந்தம் விகற்பமெனவேயுரைத்திடினும், நினைவினிசமாய்க்கொள்ளாது நிசமாந்தனக்கென்றறிவுதிக்கில். (௧௩)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தவனைக் கனவினீயாரெனவொருவன்
வினவிலவனுநனவுதனில் விளங்குந்தனையேயுரைப்பனதில்
நனவைநினைவென்றுணர்ந்தவனை நனவினீயாரெனவொருவன்
வினவிலவனுமகண்டமதாய் விளங்கும்பிரமமேயென்பன். (௧௪)

நனவிற்றானோரிடத்திருக்க நவினித்திரையின்மோகத்தால்
கனவிற்றேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனேகவிதமஃதின்
வினவினுமுமகண்டமதாய் விளங்கியசையாதிருந்திடவே
கனவிம்மாயைதனில்விதமாய்க் காணுந்தேசாந்தரமுதலாய். (௧௫)

கனவிற்றோன்றும்பொருளெல்லாங் கனவிற்கனவென்றுணர்ந்தக்கால்,
நனவில்விவகாரந்தோன்று நவிற்றுமிந்தத்தகைமைபோல்
கனவிற்றோன்றுஞ்சகமனைத்து நமதுசங்கற்பம்மெனவே
கனவிற்றோன்றியிடுங்காலை நமதுசொரூபந்தோன்றியிடும். (௧௬)

மனத்திற்கனவிற்கனவெனவே மதிக்கினந்தவிவகாரத்
தனத்தழுறினுங்கலக்கமுறா னதிகமுறினுமகிழ்ச்சியுறான்
மனத்தினனவில்விவகார மயங்கிநீங்காதிருப்பனதின்
கனத்தசகஞ்சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றனைநீங்காதிருப்பார். (௧௭)

சிங்காதனத்தில்வீற்றிருக்குஞ் சிறப்பாரசக்கனவடைந்து
மங்காப்புலைத்தன்மையைமேவி வருந்துவோர் நனவுணரின்
அங்காஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமேநீங்குமதின்
இங்காஞ்சீவத்துவமோக மிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே. (கஅ)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தக் கனவினனவைநோக்கிடினக்
கனவையொழிந்தவக்கணமே காணுநனவில்விழிக்குமதின்
நனவைச்சங்கற்பமென்றுணர்ந்து நனவிற்றனையேநோக்கியிடின்
கனவையொழிந்தவக்கணமே நமதுசொரூபததேவிழிக்கும். (கக

கனவையொழிந்து நனவதனைக் கண்டார்நனவினின்றபினக்
கனவைநோக்கியிடினமுன்னங் கண்டபடியேதோன்றுமதின்
கனவையொழிந்துதன்சொருப நன்றயுணர்ந்தோரதினின்று
நனவைநோக்கினுலுகொடு நாடின்முனம்போற்றோன்றியிடும். (உ0)

உறக்கமோகமதிற்கனவி லுலகமுயிர்கள்விவகாரம்
சிறக்குமெய்போற்றோன்றியதைத் தேரிற்பொய்யாயிடுமஃதின்
மறக்குமாயாமோகமதின் மாசார்பந்தம்வீடதெனப்
பிறக்குமவைகடமைத்தேரிற் பேசும்பொய்யாய்ப்போய்விடுமால். ()

ஒருவனுளதாகையிற்கனவு முண்டாமுறக்கமோகமதின்
ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலையினுமிலதாகும்
சொருபமதுண்டாகையினுற் றோன்றுநானுவிதசகம்
சொருபமிலதேலிலையதனுற் றோன்றுமனைத்துஞ்சொருபமே. (உஉ)

படிகத்தடுத்தநிறங்களதிற் பத்திபாயுமந்நிறமாய்ப்
படிகமாகிநீங்கினதிற் பகருமிந்தத்தகைமைபோன்

முடிவினமதுசொரூபத்தின் மோகஞ்செயுமாயையிற்றோன்றும்
முடிவில்பந்தம்வீடதுமின் மொழியுமாயையென்பதுமில். (௨௧)

பழுதையதனிற்றோன்றியிடும் பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில்
பழுதையாயேதோன்றியிடும் பாம்புமதுவாய்விடுமஃதின்
பழுதில்சிவத்திற்றோன்றியிடும் பன்மையுலகைநோக்கியிடின்
பழுதில்சிவமேயாய்த்தோன்றும் பன்மையுலகுமதுவாய்ப்போம். ()

தோன்றிவிளங்கும்பொருளெல்லாந் தொல்வேதாந்தவிசாரணையில்
ஊன்றிநோக்கியனுதினமும் பூரமதனிற்பரிசயித்தால்
தோன்றிவிளங்குமறிவொன்றே சொரூபமாத்திரமாய்விடுமுலகம்
ஊன்றிநோக்காதவர்கட்கே யுளதுபோலத்தோன்றியிடும். (௨௫)

ஏகமாகினின்மலமா யிருக்குநமக்கிப்பந்தமெனும்
மோகம்வந்ததேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம்
போகவழியேதெனநாடிப் பொருந்தும்வேதவிசாரணையால்
ஊகமதனிற்சிதைக்கினதி னுள்ளவியல்புபின்றோன்றும். (௨௬)

பரவைதானேயோரலையிற் பலவாய்விளங்குமோரலையில்
பரவைநீங்கியொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின்
பரவுஞ்சொரூபஞ்சங்கற்பப் பகுதியதனிற்பலவாகிப்
பரவுமசங்கற்பத்தொன்றாய்ப் பழையபடியேவிளங்கியிடும். (௨௭)

கடங்கடமதுகாரணத்தைக் காட்டிடாதுமுன்விளங்கும்
படங்கடாமுமப்படியே பகர்காரணமுநீங்காது
சடங்களாகுமிச்சகமுந் தான்முன்விளங்குங்காரணமாம்
இடங்கொள்சொரூபத்தையுங்காட்டா திருக்குமதைவிட்டகலாதே.

மரத்தைநோக்கின்மதகரிபு மறைந்துவிளங்குமதைநோக்கின்
மரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் வாறுபோலச்சகமுழுதும்
பரத்தைநோக்கினனின்மறைந்து பரமாய்விளங்குஞ்சகநோக்கில்
பரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் பரமேயனைத்துமாதலினால். ()

நாகந்துதிக்கைதனைநோக்கி னாசிகரமுந்தோன்றியிடும்
நாகநயனந்தனைநோக்கி னயனஞ்செவியுந்தோன்றியிடும்
ஏககருவிபார்த்தபடி யிரண்டுவிதமும்விளங்குமதின்
ஏகபரமும்பார்த்தபடி யிலகுமுலகுஞ்சித்தமாய். (௬௦)

ஊனும்போகமெமதென்றே புன்னல்விசாரமிலாமையினால்
நீரானவைகளிவைகளென நிலைபோல்விளங்கியிடுமிந்த
ஞானவிதமாஞ்சகமுழுது நாமேயன்றிவேறில்லை
தானாய்நோக்கிற்றானாகுஞ் சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும் (௬௧)

மாயையெனு மிவ்வுரைக்கருத்த மதிக்கின்யாதொன்றிலாததுவே
மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பாதனையிருவகையாய்
மாயைமெய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கப்பட்டுத்தனைமறந்தோர்
மாயைபொய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கநீங்கித்தனையறிந்தோர் ()

நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடன்மனமும்புறமுகமும்
நாமரூபந்தனைநீக்கி நாடலறிவுமுண்முகமும்
நாமரூபத்தெவ்வளவு நாட்டஞ்சொரூபந்தோன்றாது
நாமரூபநாட்டம்விடி னமதுசொரூபந்தோன்றியிடும். (௬௨)

அரையகுமாரன்புலையருட னனுதினமிருந்துமொருவரால்
அரையகுமாரனெனவறியி லஃதெப்போதுமறவாதின்

தளையில்லாசானெழுந்தருளித் தனைப்பார்த்த துநீயெனவுரைக்கின்
புரையிலதுவாமுவவத்தை பொருந்தும்பொழுதுமறவானால். (௧௪)

படியிற்பொருளின்மெய்யொன்று படிறென்றிந்தவிருவகையும்
முடிவின்மெய்பொய்பறிந்திடலா மொழியுமிந்தத்தகைமைபோல்
கொடியவுலகைமெய்யெனவே கூறுமதையுமறிந்திடலாம்
முடிவிற்சகம்பொய்யேயாகு முத்தியொன்றேமெய்யாகும். (௧௫)

அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததிட்டானமாய் விளங்கியிடும். அகிலநீங்கிற்றன்விளங்கு மந்தச்சச்சிதானந்தம், அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந்ததுதோன்றுதல்போலதுதோன்றில், அகிலந்தோன்றாததனின்மறைந் ததனாலகிலமசத்தாமே. (௧௬)

முத்தியாதோவெனவெண்ணி முயங்கவேண்டாமிஃதறிதி
முத்தியுளதேற்பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையுமில்லை
முத்திதானுஞ்சகம்போலின்மோகமதிற்காண்பதைப்போக்கின்
முத்தியாகுமிந்நிலையை முயன்றுவருந்திநிலைகொள்வாய். (௧௭)

இல்லாமாயைதங்கணிலை யாருநிற்கவம்மம்ம
பொல்லாப்பிறப்பிற்பட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்த்ததுமாய்
கல்லாரிணக்கஞ்சேர்ந்ததுமாய் ஞானவிசாரமுதித்ததுமாய்
எல்லாமாம்வீடடைந்ததுமா யார்க்குங்காட்டிமறைத்திடுமே. (௧௮)

எல்லாநீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி, கல்லாருணருஞானநூலின்றவிசாரஞ்செய்வதுவும், பொல்லாமனத்தை

பொடேக்கிகிட்டை பொருந்திரோக்கல்லாரோக்கும், இல்லாமாயை தனைத்துணிவா யில்லையெனவேகாண்குதற்கே. (௩௯)

விளங்குஞ்சகங்களனைத்தினிலும் விளங்குநாமாதிகணீங்கி
விளங்குமதைமாத்திரநோக்கில் விளங்கும்பிரமமக்கணமே
விளங்குநாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்வேறுய்விளங்காது
விளங்குமிந்தநிலையெவர்க்கும் விளங்குமவிரோதமதாயே. (௪௦)

காமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுயிராமவைமாயை
காமரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலஞ்ஞானம்
காமரூபத்திவ்வளவு நாட்டமெனவேசெய்தல்வினை
காமரூபந்தனைநோக்கிநா டுமிடத்திலிவைநிகழும். (௪௧)

உருவநாமநோக்கிடத்தி லுளதாமிந்தவைவகையும்
உருவநாமநீக்கிடத்தி லொன்றுமிவைகளிலவாகிச்
சொரூபமொன்றேநிகழ்தலின்ற சொன்னவிவைகளைவகையும்
சொரூபமன்றிவேறில்லை தோன்றம்விவகாரத்திசையில். (௪௨)

விவகாரத்திற்பகுப்புகளாய் விரியும்பரமார்த்தம்மதனில், சிவகாரமதாய்விளங்கியிடுஞ்சிவமேயனைத்துமாதலினல்,பவகாரியத்தையுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றந்தோன்றியிடும், பவகாரியத்தையொழிந்தோர்க்குப் பகுப்பொன்றின்றிச்சிவந்தோன்றம். (௪௩)

பந்தத்திசையிற்பலவென்றும் பரமார்த்தத்திலொன்றென்றும்
இந்தச்சடங்குசொரூபத்தி லென்றுமில்லைநோக்கியிடின்
எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொரூபமிவைமாயா
தொரந்தமதனிற்றோன்றியிடுஞ் சொரூபத்தாரோபிதமாகும். (௪௪)

மித்தியவாதிவேதாந்தி விளங்குஞ்சைவசித்தாந்தி
சத்தியவாதியிருவர்களுஞ் சாற்றுந்தங்கட்கடுக்காதை
மித்தியவாதிசகத்தினுக்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின்றும்
சத்தியவாதிசிவமொழிந்து சற்றும்வேறில்லெனவுரைக்கும். (௪௫)

சகமதென்பதிலையெங்குந் தானேநின்றுவிளங்கியிடும்
சகமதெனவேதோன்றிடேல் தமதுசங்கற்பம்மதனி
லகமதனிலைகண்டுணரா தவையிற்சிக்கிப்பந்தமுறு
மகமதனிலைகண்டகற்றி லப்போபண்டைப்படிநிகழும். (௪௬)

பந்தமின்றிவீடின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவும்
பந்தம்வீடுண்டெனவுரைத்தல் பார்க்கின்மாயாமோகமதில்
சிந்தைவிரிவேபந்தமதாஞ் சிந்தையொடுக்கமேவீடாம்
இந்தவகையாம்பந்தம்வீ டியம்புமபவாதமதாகும். (௪௭)

தோன்றிநிகழுமுலகெல்லாஞ் சொரூபமேமற்றுருநாமம்
தோன்றிநிகழ்தன்மாயையே சொரூபம்விடவும்வேறன்று
தோன்றிநிகழுமுருநாமஞ் சொரூபம்விடவுவேறெனவுன்னி
தோன்றிநிகழ்தல்பந்தமதாஞ் சொரூபமெனவேயுன்னல்வீடாம். (௪௮)

உருவநாமமவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ்சொரூபத்தினையன்றி
உருவநாமமவைதனக்கே யொருகாலையினுமிலதாகும்
உருவநாமமவைநோக்க லொருவிநமையேநோக்கியிடின்
உருவநாமநிகழ்ந்திடா தொருநம்வடிவாயேநிகழும். (௪௯)

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பயிலுநினைவேபந்தமதாம்
பந்தமெங்காம்வீடெங்காம் பரத்தைவிடவேறிலாமையினால்
தந்தஞ்சங்கற்பந்தனிலே தாமேமோகித்திடுமுயிர்கள்
தந்தமசங்கற்பந்தனிலே தாமேநீங்கியிடுமோகம். (௫௰)

உருவகாமர்தனைநோக்கி லொருதன்னிலையைநீங்கினதாம்
உருவகாமர்தனைநீக்கி லொருதன்னிலையேநின்றதுவாம்
உருவநாமமிவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில்
உருவகாமர்தானேயா மொளிருமதுவேமுத்தியுமாம். (௰க)

கொள்ளுநெறியேதேதுபந்தங் கூடும்வீடேதெனவேண்டாம்
உள்ளும்புறம்புமெனமிவையி லுதவுமெலாந்தனக்கதனின்
றெள்ளுஞ்சங்கற்பங்களெல்லா மிரியநோக்கின்றதன்னை
உள்ளும்புறம்புமின்றியெங்கு மொளியாய்க்காணலாகியிடும். (௰உ)

ஒளியேயெங்கும்விளங்கிடுமவ் வொளியில்விளங்குமுலகெல்லாம்
ஒளியேயன்றிவேறுமோ வொளியையறியாருலகென்பர்
ஒளியேயன்றிப்புலகுதனக் கொருகாரணமுமிலைபதனல்
ஒளியேயனைத்துந்திரை.நுரைக ளுவரியலதுவேறுமோ. (௰௩)

மாயைவேறென்றெனவுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதமதி
மாயையாகுமற்றதனை வருந்திமுயன்றுபேர்த்திடுக
மாயைநீங்குமிந்தமதி வந்தவழியேதெனவேண்டாம்
மாயைநெறியிலம்மதியை வதைக்கிலதுவந்ததுதோன்றும். (௰௪)

விளங்கியிடுமிவ்வுலகெல்லா மித்தைவடிவேயென்பதுவும்
விளங்கியெங்குந்தற்சொரூபம் விமலவடிவேயென்பதுவும்
விளங்கிலருத்தமொன்றேயாம் வேறாய்க்காணுமதுதகற்றி
விளங்குமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொன்றேயே. (௰௫)

தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகங்களாகிவிளங்கியிடும்
தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகம்போயொடுங்குமதனலே
தனதுவடிவேசகங்களெல்லாந் தன்னைவிடவேறிலைதங்கம்
தனதுவடிவைவிடப்பணிக டான்வேறாகிவிளங்கிடுமோ. (௰௬)

நிலைமைநீங்கிற்சகமுதித்து நிசமுமாகுமற்றவையின்
நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசம்போமெய்யொடுங்குந்தோற்றரவு
நிலைமையாகுந்தனைநோக்கி னீங்கிமறையுமிச்சகத்தின்
நிலைமையொருவேதுவி லுதிக்கு நீங்குமிருமையேதுவினில். (௪௭)

எல்லாகாரமெப்படியாவோ மென்னவேண்டாமிலக்கணம்பார்த்
தெல்லாநோக்கியிடமிடத்தி லிருப்புந்தோற்றரவுமின்பும்
எல்லாவிடத்துமுண்டாகு மியல்புமவையேபிறிந்திட்டால்
யல்லாமெங்கேதோன்றிடுமோ விதனாலெல்லாகாரமாகும். (௪௮)

வெள்ளிவிகற்பமதிற்கிளிஞ்சில் விளங்கும்விகற்பந்தனைநீக்கித்
தள்ளின்வெள்ளியென்பதுபோய்த் தானேவிளங்குமக்கிளிஞ்சில்
வெள்ளியென்றபொழுதமல விகற்பமென்றபொழுதமது
வெள்ளியாகிநீங்கினதில் விமலத்ததுபோனமாயையுமே. (௪௯)

ஒன்றேயென்னின் முத்தியில்லை யொருவன் வேறேயுண்டென்னில்
ஒன்றேயாகமாட்டாமற் றொன்றுமெண்ணியொன்றகெடும்
ஒன்றேயென்றவாதிகட்குமோது மிரண்டேயென்றவர்க்கும்
ஒன்றேயிரண்டுமாமொன்றே யுண்மைகற்பிதம்மிரண்டே. (௫0)

விகற்பமிலதுமுதற்றோன்றி விளங்கும்விமலமதினின்றும்
விகற்பமதனிற்சகந்தோன்றும் விண்ணிற்பீலிதோன்றுதல்போல்
விகற்பமதிற்றோன்றுவதொழிந்து வேறில்லெனவேவிடுத்ததனை
விகற்பமின்றியேநோக்கின் விளங்கும்விமலந்தானுயே. (௫௧)

இந்தவிடயமவையில்வரு மின்பும்பேரின்பத்திருந்தே
வந்தலேசமிட்டமது வந்துகிடைத்தவக்கணமே
அந்தமுகமாய்மதிதிரும்பி யறிவானந்தங்கணம்பொசிக்கும்
அந்தமுகமேயெக்காலு மாகினனைத்துமடைந்ததுமாம். (௫௨)

விருத்தியொன்றுமில்லாமல் விளங்குநிலையேநாமதனில்
விருத்திதோன்றின்முன்பினின்றி விளங்குஞ்செகசிவபரங்கள்
விருத்திநீங்கின்முப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனாலே
விருத்திதானேபந்தமாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். (௯௩)

இருவிகற்பமதிடத்தி னின்றுவிகற்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளு முதித்துவிடு மொருங்கேமூலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதுநிலைதோன்று மொருமுப்பொருளுமதுவாகும்
குருவினருளினிந்நிலையைக் கூடவேண்டுநெறிநின்றே. (௯௪)

ஏகபரத்திற்றோன்றுலகி லெங்கும்விடயமாதல்பரம்
ஏகவிடயமாதலுமி ரிந்தவுயிர்க்கேமுத்தியினி
ஏகவிடயமுதற்றன்னி யெங்குமாகும்விடயமதும்
ஏகத்தன்னிமற்றுலகு பிறக்கிற்பண்டைப்படிநிகழும். (௯௫)

எங்கும்விடயமாம்பரத்துக் கிருளொக்காலுமிலையாகும்
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்னாற்றளவேகூடிடா
எங்கும்விடயமாம்பரமே யேகவிடயவுயிர்போலத்
தங்கிக்குருவாயெழுந்தருளித் தள்ளுமுயிர்கண்மறதியெல்லாம். (௯௬)

மாயையதனில்மும்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கிடுமந்த
மாயைநீங்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றின்றிவிளங்கிடும்
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேயில்லாமாயையுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (௯௭)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே லிந்தவுயிருக்கொருக்காலும்
அந்தமுத்தியிலையென்னி லறையுமுயிர்கடமைமறந்த
பந்தநீங்கினக்கணமே பரமாய்விளங்குமதையன்றி
இந்தவில்லாமாயைக்கழிவி லதினிலைவீடெனல்கூடா. (௯௮)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீக்கிற்றன்விளக்கும்
தன்னைமறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி
தன்னைவிடவோர்பொருளில்லை தானேபிரமமாயையும்பின்
தன்னைவிடவேறாய்விளங்கா தானேயாகிவிளங்கியிடும். (௬௯)

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுலகம்
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னைவிடவேறிலையெனவே
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானாய்விளங்குமுடிவதனில். (௭0)

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்தமதாகா
இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தமதாம்
இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்தியதாம்
இல்லாமாயையில்லையென்றே யியல்பாய்த்தோன்றுந்தன்னிலையில்.

நினைவேமூலமற்றதனி னின்றுவிரியும்மும்முதலும்
நினைவைநீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்குமதனாலே
நினைவேபந்தநினைவொழிவி னிலைமையானமுத்தியுமாம்
நினைவேநீங்கியனுதினமு நின்றநிலையேநின்றிடுக. (௭உ)

நினைவுநீங்கிலுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும்
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினைக்கேதிச்சையதினின்று
நினைவுநீங்கிநின்றிடமே நிலைமையானமுத்தியென்று
நினைவுகொண்டந்நிலையைவிட்டு நீங்காதென்றுநின்றிடுக. (௭௩)

நினைவைநீக்கிநோக்கியிடி னிமலசொரூபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவிநோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்
நினைவிலுலகமறிந்ததுவு நீங்கிச்சொரூபமறிந்ததுவும்
நினைவினேக்கிற்றனில்லை நிகழுமாயாமோகமதில். (௭ச)

தனதுநிலையிற்றனிற்கச் சாற்றுமாயாமோகமதில்
தனதுவடிவைமறைந்துயிர்போற் றங்கிநீங்கிற்றனிகழும்
தனதுவடிவுதோன்றளவுஞ் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தனதுவடிவுதோன்றளவிற் றனேயசத்தாய்விளங்கியிடும். (எ௫)

கானனிருக்கயிற்றரவுங் கட்டையதனிற்கள்வனுமே
ஆனவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைக்டோன்றளவும்
ஆனதவைமெய்போற்றோன்று மதுபோற்சகமுமதிட்டானம்
ஆனசொரூபந்தோன்றளவு மசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும். (எ௬)

¶ அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்போலவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றளவு மசத்தென்றெணியேநோக்கற்றி
அதிட்டானமதாந்தனைநோக்கி லசத்தேயாகிவிளங்கியிடும். (எஎ)

தன்னைச்சீவனெனத்திரிவாய்த் தானின்றுணர்தலஞ்ஞானம்
தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின்றுணர்தலேஞானம்
முன்னைத்துடர்ச்சிவிடயமதுமூலவரவும்வாதனையும்
பின்னையொருங்கேயொழிந்துவிடும் பேணல்விடுதலவைவேண்டா

நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசானெழுந்தருளி
விமலதத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
மூமலநீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
மூமலச்சார்வாம்வாதனையே மூடிமிகவுமிறைந்திடுமே. (எகூ)

எங்கேமிறத்தினங்கிருக்கு மியல்பையுடையநெஞ்சுடையோர்க்
கிங்கோர்மயக்கங்களுமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையாகி
அங்கேயாசானெழுந்தருளி யதுநீயெனவேயுரைத்தவுடன்
அங்கேசொரூபாமெனவே யறிவியாகத்தோன்றியிடும். (அ0)

¶ அதிட்டானம்=உண்மை.

ஒருவவேண்டுமெனத்துமென வுன்னவேண்டாவினைநீங்கில்
ஒருவுமனைத்தும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவையை
ஒருவல்பற்றலவையைவிடுத் துள்ளபடியேமுடியுமெனச்
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் தோற்றமதற்கேமுயன்றிடுக. (௮௧)

சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந்தபேர்களில்லறத்தை
மருவிநீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்கில்லை
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களில்லறத்தை
ஒருவிநீங்கினதுகொண்டே யுளதோமுத்திபலமறுபோ. (௮௨)

மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்றும்
ஒருவித்துறவியடைந்தவர்கட் கொருவுமென்றுங்கூடாது
சொரூபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்றுவிடா
சொரூபநாமென்றறிந்தவர்க்கே சோகமோகமற்றுவிடும். (௮௩)

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுலகை
மித்தையெனக்காண்குதல்போதும் விட்டுநீங்குமுடனொருங்கே
எத்தைவிடுதலெதைப்பற்ற லென்னிற்சீவத்துவமான
அத்தைவிடுதல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்நெறியாகும். (௮௪)

இல்லமென்றுந்துறவென்று மெண்ணவேண்டாமற்றவையில்
அல்லனீங்கொருங்கினைவா யசைவற்றிருந்துசொரூபமதைச்
செல்லவிடையூறின்றியதைச் சேர்ந்தேனென்றதன்னிலையைப்
புல்லவிடையூறுகுமதைப் போக்கிவிடுகவேதானும். (௮௫)

விளக்குஞ்சொரூபநோக்காது விளங்குமுலகைநோக்கியிடின்
விளக்குஞ்சொரூபந்தோன்றாது விளங்குமுலகேதோன்றியிடும்
விளக்குஞ்சொரூபந்தனைநோக்கி விளங்குமுலகைநோக்கமறில்
விளக்குஞ்சொரூபமேதோன்றும் விளங்குமுலகுமதுவாய்ப்போம். ()

தன்னைமறைத்தபர்தமதைத் தள்ளிநீக்கித்தனையறியில்
தன்னைவிடவோர்பொருளுமின்றித் தானேதானாய்விளங்கிடும்
தன்னையறியுமவ்வளவுந் தன்னைவிடவேறிலையென்றே
தன்னைநோக்கியொருநினைவாய்ச் சாதித்திடவேமிகவேண்டும். (அஎ)

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றக்கரமுநின்றதுபோல்
நீலவுற்பலம்மதனி னிறமுன்மூன்றுநின்றதுபோல்
சீலமதனிலேனக்கியிடிற் சீவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமவையுஞ்சொரூபமதாய்க் கூடிநிகழுமொன்றாயே. (அஅ)

எல்லாமாகுந்தற்சொரூப மிருக்குமளவுமானையுமுண்
டில்லாமாயையுள்ளளவு மீசன்புரியும் ‡ பஞ்சதொழில்
இல்லாதொழிந்துபோவதில்லை யிதனாற்சீவபரமுண்டு
சொல்லாநின்றவிவர்க்குக்கரி சொரூபந்தானேபகுத்துநிற்கும். (அக)

பகுத்துநின்றதற்சொரூபம் பரசீவருக்குச்சாட்சியதாய்ப், பகுத்துநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துத்தத்துவமசியென்று, வகுத்துமாவாக்கியங்கூறு மற்றிச்சீவன்றனையல்ல, தொகுத்துக்கேட்டதிவனெனினுஞ் சொன்னதிவன்சாட்சியைப்பார்த்தே. (கூ0)

இந்தச்சீவன்கற்பிதமே யின்றிவேறோர்பொருளல்ல
அந்தச்சொரூபமிவனாகா னந்தச்சிவனென்றாகும்
இந்தச்சீவனதாமென் றெண்ணிச்சோகம்பாவிக்க
அந்தச்சொரூபமாய்விடுவ னவனைவிடவேறிவனிலதின். (கூக)

இதனாற்பந்தமுத்தியுமுண் டிதனாற்பந்தமுத்தியுமின்
றிதனான்முத்திபெற்றவனுண் டிதனான்முத்திபெற்றவனின்

‡ பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகம் என்பனவாம்.

தீதனாற்பலவேயாகியிடு மிதனாலொன்றேயாகுமென
இதனாலவிரோதமதாகு மிதுவேகமதுசித்தாந்தம் (க௨.)

இந்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொருநினைவாய்ப்
பந்தமுத்திமார்க்கமதைப் பகுத்துவர்தவழிப்படியே
தொந்தமகற்றிப்பழையபடி சொரூபமதனினின்றிடென
இந்தவகையேயருள்புரிந்தா னெனையாள்விருத்தவம்பிகையும். ()

சோர்த்துப்பத்துத்திசைகளினுங் குலவும்பதினாலுலகத்தும்
பார்த்துநோக்குமிடமெல்லாம் பரமேசிற்கயானமாய்க்
கூர்த்துநோக்கிப்பாராது கொடுமைகளிலேநாட்கழித்தேன்
சார்த்துவிருத்தவம்பிகைநின்றிந்தோ வென்றாள்யான்கண்டேன்.

கொக்குமிரைதேருதலினருட் குருவினருளிலியானோக்கத்
திக்குலோகமென்றதெல்லாந் தெரியவேண்டியுரைத்ததுவாய்
திக்குலோகமும்பிறந்து தேருமியானும்பிறந்ததுவாய்
ஒக்குமுவமையில்லாத வொளியாயெங்குநிறைந்ததுவே. (க௫)

அந்தோவந்தோவாளாவிவ் வனுபூதியினையறியாது
வெந்தோர்மயக்கிலகப்பட்டு வீணினாளைக்கழித்துவிட்டேன்
இந்தோபாரென்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான்கண்ட
சந்தோடத்தைச்சொலப்படுமோ தானேதானின்றறிவதுவே. (க௬)

எந்தனுடையசரித்திரங்க ளெனக்கேநகைவந்திடுநினைக்கில்
இந்தக்குறைகள்பாராம லெனையும்வலிதிற்பிடித்திழுத்து
பந்தமுத்திவிவகாரம் பறித்தேயெறிந்துபழையபடி
அந்தவெனதுநிலையில்வைத்த வன்னைக்கெனையோகைம்மாறே.

எனதுவடிவையறியாம லிந்தவுயிராய்நின்றதுவும்
மனதுமிகவும்வாடினதும் வழிகாணமலேங்கினதும்

தனதுகணிற் றோன்றிநெருப்பிற் றருவேவதுபோல்வந்ததுவும்
தனதுகடைக்கண் ணாலொழித்த தாய்க்குமெனையோகைம்மாறே. ()

என்னையறியாதிதுவரையு மேங்கியுழன்றதிடப்பேற்குத்
தன்னைநிகராம்விருத்தகிரி தங்குமுமையேதயவாகிப்
பின்னையானுந்தானுமொன்றும் பிரமந்தனையேயறிவித்து
முன்னைமயக்கந்தனைக்கெடுத்த முதல்விக்கெனையோகைம்மாறே. ()

எழிலார்விருத்தாசலவடிவா மெந்தைவாழ்கவெனையாளும்
எழிலார்விருத்தவம்பிகையு மென்றும்வாழ்கவெனக்கருளும்
எழிலார்பிரணவமும்வாழ்க வெந்தாயருளானோக்கியிடும்
எழிலாரடியார்களும்வாழ்க வெனைப்போலெல்லோர்களும்வாழ்க ()

(வேறு.)

ஏருறும்விருத்தகிரிக்குமாரதே வெனுமுனிவனிசைக்குநாவாய்க்
காருறும்பழமலையிற்பெரியநாயகி யிருந்தேசமுறுமித்தச்
சீருறுமத்துவிதவுண்மையனுபவ முணர்ந்தோர்திகழ்பாரொன்றும்
தேறருஞ்சிவனுணை முத்திபெறலுண்மையிதுதிண்ணந்தானே. ()

ஆக பாயிரம் உட்பட-௪௰௩.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

பிர்மானுபூதிவிளக்கம்.

அனுபூதியானுரைக்க வாழத்துப்பிள்ளையெனக்
கனிகூடலமாயிருந்தே யடைவாய்முடித்திடுமே. (௧)

பிரமானுபூதியினைப் பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேனவளருளால். (௨)

அவளருளினாலே யனுபூதியின் விளக்க
மிவனுரைக்கேனந்நிலையை யெய்தினோரேகளிக்க. (௩)

இவ்வனுபூதியையுரைக்கே னிவ்வனுபூதியைநன்றாய்ச்
செவ்விதியினறிந்தோர்கள் தேர்ந்துமிகக்களிக்க. (௪)

வடிவினைநோக்காதுளத்தின் வண்மையைத்தேருதவினெந்தன்
கொடியவுரைபாராது கொள்ளுவர்மேலோருத்தம். (௫)

அறிவறியாக்குழந்தைதன தனைமுன்னேகுழறுதலின்
னறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகேனனுபூதி. (௬)

குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாடுமனைபோல
இழந்தவுயர்ஞானிகளு மென்னுரைகேட்டுண்மகிழ்வர். (௭)

முத்தியைவேண்டிடினிப்போ முயலவேவேண்டுமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பொதுவையெங்குங்கண்டனமே. ()

தனைத்தவிரவேயொன்றைத் தான்வேறாய்க்கண்டுவிடிற்
பினைச்சென்மநீங்காது பிரமானுபவமலவே. (௯)

தன்னைவிடவேறொன்றாந் தானில்லாத்தன்னிடத்திற்
றன்னினைவினாலே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (௧0)

எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைந்திருக்கத்
தங்குநினைவாலஃதே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (௧௧)

தங்குநினைவதனைச் சாராதுநீக்கிடத்தில்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (௧௨)

மந்தவிருளிற்கயிறு மாசுணம்போற்றோன்றுதலி
னிந்தவுலகென்னிடத்தி லிலகுமாரோபிதமாய். (௧௩)

பழுதையினின்றோர்சத்தி பாம்புபோற்றோன்றுதற்குப்
பழுதையினுண்டதைப்போலப் பரத்தினுமுண்டோர்சத்தி. ()

ஞானியஞ்சித்துப்பிரமஞ் சுத்தசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறில்லை தனக்கேபரியாயம். (௧௫)

சங்கற்பசத்தியினாற் சகம்போலத்தோன்றியிடுஞ்
சங்கற்பசத்தியதுந் தன்னைவிடவேறில்லை. (௧௬)

தன்சத்தையேயுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சத்தைதன்னிற் சகத்திற்குத்தானிருப்பே. (௧௭)

தன்சித்தேதோன்றித் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சித்தினாலே சகமும்விளங்கிடுமே. (௧௮)

தன்னின்பேயின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்னின்பினாலே சகமின்பாய்த்தோன்றிடுமே. (௧௯)

தானந்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேநிகழ்ந்திடுமே. (௨0)

தனதசங்கற்பத்திற் றுண்டாதலிற்சகமுந்
தனதங்கிசமூன்றுஞ் சகத்தினிகழ்ந்திடுமே. (௨௧)

தனதங்கிசமூன்றுந் தான்பிரித்துத்தானோக்கிற்
றனதங்கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போயொளித்திடுமே. (௨௨)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதங்கிசமூன்றஞ்
சகமாகக்காரணமாய்த் தானதிட்டானமதாகும். (௨௩)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதிட்டானமதாகிச்
சகமாகவிளங்குதலாற் றனைத்தவிரவொன்றில்லை. (௨௪)

தானாய்ப்பார்த்திடுமிடத்திற் சகலமுந்தானாய்த்தோன்றுந்
தானாய்ப்பாராவிடத்திற் சகலமும்வேறாய்த்தோன்றும். (௨௫)

தனைத்தவிரவேறொன்று தான்காணிலவனுக்குப்
பினைப்பயமும்போகாது பெரும்பயமுநீங்காது. (௨௬

தன்னினைவினாலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவையடக்கித் தானாயிருந்தனமே. (௨௭)

உண்டாயொடுங்குவது முண்டாந்தன்னிடத்தே
யுண்டாகுமென்றே யொடுங்கியிருந்தனமே. (௨௮)

ஐந்துதொழிலு மைந்தொழிலைத்தானடைத்து
மைந்துகருத்தாவு மாகியிருந்தனமே. (௨௯)

இவ்வடிவுநாமல்ல வென்று * நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லனைத்துநாமேயானோம். (௩0)

இவ்வடிவுபந்தமென வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந்தானா யிருந்தேனதிசயமே. (௩௧)

இப்பந்தனைபோக வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
லெப்பந்தமுமாகி யிருந்தேனதிசயமே. (௩௨)

இவ்வடிவந்தானாகி யெங்குந்திரிவேனுக்
கெவ்வடிவுந்தானா யிருக்கிலினியென்செய்வேன். (௩௩)

ஒருவடிவுகாக்க வுழன்றுதிரிவேற்கு
வருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதெங்கே. (௩௪)

---

* நியதி—நினைதல்.

சீவனாய்நீக்கிற் றிசைத்தனனோருருவுக்குத்
தேவனாய்ப்பேர்க்கிற் றிசையேயென்றினைக்குறித்தும். (௧௫)

உலகமுயிர்பரமென் றுரைத்திடுமுவகைப்பெயருளு
மிலகவேயானைக வென்னனுபூதியிற்கண்டேன். (௧௬)

எனைத்தவிரவேறொன்று மில்லையெனக்கண்டவனிற்
பினைத்தவிப்புநீங்கிப் பிரமமாயேயிருந்தேன. (௧௭)

தன்னுடையசக்தி தானந்தனினின்று
பின்னுலகமெல்லாம் பிறிவில்விளங்கிடுமே. (௧௮)

சங்கற்பசத்தி தானனந்தமாய்விரிபு
மங்கப்படிநிகழு மண்டபிண்டமானதெல்லாம். (௧௯)

சங்கற்பமென்றுஞ் சகமென்றும்வேறில்லை
சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமதும். (௨0)

ஓரிடத்திற்கூவு முறையுமப்படியெதிரிட்
டோரிடத்திற்கூவுதலி னுலகுநினைவேயாம். (௨௧)

நினைவென்றசங்கற்ப நிசவடிவைநோக்கிடத்திற்
றனையன்றிவேறில்லை தங்கத்திற்பணிதியைப்போல். (௨௨)

யானேகனென்றகற்றும் யாதும்பிறிவின்றி
யானுகினிற்குகே மென்னவதிசயமே. (௨௩)

ஆங்காரஞ்சித்த மந்தமனமதியிறந்து
நீங்காதவென்னிடத்தி னிலையாயிருந்தனமே. (௨௪)

சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றுமகக்கரண
மங்கப்போதுண்டாகி யகங்காரமாதிகளாம். (௨௫)

ஐயந்துணிவு வபிமானஞ்சிந்தனைகள்
செய்யுமகக்கரணச் சித்தமுதனான்கும். (௨௬)

ஓசைபரிச முருவஞ்சுவைகந்த
மாசையினிற்றுணறிய வறிவிந்தியர்தோன்றும். (சஎ)

அறிவிந்தியமுதனி லறிந்துசெயக்கருமப்
பொறியைந்துந்தோன்றும் பொருந்துமிவைபதினாலாம். (சஅ)

சங்கற்பம்வேருகிற் றன்பதினாலும்வேருஞ்
சங்கற்பந்தானாகிற் றானாய்விளங்கிடுமே. (சகூ)

எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந்துநினைவெப்படியோ
வவ்வவ்வவைடவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (ரு0)

அவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெவ்வடிவுமியாமென்ன விருந்தனுபூதியிலறிந்தேன். (ருக)

எல்லாவடிவு மியாமெனவேகாண்பதன்றி
யெல்லாரனுபவமு மியாமறியவேண்டுவதில். (ருஉ)

ஒவ்வொருவர்கண்டிடலு முயிராசத்தியிற்காண்டாற்
பேருருவைக்கண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணதே. (ருஙு)

எல்லோரனுபவமு மிதுவெனவேகண்டிடலு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்றே. (ருச)

நினைவதனை நீக்கி நிஜசொரூபங்கண்டவர்க்கு
நினைவதனைக்கூட நினையாதொருக்காலும். (ருரு)

எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியிடுமின்பனைத்து
மந்தப்பிரமத்தி னானந்தலேசமதே. (ருகூ)

அந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென்றெண்ணுவரோ. (ருஎ)

சகலகர்மங்களையுந் தானேககாலத்தி
லகமகிழவேயடைந்த வதிசயமும்பெற்றனமே. (ருஅ)

ஒருகுடைக்கீழரசாள்வே ணொருக்கரசாகக்
கருதவனேவதியென்றுங் கலங்காதிருந்தனமே. (௫௯)

காண்பதெல்லாந்தன்னுருவாய் காண்பதன்றிவேறாகக்
காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றைவிடவரவுண்டோ. (௬0)

இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிதிற்கலக்கமில்லாமற்
புத்திசமாதானத்தைப் பொருந்தல்சமாதியதாகும். (௬௧)

பேதவாதியைக்குறித்துப் பேசுமறைசெகநிட்டி
பேதநீங்கின்றதென்றும் பிரமமேயுளதாகும் (௬௨)

தோற்றமொடுக்கமில்லை தோற்றமொடுக்கத்திலுள்ள
மாற்றரியபெத்தமுத்தி மருவொன்றறிந்தனமே. (௬௩)

முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மொய்பந்தமுண்டாகும்
புத்தியினிலவையொருவிப் போதமாயிருந்தனமே. (௬௪)

வாரிபலவடிவான வாறுபோற்சங்கற்ப
நேரினுற்றன்றானே நிலையில்சகமாய்நிகழும். (௬௫)

சகமென்றுந்தானென்றுஞ் சாற்றிடுதன்மாத்திரமே
யகமதிற்றேர்ந்திடுமிடத்தி லகண்டமாயிருந்ததுவே. (௬௬)

சத்தேயுளதென்றுஞ் சகமதனிற்றனின்று
சத்தேபோற்றோன்றியிடுந் தான்சித்தேயெக்காலும். (௬௭)

தோற்றிடுதறன்சற்றே தோற்றிடுந்தன்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொற்றிடுங்கற்பிதவடிவே. (௬௮)

சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டசத்தினுக்குச்
சத்தைப்போற்றோற்றமில்லை சத்தையினிற்றனிகழும். (௬௯)

சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வேறுபோற்றோன்றிச்
சத்தைபோலேநிகழுஞ் சகமசத்தேயல்லவோ. (௭0)

அசத்தொருகாலையுந் தோன்றாதந்தவுளசத்தையே
யசத்தையுளதின்விளக்கு மதிட்டானமாய்நின்றே. (௭௧)

தோற்றிடுதல்சத்தையே தோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொல்லாய்முடிந்ததுவே. (௭௨)

சத்தைக்கேதோற்றரவுஞ் சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சத்தையில்லாதிந்தச் சகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (௭௩)

சித்துக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சித்தில்லாதிந்தச் செகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (௭௪)

ஆனந்தமானதற்கே யானவிருப்புமுதிப்பு
மானந்தமில்லாத வகிலத்துக்குமுளதோ. (௭௫)

சச்சிதானந்தத்திற் சங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேநிகழும். (௭௬)

தோன்றுவதுசித்தே தொல்லுலகுநாளுவாய்த்
தோன்றுவதுகற்பிதமே சொரூபமன்றிவேறுண்டோ. (௭௭)

சொரூபலக்கணஞ்சகத்திற் றோன்றிவிளங்குதலாற்
சொரூபமேயென்று துணிந்தேயமைந்தனமே. (௭௮)

அறியாமையாலே யகிலம்போற்றோன்றியிடு
மறியாமைநீங்கிடத்தி லறிவாயேதோன்றியிடும். (௭௯)

என்றுமொருபடியா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடிபாராமுன் னிலைகலங்கிநின்றனமே. (௮0)

நிலைபிறிந்தபோது நிலையினில்வந்திடுபோதும்
நிலைபிறியாதேநிகழு நிஜசொரூபமல்லவோ. (௮௧)

நிலைபிரிந்ததென்று நிலையினினின்றேநோக்கி
னிலைபிரிந்ததேயிலையாய் நிஜசொரூபந்தோன்றினதே. (௮௨)

பந்தமுத்தியென்னப் பகர்ந்திடுமிரண்டென்று
மந்தபரிபூரணத்தி லன்றேயிலையலவோ. (அ௩

தன்னையேகண்டு தானிருக்கவெல்லோருந்
தன்னையாரென்றே தவிப்பதுவுமென்னையோ. (அச)

கண்டிடுதலெல்லாங் கனசொருபமேயன்றோ
கண்டிடுதல்வேறென்று கலங்குவதுமென்னையோ. (அரு)

தோன்றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குமுண்டோ
தோன்றிவிளங்குவது சொரூபத்துக்கேயன்றோ. (அசு)

ஆதலினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதவிழிதிறந்து பொருளாயிருந்தனமே (அஎ)

முன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின் முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியத்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (அஅ)

வீடுபந்தமென்றிடுதன் மித்தையேயாதலினா
வீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (அகூ)

ஒருகாலுநிலைகலங்கா துண்டாய்ப்பெற்றநிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்கால மறியாதிருந்தனமே. (கூ0)

தெரிசனத்தின்முத்தி யெனச்செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக்
கரிசனமாய்க்கண்டு கருக்கழியநின்றனமே. (கூக)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரிபூரணமாகிக்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலே குடியாயிருந்தனமே. (கூஉ)

சகமதையுந்தான்விழுங்கிச் சிவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவும்புறமுமிலா வகண்டமாய்நின்றனமே. (கூ௩)

அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதனிற்குடியாகிப் புகுந்தேயிருந்தனமே. (கூச

தந்தையார்தாயார் தாரமார்புத்திரரார்
பந்தமாரெல்லாம் பரமாயிருந்ததே. (௯௫)

ஊரேதுலகேது உடலேதுண்பொருளேது
சார்பேதுளவெல்லாந் தானாயிருந்தனமே. (௯௬)

படித்தறிந்தபோதே பலகலையாகமங்களெல்லா
மெடுத்தெறிந்துவிட்டே னெனைவிடவேறிலையென்றே. (௯௭)

தெருள்விழியோர்துணிவிதெனத் தேர்ந்தநுபூதியிற்கொள்வர்
மருள்விழியோர்திரிவிலிதை மாயாவாதமதென்பர். (௯௮)

ஓவதனின்மூவெழுத்து மோரெழுத்தேயானதுபோற்
சிவபரசிவமூன்றுஞ் சித்தொன்றேயல்லவோ. (௯௯)

புத்தியில்லாவென்றனக்கும் போதவிழிதான்றிறந்து
முத்திபதங்காட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்கைம்மாறே .(௧௦௦)

யானுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பிரமவனுபூதி
தானுணர்ந்தேயெல்லோருஞ் சதிராய்வாழ்ந்திடவேண்டும். ()

மும்மலவிருளினைநீக்கி முத்திபதமெனக்களித்த
நிமலவிருத்தாம்பிகையே நீடூழிதான்வாழ்க. (௧௦௨)

பிரமாணுபூதிவிளக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது

ஞானவம்மானை.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு தம்மானே
ஐயந்திரிவை யறுத்தேன்கா ணம்மானே
விருத்தவம்பிகைப்பத மேவியே யம்மானே
மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விழித்துப்பின் னம்மானே
கதித்திற்றுணிவைக் கருதிநின் றம்மானே
கண்டபடியே கழறுகே னம்மானே
தந்தைதாய்தாரந் தமரொனு மம்மானே
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி யம்மானே
புவிகாணியென்னும் பொருட்சார்வு மம்மானே
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்திநின் றம்மானே

குலமுஞ்செல்வமுங் குழநுங்கோல மம்மானே
குறைவில்லையெனவெணிக் கொண்டுழன் றம்மானே
திரிதருகின்றேன் சிலகால மம்மானே
செம்மைநெறிதனைச் சிந்தியா தம்மானே
சிவநேசந்தவந்தானஞ் செய்யாம லம்மானே
சித்தந்தெளிந்து தெய்வீகத் தம்மானே
அநித்தமசுத்த மரந்தையே யம்மானே
ஆனவிம்மாயை யசத்தேகா ணம்மானே
நித்தியநின்மல நீடின்ப மம்மானே
நிஜமானமுத்தி நிலைசத்தே யம்மானே

என்னவுணர்ந்தபி னில்லின்பை யம்மானை
ஏறநோக்கா திளமைதனி லம்மானை
பொய்யெனவிட்டுப் புறப்பட்டே னம்மானை
போதகுருசாந்தன் பொன்னடிக் கம்மானை
வந்துதுதித்து வணங்கினே னம்மானை
மலரடியென்சென்னி வைத்துப்பின் னம்மானை
முத்திநெறியை மொழிந்திட னம்மானை
முதுகிரியிற்றவ முயலென்றா னம்மானை
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந் தம்மானை
அல்லும்பகலு மசைவற வம்மானை (க0)

மேவிநின்றேதவ மேவினே னம்மானை
விருத்தவம்பிகைவந்து விளக்கினா ளம்மானை
அவள்விளக்கநன்றா யனுபவ மம்மானை
ஐயந்திரிவற வறிந்தேன்கா ணம்மானை
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி லம்மானை
ஏகமாயனன்னிய மெய்துத லம்மானை
சம்மதமத்தனை சம்மதிக் கம்மானை
தத்துவமசியென்று சாற்றிடு மம்மானை
இந்தச்சம்மதிக் குயிரீசனு மம்மானை
இருமுதலென்ற விழுவுகா னம்மானை (உ0)

ஒன்றாகின்முத்தியு மொன்றாதென் றம்மானை
உரைத்திடலபின்னையி லொன்றங்கா ணம்மானை
பின்னையிலிருமுதல் பேசாம லம்மானை
பேசொணாதபின்னையிற் பிரமமொன் றம்மானை
அபின்னையிலேகமா மனுபவ மம்மானை
ஐந்தாகும்பின்னையி லனுபவ மம்மானை

சத்தியின்றியுண்டு சத்திமா னம்மானே
சத்திமானையின்றிச் சத்தியி லம்மானே
பந்தத்துக்கேதுவாம் பகர்பின்னை யம்மானே
பந்தம்விடற்கேது பகர்மற்ற தம்மானே

இப்பந்தம்வீடின்றி யிருந்திடு மம்மானே
ஏகமதையன்றி யிவையில்லை யம்மானே
அதனாலேகமென்ற லார்துணி வம்மானே
ஆர்திரிவிருமுத லாகுமென் றம்மானே
பிரத்தியக்கமதாகப் பேசுகே னம்மானே
பிராகபாவமதிற் பிரமமொன் றம்மானே
நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை யம்மானே
நிஜமாய்நோக்கிடிலிரண்டாய் நிகழுங்கா ணம்மானே
நினையுந்தனையன்றி நில்லாதென் றம்மானே
நீக்கிடிற்றானேயாய் நிகழுங்கா ணம்மானே

தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன் றம்மானே
தோன்றுதல்வேறென்று சொல்லிடி லம்மானே
ஐந்துபதார்த்தமு மாறாறு மம்மானே
ஆகிவேறுபோ லமர்ந்திடு மம்மானே
அனைத்துஞ்சொரூபமென் றனுபவத் தம்மானே
ஆறுறலமைந்து மதுவாங்கா ணம்மானே
இதனாலெல்லாநா மென்றுகண் டம்மானே
ஏதும்பதைப்பற் றிருந்தேன்கா ணம்மானே
என்சத்தேயுண்டா யிருக்குங்கா ணம்மானே
என்சித்தேதோன்றி யிடும்பின்னை யம்மானே

என்னின்பேயின்பா யெய்துங்கா ணம்மானே
எல்லாஞ்சத்துசித் தின்பங்கா ணம்மானே

என்றாலெனையுங்கண் டெய்தினே னம்மானே
இன்பமேமெய்தி யிருந்தேன்கா ணம்மானே
எந்தப்பொருளிலு மின்பெய்த லம்மானே
என்னின்பமேயென் றிசைந்தேன்கா ணம்மானே
இனியோர்பொருளையு மெண்ணிநின் றம்மானே
இச்சைசெய்யேனதி லின்பமில் லம்மானே
ஆசைப்பயமவை யற்றேன்கா ணம்மானே
ஆனந்தநித்திய ஞானதா லம்மானே (௮௦)

நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட தம்மானே
நிராசையிற்றுய்த்து நிலைநிற்கே னம்மானே
என்னினைவிலென்னை யிதுவென்றே யம்மானே
இன்றுறவாய்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானே
என்னினைவிலைமயி லேசமா யம்மானே
என்னையேயான்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானே
இங்குமங்குமென்னை யானேகண் டம்மானே
எதுங்கவலையற் றிருக்கேன்கா ணம்மானே
அசையுசெய்பின்னையி லன்றேநின் றம்மானே
ஆடுகுதலிதென் றறிந்தேன்கா ணம்மானே (௯௦)

என்றனையெனையன்றி யிலையொன்று மம்மானே
இதுதுணிவெனமழு வேந்தலே னம்மானே
என்னையறியாம லிவ்வள வம்மானே
எங்கிவழிகாணு தேற்குமே யம்மானே
தன்னைநிகராகுஞ் சங்கரி யம்மானே
தண்ணருள்செய்த தயவினுக் கம்மானே
என்னகைம்மாறுமுண் டென்னிடத் தம்மானே
இனியவளடியவர்க் செழிற்பணி யம்மானே
விரும்பியேசெய்வது விதியித வம்மானே
விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட வம்மானே (௧௦௦)

ஞானவம்மானை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

வேதாந்த

தசாவத்தைக்கட்டளைச்சுருக்கம்.

மோக்ஷமுண்டென்கிற வெம்மார்க்கத்துக்கும் உபக்கிரமத்திற் பந்தமும், உபசங்காரத்தின்முத்தியும், சித்தாந்தமாகையினாலே இம் மார்க்கத்தினுடைய பந்தமுத்திவியவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப் படாநின்றதெப்படியெனில்:—சத்தியம், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்தமென்னும் இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாசமாகிய பரவஸ்துவின்கண்ணின்று வாசகஞ்செயவொண்ணாத பின்னசத்திதோன்றும்; அதினின்ற மாயைதோன்றும்; அதில் சுத்தமாயையினின்றும் பரதத்துவந்தோன்றும்; அதினின்றும் விம்பமந்தோன்றும்; அதிற் கா[illegible]பரசந்தோன்றும்; அதோமாயையினின்றும் புருடன்றோன்றும்; அதின் மூலப்பகுதிதோன்றும்; அதின் மான்தோன்றும்; அதிலாங்காரந்தோன்றும்; அந்தவாங்காரந் திரிகுணமாகவிரியும்; அவையிற் சாத்துவிதாங்காரத்தின் மனமும், ஞானேந்திரியங்களுந்தோன்றும்; இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களுந் தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிகளுந்தோன்றும்; இந்தசத்தாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டுகூறுசெய்து அவையிலொருகூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்னான்குகூறாகச்செய்து தனதுகூறல்லாத

காலினுங் கூட்டப் பஞ்சீகரண தூலபூதமாம்: உபக்கிரமமுற்றும்.
[இனித்தத்துவங்களினுடைய வகையெப்படி யென்னில்:-பஞ்சீகரண தூலபூதமைந்து, சத்தாதியைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணங்களைநாலு, புருடன், காலபரம், வியோமம், பரம், ஆகதத்துவமிருபத்தெட்டின்மேல் மாயையொன்று, பின்னுசத்தியொன்று ஆக ௩0: இவையேபந்தம். இனியிவை முப்பதுங்கி மேற் சுயம்பிரகாசத்தையடைதலே உபசங்காரம்; இதற்குமார்க்கமெப்படி யென்னில்:— தூலபூதமைந்து, சூக்ஷ்மபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, ஆக இருபஞ்சீசாக்கிரம்; இதிற்றிரோதாயிநீங்கும் மனம், புத்தி, யாங்கார மூன்றஞ்சீவசொற்பனம்; பிரகிருதி, சீவசுழுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற்பிரகிருதிநீங்கும்; காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை நீங்கும்; வியோமம், பரசுழுத்தி, பரம்சிவசாக்கிரம்; மாயை விசுவக்கிராசம் இதிற் கன்மநீங்கும்: பின்னுசத்தி, உபசாந்தம், இதிற் சுத்தமாயை நீங்கும்; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம், இதில் ஆணவநீங்கும்; ஆகவவத்தை பத்து: இதுவேமுத்தி; இவ்வொழுங்கில் ஞானசாரியர் கைகாட்டிப்படிக்குச் சமாதியிலிருந்து அநுபவம்பண்ணிக்கொள்ள வேண்டியது.

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

வேதாந்த

தசகாரியக்கட்டளை.

நித்திய நைமித்திய காமியப்பிராச்சித்த உபாசனாதிகன்மங்களை அனேகஜென்மாந்தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு கிருதகிருத்தியனாய், நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம், இகமுத்திரார்த்தபலபோக விராகம், சமையாதிசட்கம், முமுட்சுத்துவம் என்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியுடைய அதிதீவிரபக்குவமுடையோர் மேற்சொன்ன மெட்டாதவஸ்தைக்கு, பிரமகைவல்லியஞ் சமாதியிலிருந்தடைகுதற்கு மேலானமார்க்கம் வேதமுடிவாகிய உபநிடதத்தில் தசகாரியமாக இருக்கும்; இதற்குத்தொகை யெப்படியெனில்:— மாயாரூபமென்றும், மாயாதெரிசனையென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சீவரூபமென்றும், சீவதெரிசனையென்றும், சீவசுத்தியென்றும், பிர்ம்மரூபமென்றும், பிர்ம்மதெரிசனையென்றும், தேககைவல்லியமென்றும், விதேககைவல்லியமென்றும் ஆக பத்து: இதுதொகையாகிய சிரவணம்; இதற்குவகை யெப்படியென்னில்:— மாயாரூபமாவது சர்வப்பிரபஞ்சங்களும் இத்தனை அங்கிசத்துடனேகூடி விளங்குமெனக்காண்கை: மாயாதெரிசனமாவது அந்த அங்கிசத்தில் இத்தனையங்கிசம்

மாயாசம்பந்த மெனக்காண்கை ; மாயாசத்தியாவது அதினுடைய வதிட்டானத்தைக் காண்கை ; சீவரூபமாவது விளக்க விளங்கப் பட்ட மாயாரூபத்தைக் காணுதற்கோ ரறிவுண்டெனக்காண்கை ; சீவதெரிசனமாவது அவ்வறிவைத் தானெனக்காண்கை ; சீவசுத்தி யாவது, அவ்வறிவினதிட்டானத்தைக்காண்கை ; பிரமரூபமாவது மாயாரூபத்துக்குஞ் சீவரூபத்துக்குமதிட்டானம் பிரமமெனக்காண் கை ; பிரமதெரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதிட்டானத்தைவிட வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ்சீவனும் பிரமமாகத்தானேகாண் கை ; தேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத்தானே காண்கிற போதமுநீங்கி ஆனந்தமயமாய்நிற்கை ; விதேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமானந்தாதீதத்தையடைகை ; இதுவகையாகியமனனம் இனி விரிவு எப்படியெனில்:— சத்தாதிவிடயத்தி லவாவறுத்து ஏகாந்தத்திலிருந்து ஸ்திரத்தியாசனத்தில் சமாதியைப்பொருந்தி சாட்சாத்கரிக்கும்வகை ; மாயாரூபமாவது இதுவென்று காணப் பட்ட சர்வப்பிரபஞ்சமுமுண்டாய்விளங்கிரம்மியமாய் நாமரூபமாய் இவை ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்குதலைக்காண்கை ; மாயாதெரி சனையாவது அந்த ஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்பட்ட நாமரூப மாகிய விரண்டங்கிசமுமாயையெனக்காண்கை ; இனி மாயாசுத்தி யாவது இந்த மாயாசம்பந்தமாகிய நாமரூபத்துக்கு முன்சொல்லப் பட்ட உண்டாய்விளங்கி ரம்மியமாகிய மூன்றங்கிசத்தையுடைய அதிட்டானத்தைக்காண்கை ; சீவரூபமாவது ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்கப்பட்ட சர்வத்தையுநோக்கி அவையில் பின்புசொல்லப்பட்ட இரண்டங்கிசமும் மாயாசம்மந்தமென்றும் அந்தமாயாசம்பந்தமும் முன்பு சொரூப சம்பந்தமாகிய சச்சிதானந்தத்தைவிட வேறின்மை

யென்றுங் கண்டவறிவொன்றுண்டெனக்காண்கை ; சிவதெரிசனை யாவது நாமரூபமயமாகிய கேவலமுநீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகிய பிரமத்தைப்பற்றிநிற்கை ; இதுசாக்கிர அவத்தை. சிவசத்தியாவது அந்தச்சச்சிதானந்தமயமாகிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணுறக்கொண்டறிந்து அதிற் சிவத்துவபோதமடங்கி அச்சீவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிரமந்தானுய்நிற்கை ; பிரமரூபமாவது மாயாரூபமாகிய நாமரூபத்திற்கும் அதையுணருஞ்சீவனுக்கு மதிட்டானமாய் விளக்கப்பட்டது சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்கை ; இது சொற்பனவவத்தை பிரமதெரிசனையாவது பழுதை, கிளிஞ்சில், கட்டை, சூரியன், தங்கம், மண் முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்கப்பட்ட பாம்பு, வெள்ளி, கள்வன், கானனீர், ஆபரணம், குடகலசமுதலியவாரோபிதம் விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதிட்டானமே யாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளங்கப்படுகிற நாமரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையை யறியப்படாநின்ற சீவனும் அதைவிளக்கப்பட்ட பரமும், நாமரூபமறியப்பட்டதானும், அறிவிக்கப்பட்டபரமே யெனக்காட்டாமல் நாமரூபத்தையுந் தன்னையும்வேறுபோல் விளக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமும், அதற்கு நியதமாகிய கர்மமும், இந்த ஐந்து பதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதானந்தசொரூபமேயாய்க்காண்கை ; இது சுழுத்தி. தேககைவல்லியமாவது அப்படி அந்த ஐந்துபதார்த்தமுஞ் சொரூபமேயாய்க் காணப்பட்டவாதனையுநீங்கி அவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொரூபானந்தத்தைப் பெற்றுநிற்கை ; இது துரியம். . விதேககைவல்லியமாவது அந்தச்சொரூபானந்தத்தைப்பெற்று ஆனந்தாதீதனாய் வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய பிரமகைவல்லியத்தைப் பெறுகை ; இது

துரியாதீதம். இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தினாலே சென்று தசகாரியமு மனுபவப்பட்டுப் பிரமகைவல்லியமடையில் அப்போது பந்தமுத்தி வியவகாரஞ் சொற்பனம்போலக்கண்டு பண்டைப்படி யாய்நின்ற மேற்செனனத்துக்கு வித்தாகிய ஆசைப யமிரண்டுள் தான் சர்வானந்தத்திற்கு மதிட்டானமாகிய பிர்ம்மானந்த மயமாகை யால் ஆசையும், தற்சொரூபமாகிய பிரமத்தைத்தவிர பிரத்தியக்கு வேறொன்றுமில்லாத தீர்கையால் பயமுமொழியும்.

வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

சகசநிட்டை.

சவிகற்பநிருவிகற்பத் தகநிட்டையெனவுரைக்கும்
இவிகற்பமென்றுமின்றி யிடைவிடாச்சகசநிட்டை
செவியதினெனக்குநீயுந் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும்
அவியமில்விருத்தவெற்பி லம்மையேயன்பர்வாழ்வே. (௧)

பொதுவுறத்தருமம்பண்ணிப் புகல்வினைச்சமமதாகி
அதுவிதுவென்னுஞ்சித்த மமலமாயநித்தநித்தம்
இதுவெனவுணர்ந்தநித்தத் திகபரத்திச்சையற்ற
சதுர்கவிடத்திற்பாசந் தகர்ந்திடும்பத்திதோன்றும். (௨)

பத்திதான்பதிந்தகாலைப் பகரங்கத்தலமடைந்து
சுத்தியாயங்கமந்தத் தொல்லருட்சத்தியாகி
நித்தியானந்தலிங்க நேரதாய்த்தரிக்கப்பட்டுத்
தித்தியாநின்றவின்பந் திருத்தியிற்களிக்குமென்றும். (௩)

சமரசம்பதிந்தகாலைத் தலமயிக்கியத்தடைந்திங்
கமரங்கமானவான்மா வந்தச்சிற்சத்தியாகி
விமலமாலிங்கந்தன்னை விளங்குநெஞ்சினிற்றரித்து
நிமலமாம்பரமானந்த நிஜதிருத்தியிற்களிக்கும். (௪)

ஆனந்தம்பதிந்தகாலை யச்சரணத்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகபராசத்தியாகித்
தானந்தப்பிரசாதத்தைத் தரித்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
ஊனந்தமில்லாவின்ப வோசையிற்களிக்குமென்றும். (௫)

அனுபவம்பதிந்தகாலை யடைந்துநற்பிராணலிங்கத்
தெனுமங்கவாயுநின்றங் கெழிலாதிசத்தியாகி
உனுஞ்சரலிங்கந்தன்னை யொன்றுந்தொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்பரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமென்றும். (௬)

அவதானம்பதிந்தகாலை யடைந்தப்பிரசாதத்தை
இவனுணதேயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகி
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றதிற்றரித்திங்
குவமானமில்லாவின்ப வுருவினிற்களிக்குமென்றும். (௭)

நயிட்டியம்பதிந்தகாலை நன்மயேசுரத்தடைந்து
சயித்தியசலமாமங்கந் தகுஞானசத்தியாகி
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்திங்
குயப்பெறுபரமானந்த வுருசியிற்களிக்குமென்றும். (௮)

சற்பத்திபதிந்தகாலைத் தகும்பத்தத்தலமடைந்து
முற்பகர்தரையாமங்க மொய்யதாங்கிரியையாகித்
தற்பராசாரலிங்கந் தரித்துநாசியினிலந்தச்
சிற்பரானந்தகந்தந் தேர்ந்ததிற்களிக்குமென்றும். (௯)

ஒருபத்திதானேயாறு யொருதலந்தானேயாறாய்
ஒருவங்கந்தானேயாறு யொருமுகந்தானேயாறாய்
ஒருலிங்கந்தானேயாறு யொருமுகந்தானேயாறாய்
ஒருவின்பந்தானேயாறு யொன்றதாய்க்களிக்குமென்றும். (௧0)

அறுதியிற்சிவமேலிங்க மபினையேயங்கமாகும்
அறுதியிவ்வபினையேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அறுதியச்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன்றும்
அறுதியக்குருவத்தீக்கைக் கருத்தமுமிவையேயாகும். (௧௧)

சகசநிட்டை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

உபதேச

சித்தாந்தக்கட்டளை.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலேவிடவேண்டி வாக்குமனாதீத கோசர
மாகிய அருட்சத்திதானே பாசவயிராகஞ், சீவகாருண்ணியம், ஈஸ்
வரபக்தி, பிரமஞானமென்கின்ற நான்குமே. ஒருதிருமேனி யெனக்
கொண்டருளியஞானாசாரியர், இனிப்பிறவாதமுடிந்தபிறப்பில்நித்தி
யா நித்தியவத்து விவேகம், இகமுத்தார்த்தபரபோகவிராகம் சமை
யாதிசட்கம், முமூட்சத்துவமென்கின்றசாதனசதுஷ்டய சம்பத்தி
யே, ஓர் வடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணு
முறைமை. உலகத்தின்கண்ணே வயித்தியராயினோர் ஒருவனது
வியாதியை நிச்சயம்பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் அவுடதங்
கொடுக்கவேணுமென்று நியமமிருப்பினும் ஒரோர் அசாத்தியவியாதி
யையுடையவனுக்குக் கண்டவக்கணமே கனமாகிய பூபதிமுதலிய
அவுடதங்களைக் கொடுத்து உடனே திருப்பவேண்டும்; அதைப்
போலச் சாதனங்களையுடைய தீவிரதரபக்குவனுக்கும் ஓராண்டாகி
லுஞ்சோதித்து அனுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்றாலும் ஒரோர்
அதிதீவரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேசசித்தாந்
தத்தை அனுக்கிரகம்பண்ணி பவரோகத்தை யுடனே நிவிர்த்தி
பண்ணவேண்டும். இந்த உபதேசசித்தாந்த மார்க்கத்திலொழிந்து,
மற்றைய மார்க்கத்தினாலே பவரோக நீங்காதோவென்னில், பா
தாதிகேசபரியந்தம் அக்கினி பற்றிக்கொண்டவனுக்கு விழுந்த

துறையிலே அவனைவிழுங்கி மேலிடப்பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்சஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே யவிந்துமுடியாது; அதைப்போல அதிதபக்குவனுக் குடனே அவனையும் விழுங்கிமே லிடப்பட்ட அகண்டாகாரஞானம் இம்மார்க்கத்திலே பிரவேசித்த அக்கணமேயுண்டாம்; அதெப்படியென்னில், சற்குரு சந்நிதியிலே சற்சீடனானவன் தேனிரம்பிய மலரைத்தேடும் அளிகள்போல் பூதல மெங்குந்தேடி வெப்பந்தீராமல் வந்தடைந்துகண்ட அக்கணமே உள்ளமகிழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகியசிவமே யெனக்கண்டு அவ ருடைய அருள்சுரக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டு சுவாமி? நானார்? இந்நானாவாகிய வுலகமேது? இது ஆரையுடையது? எனக்குச் செனனமரணம்வந்தவாறேது? இது யாதினாலேநீங்கும்? இவற்றை யனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும்; இவையிற் பிரதமத்தில் அடியேன் நானென்று விண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்கு என்னை யறிவித்தால் மற்றையதாலும் அடியேனே விண்ணப்பஞ்செய்வேனென்று சற் சீடன் நானென்றுகேட்க, ஆசாரியானுக்கிரகம் பண்ணுகிறார்; நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோம், நீ நன்று கப் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமத்தக சை யோகம்பண்ணி கிருபாதிருஷ்டியினாலேநோக்கி இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நீயேயென்னில், சுவாமி? இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானெப்படியாவேன்? ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசியா நிற்கிறதென்னில்; சுவாமி? நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது: ஆனாலந்தவுலக மெவ்விடத்தி னின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவிலே நின்று தோன்றுகிறது; ஆனால் நினைவுவேறு உலகம்வேறோ வென்னில்,

சுவாமி? உலக மெதிரிட்டுக் காண்கையினாலே வேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப்பாரெனில், சுவாமி? அப்படிபார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால் நினைவை நோக்கி நாமரூபத்தைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தும் நாமரூபத்தைக்காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உலகமேதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்நினைவு எங்கேநின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னிடத்திலேநின்று தோன்றுகிறது, ஆனால் நினைவுவேறு நீவேறோ வென்னில், சுவாமி? என்னினைவாகையினாலே வேறின்றி நான்றானே, ஆனால் நினைவைநீக்கி யுன்னைப்பாரென்னில், சுவாமி? யான் பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவு நீயெப்படியாவாயென்னில், சுவாமி? நினைவு என்னைவிட வேறுதானே? ஆனால் உன்னைப்பிறித்து நினைவைப் பாரென்னில், சுவாமி? அப்படிப்பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவுயாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானது நானுமல்ல என்னைவிடவேறுமல்ல, ஆனால் அஃதெப்படியென்னில், சுவாமி? தங்கத்தினிடத்திலே பணியானது தங்கமுமல்லாமல் தங்கத்தைவிட வேறுமல்லாமல் கற்பிக்கப்பட்டதுபோல நினைவுமென்னிடத்திலே கற்பிதம் ஆனாலிந்தநினைவு வேறேசத்தையோவென்னில், சுவாமி? அதற்குவேறேசத்தையில்லை; என்னுடைய சத்தையேதோன்றி விளங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கே தோன்றுவதெல்லாம் யாதென்னில், சுவாமி? இங்கே தோன்றி விளங்குவதெல்லாம் நானே, ஆனால் நாமுன்னம் எல்லாநீயேயென்றுசொன்னோமே, அதற்குனக்கு ஐயந்தோன்றித்தே, இப்போது எல்லாம் நானேயென்று நீ சொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரென்னில் சுவாமி?

முதற்றிரிவினாலே எல்லாம் நானெப்படி யாவனென்று கேட்டேன், சுவாமி? கடாக்ஷத்தினாலே திரிவு பண்ணிக்கொண்டிருந்த அஞ்ஞான விருள்போய்த் துணிவாகத்தானே எல்லாம் நானேயெனக் கண்டேன்; ஆனால் உன்னைக்கண்ட இடத்தில் அனுபவமெப்படி யிருந்ததென்னில், சுவாமி? அகண்டாகாரமயமாய்ச் சுட்டிறந்த சுகாதீதமாய்ப்பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருக்காலு மில்லாதது போல், உலகமுயிர்பரயென்பது ஒருக்காலு மில்லாததாய்ப்பிரகாசியா நிற்கிறது; ஆனாலிதுவே தற்சொரூபமுத்தி: இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேகபதனபரியந்தம் நிற்பாயாக: இதன்றி அந்தமுத்தி நீ யானதுக்குக்குறி; மற்றைநாலும் நீயுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்லென்னில், சுவாமி? நானாவிதமாகியப்பிரபஞ்சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச்சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னைவிட வேறல்லவென்று காணாததிரிவினாலே எனக்குச்சனனமரணம், எல்லாம் நானேயென்றறியில் செனனமரணமில்லை: இப்படி மற்றை நாலும், சுவாமி? கடாக்ஷத்தினாலே எனக்கனுபவமாயிற்று; நல்லது, நம்முடைய அனுபவமுமிதுவே: சுருதியினுடைய முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே; உன்னுடைய வனுபவமுமிப்படியேயாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற்கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசிர்வாதஞ்செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது

பிரமசித்தியகவல்.

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரி ய
மானிடப்பிறவி வாய்ப்பிலொருவ ற்
சாதியினதுகொண் டம்முத்தியி னை
அடைகுதலேபய னஃதினையன்றி ச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனைசெய்யி ன்
ஏதமதாகு மெதினாலென்னி ல்
உலகத்தின்கண் ணுப்பிலொருவ ன்
அன்புகிடைத்தா லவனாலாகி ய
பயன்பெறுகுதலே பழுதில்சிறப்பு ம்
அஃதினைப்போல வவனியின்மனித ப்
பிறப்பினைக்கொண்டே பிறவாநெறி யை
அடைந்திடுமதனுக் கறிதற்கரி ய
அவதியியல்பென் றறிந்துளபோ தே
எத்தனம்பண்ணா திருப்பவன்றனக்கு த்
தான்வஞ்சகனெனச் சாற்றலுமாகு ம்
இத்தகைவாகி னியம்பிடுசித் தி
அடைந்திடுகுதல்பய னலவோவென்னி ல்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுமதற்கு ள
பிரமசித்தி பெறுகுதலேபய ன்
அணிமாதிசித்தி யடைகுதல்பயன ன்
றிஃதையுமன்றி யியம்பிமெட் ட
யோகர்தானு மொள்ளியபிர ம

சித்திக்கங்கஞ் செப்பியவவையி ன்
கருத்தறியாது கருதிமாறு க
அனுட்டித்தேயவ் வணிமாதிதன்னை ப்
பெறுவர்கருத்தைப் பேசக்கேண்மி ன்
காமாதிகளைக் கைவிடலியம ம்
விட்டபொருள்கண் மேவிடிற்றன் னி
நிற்குதலியம நிருபாதிகமா ய்
ஓராதனத்தி லுறைதுதலாதன ம்
நாமரூபத்தை நாடுமனத் தை
இருதயமதனி லிருக்கப்புகுத்த ல்
பிராணாயாமம் புறவிடயத்தை ப்
பெயர்த்துளேமீட்டல் பிரத்தியாகார ம்
விடயவாதனையை விகற்பறநிறுத்த ல்
தாரணையாகுந் தற்சொரூபத் தை
நாடறியான கவிற்றிடுபுறமு ம்
உள்ளுமறவவ் வொளிதானேயா ய்
ஒத்துநின்றிடலே யோங்கியசமா தி
ஆதலினிந்த வட்டயோகமது ம்
பிரமசித்தி பெறுதற்கங்க ம்
என்னலுமாகு மினிப்புத்தியது ம்
பயனலவோவினிற் பகர்ந்திடுபுத் தி
இடம்பொருளுறவு மின்பங்கீர்த் தி
என்றைவிதமா மிவையைந்தினையு ம்
நன்றாய்த்தேரி னன்முத்தியதா ம்
இஃதினையன்றி யிம்மாயாவி த
சம்பந்தந்தனைத் தானினைத்திடே ல்
அறியாமையாகு மஃதினைக்கேண்மி ன்
இடமுமழியா விடமேயிடமா ம்

பொருளுமழியாப் பொருளேபொருளா ம்
உறவுநீங்கா வுறவேயுறவா ம்
சுகமிரதிசய சுகமேசுகமா ம்
புகழும்பெரியோர் புகழ்தலேபுகழா ம்
ஆசையிற்புத்தி யாகியவிதங்க ள்
எழிலார்வீடே யிவ்வகையன் றி
மாயையிலுளதாய் வந்திடுசித் தி
புத்திகளென்று புகலிரண்டினைபு ம்
அடைந்திடநினைத்த லபலமதாகு ம்
எதிலுமெண்ணி லியம்பிடுமா யா
சம்பந்தத்தைத் தானடைதற்கு ம்
சத்தியமுத்தி சம்பந்தத் தை
அடைந்திடுமதற்கு மாகியவருத்த ம்
எட்டுணையானு மிச்சையச்சங்க ள்
உள்ளின்றியேவிட் டொன்றியகாய க்
கிலேசம்பண்ணிக் கிளர்தவமரனி ல்
அடைந்திடவேண்டு மாகியவித் த
இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வு ம்
இன்றிவருத்த மெய்தல்சமமா ம்
இத்தகைவருத்த மெய்தப்பட்டு ம்
அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபல ம்
அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபல ம்
அன்றியுநன்று யறிந்தவிடத்தி ல்
அவைகளிரண்டு மசத்தாதலின ல்
இன்பமோர்காலு மிலையவைதனினி ன்
றடைந்திடுமின்ப மலையாவதில ன்
ஆனந்தலேச மஃதறியாமையி ல்
இவைகளினிடமா யெய்திவந்தநபோ ல்.

அறிந்திடுமதனா லறிவானந்த ம்
பொருந்திடிற்சகல புத்திசித்திகளு ம்
* ஏககாலத்தி லெய்தினதாகு ம்
இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்து ம்
புருடார்த்தமாகப் புகனான்கினிலு ம்
சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவோது ம்
அச்சிவமென்னு மழகியவீட் டை
ஐயந்திரிபு மறவேயடைத ல்
எம்மார்க்கத்தா லென்றிடில்வே த
முடிவினின்மொழிபு மொய்ந்நெறியதனி ல்
அடைந்திடவேண்டு மம்மார்க்கத்தி ன்
ஒழுங்கைக்கேண்மி னுபநிடமதனி ல்
ஏகமேவா வத்துவிதீய ம்
பிரமமேயென்று பேசிடுமதற்கு ச்
சுசாதிவிசாதி சுவகதபேத ம்
சொல்லியமூன்றுஞ் சொரூபத்தின் மை
என்றதுவாகி னெழில்வேதாந்த ப்
பக்கந்தனக்குப் பகர்ந்திடும்பந்த ம்
வீடிவையிரண்டின் விவகாரத்து ணி
வெத்தகையென்னி லியம்பிடக்கேண்மி ன்
நித்தியமாகையி னிகழ்ந்திடுசா ல
பரிச்சேதமதும் பரிபூரணத்துவ ம்
ஆகையிற்றேச வறைபரிச்சேதமு ம்
ஏகமதாகி னியம்பிடுவத் து
பரிச்சேதமதும் பகர்ந்திடவொண் ணு
தறிவாய்ச்சத்தா யானந்தமதாய் ப்
பந்தமுத்தியெனப் பகர்விவகார ம்

---

* எக்காலமென்றும் பாடம்.

அதீதமாகி யசைவறவிளங்கு ம்
தன்னிடந்தனிலே சங்கற்பசத் தி
சங்கற்பமல்லா தசங்கற்பசத் தி
என்றிவையிரண்டுண் டிவையிற்சங்கற் ப
சத்தியேதென்னிற் சாற்றிடக்கேண்மி ன்
நினைவுருபமதா நிகழ்ந்திடுமதற் கு
வடிவேதென்னில் வகுத்திடுநாம ம்
உருவமயமே யோரோரிடத்தி ல்
ஒருவன்கூவு முறையதுதா னே
எதிரிட்டப்படி யெழுவதுபோ ல
நினைவதுவென்று நிகழ்ந்திடுநாம ம்
உருவதுவென்று மொருபேதமுமி ல்
நவிற்றிடுருப நாமமயமு ம்
மாயாமயமே மாயையென்றதுதா ன்
யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகு ம்
உள்ளதுமலவா யுருப்பெயர்மயமா ய்
நினைவுருபமதாய் நிகழ்சங்கற் ப
சத்திசத்தாய தற்சொருபமதா ம்
அதிட்டானத்தி லாரோபிதமா ம்
ஆரோபிதமு மதிட்டானமின் றி
விளங்காததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னை த்
தவிரச்சங்கற்ப சத்தியுந்தோன் று
தித்தகைதோன்று மிருஞ்சங்கற் ப
சத்திமயமாஞ் சருவங்களையு ம்
சத்தாய்நிகழுந் தற்சொருபத்தி ல்
ஆரோபிதமென் றறிந்தமையா து
புறம்பெனச்சத்திய புத்தியைப்பண்ணி ப்
பார்த்திடுமிடத்தில் பாமுயிர்செகமெ ன்

றுரைத்திடப்பட்ட வொருமுப்பொருளு ம்
விளங்கிடுமவைவைய விளம்பிடக்கேண்மி ன்
சங்கற்பசத்தி தன்மயமா ன,
காமரூபமதே நாட்டிடுசெகமா ம்
அவையினைநோக்கு மறிவேயுயிரா ம்
அவையினைவிளக்கு மறிவேபரமா ம்
இத்தகையாக வியம்புமுப்பொருளு ம்
உதித்திடுமிந்த வுயிர்பரமிரண்டி ல்
மேற்பரஞ்சர்வ விடயமதாகு ம்
சீவனேகைக தேசவிடய ம்
இந்தச்சீவ னிப்படிபொய்யாய்க்
சடமாய்த்தோன்றுஞ் சகத்தினுடை ய
புணர்ச்சியிற்சடமாய்ப் போதவடி வை
விட்டிடனிச்சை விளங்கிடுஞான க்
கிரியையுடைத்தாய்க் கிளக்குமிவையி ல்
சன்மமுண்டாய்ச் சன்மந்தன்னா ல்
தோற்றமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட்டு ச்
செனனமரணஞ் சென்றுடன்வரு ம்
இத்தகைபுரியு மிச்சங்கற் ப
சத்தியேபந்தந் தருமசங்கற் ப
சத்தியின்வடிவினிச் சாற்றக்கேண்மி ன்
பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாறாக த்
திக்குகடம்மைத் தேருமிடத்தி ல்
சூரியனின்று தோற்றியதிசையை க்
கண்டோர்துணிவாய்க் காண்குதல்கூ டா
தையமாய்த்தோன்று மடுத்தபிராந் தி
உண்ணின்றநீங்கி லுள்ளபடி யே
துணிவாய்நேரே தோற்றுமதன் றி

மந்தவிருளின் மறைந்திடுகயிற்றை ப்
பாம்புபோலப் பார்த்திடுமிடத்தி ல்
பாம்பலவென்றும் பழுதையேயென்று ம்
ஆறதனாலே யறிந்திடுபோது ம்
துணிவதுவாகத் தோன்றாதந் த
மந்தாந்தகார மாறிடிற்றோன்று ம்
அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்தி ர
ஜென்னியஞானஞ் செப்புதலின் றி
கிருதகிருத்தியனாய்க் கிளர்சாதனங்க ள்
நான்குமுடைத்தாய் ஞானாசிரிய ர்
அருளதினாலே யாரணமுடிவா ம்
மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொரு ளை
விருப்பமதுடனே விசாரணைபண் ணி
இச்செகஜீவ விருபரம்மலை க்
கதிட்டானமாகிய வப்பரசொரூப ம்
தானேயென்று தன்னுள்ளிரு ளை
யகன்றுசமாதியென் றறைந்திடுகின் ற
சமாதானபுத்தி தானதுபிறந் து
தனதுசங்கற்ப சத்தியினா லே
ஆரோபிதமா யனேகத்துவங்க ள்
விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதி ட
டானந்தானே யாமெனவென்று ம்
பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருகாலு ம்
இல்லாலஃதி னிவ்வாரோபித ம்
இலையெனநீங்கி யெழிலதிட்டான ம்
ஆய்கிற்குதலே யசங்கற்பசத் தி
இதுவேமுத்தி யிச்சங்கற்ப ம்
அசங்கற்பமென்ன வறைந்திடுவிவற்று க்

கதீதனேதானு னையிலவையி ன்
உளதாம்பந்த மோங்கியமுத் தி
இவைதனுக்கதீத னென்னலுமாகு ம்
இத்தகையொருவ னெழிற்குருவருளி ல்
ஐயந்திரிவற வரிந்துசொரூப ம்
தன்னுடசந்நி தானமதனி ல்
சங்கற்பத்திற் றோன்றுவா ய்
விரிந்ததுவென்றும் விரிந்திடுமவையு ம்
அசங்கற்பத்தி லடங்கிடுமென்று ம்
இவையேபந்த மெழில்வீடென்று ம்
இவைகளிரண்டு மென்கணோர்காலு ம்
இலயிவைவிளங்க லெம்பிடமதனி ல்
ஆரோபிதமென் றறிந்தவறி வு
கலக்கமில்லாமற் காத்திரநீங்கு ம்
தன்னாலதனுந் தயிலதாரையினி ல்
நின்றிடின்முடிவி னிகழ்பந்தமுத்தி க்
கதீதமதாகு மழகியபிர ம
சித்தியதனைச் சேருவனே ரே.

பிரமசித்தியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது.

சிவதரிசன அகவல்.

உரோமசமுனிக ளுண்மகிழ்ச்சியுடன்
பணிந்திடுகின்ற பழங்கிரிமேய
விருத்தவம்பிகையே விண்ணப்பமொன்றுண்
டுரைக்கேன்யானு முன்செவிசாத்தி
அருள்செயவேண்டு மறைநீயென்னில்
கடையனேன்றனக்குங் கருணையதாகச்
சுட்டிறந்தொளிருஞ் சுயம்பிரகாச
சிவதரிசனத்தைச் செப்பிடவேண்டும்
நல்லதுனக்கு நாமேயகவிருள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத்து
வகைப்படியேநீ வகுத்துரையென்னில்
இருளறநீக்கி யிதுவநோக்கில்
இவ்விடத்துண்டா யிலகுவதேசிவம்
விளம்புமச்சிவத்தை விளக்குவதேநீ
நீவிளக்குஞ்சிவ மின்றறிகுதல்யான்
இவ்வனுபவத்தி லியம்பியஞாதுரு
ஞானஞேயம்மிவை கண்ணிமிற்கையினில்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடவாகா
என்றெனில்யானுரை யெழிலனுபவத்தில்
சிவம்நீநானெனச் செப்பியமூன்றும்
உரைமாத்திரமவை யொருமூதருனே

எப்படியோர்முத லென்றெனிற்சொல்கே ன்
சச்சிதானந்தத் தன்மயஞ்சிவமென ச்
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுமோங்கார ந்
தடங்கின்றிடமூன் றக்காம்போலு ம்
நீலோற்பலமென நிகழ்த்திடல்போலு ம்
கடமடமகதா காயமென வே
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவிவையி ல்
உரையேபின்ன முளபடிநோக்கி ல்
ஏகமேயா மித்தகைபோ ல
கானீசிவமென நவிற்றிடுமூன்று ம்
சொன்மாத்திரமே சொரூபமதொன் றே
ஒன்றேயாகி லுயிர்க்கிதுவதுவெ ன்
றுரைத்திடப்பட்ட வுருப்பெயர்மய மா
மாயைதோன்றும் வகையேதென்னி ல்
அஞ்ஞானத்தா லச்சொரூபத் தை
மறந்துயிரிதுவெனு மாயையைக்காணு ம்
ஒருமுதலான வுயிர்க்கிருளென்று ல்
பரசிவமதற்கே பந்தமுண்டாகு ம்
மேலுவோர்சிவம் விளங்குதலிலையி ல்
ஒருகாலையினு மொருவாப்பந்த ம்
என்றெனிலந்த வெழிற்சொரூபற்கு ப்
பந்தமுத்தி பகர்த்திடலா கா
உன்னருளதனி * லுபக்கிரமத் தை
அன்றெனக்கீ யருளியவகை யே
சொல்கேனந்தச் சொரூபவொளியி ல்
கதிரொளிதோன்றுங் கானலேபோல ப்

* உபக்கிரமம்=எடுக்குந்துறை.

பேசவொண்ணாத பின்னாசத் தி
தோன்றிடுமதனிற் சொரூபசிற்சத் தி
சாயைபதியிற் சகமுயிர்பரமே ன
ஓர்முப்பொருளு முடனேவிளங்கு ம்
எத்தகையென்னி லியம்பியபின் னே
திரிகுணசமுகஞ் சேர்ந்திகழு ம்
சத்துவகுணத்திற் சாயையேயா ம்
எண்ணிறந்த விராசதகுணத்தி ல்
சாயைகளேயுயிர் தாமதமிரண்டா ம்
இருண்மாயையென விருளுயிரவை யை
மறைத்தேகிற்கு மாயைசெகமா ம்
தனுமுதலான சகமதுண்டா க்
கணக்கதுவாகிக் கன்மமுதிகழு ம்
இத்தகையின்னு லிருஞ்சத்திதன்னி ல்
ஆர்ந்துபொருளு மன்றேதிகழு ம்
இதிற்பந்தமுத்தி யிசைத்திடலாகு ம்
இராசதகுணத்தி லிசைந்திடுசே யை
ஆகியவுயிர்க ளதிட்டானமா ன
தற்சொரூபத்தைத் தாமதவிருளா ல்
மறந்துமூவகையாய் மாயையிலுழலு ம்
சத்துவகுணபரந் தனக்கொருகாலு ம்
இருளேயில்லா வியற்கையிலருளி ல்
தனதங்கிசமுயிர் தானெனவறிந் து
கூபத்தில்வீழ்ந்த குழந்தையெடுக்க த்
தாயேவீழ்ந்த தகைமையின்பா லே
மாயைதனிலே வந்தருளைக்கொ ண்
டைந்துதொழிலு மடைவுடனடத் தி
இருவினைமாற்றி யெழிலதிட்டா ன

தற்சொரூபத்தைத் தானடைவிக்கு ம்
இருளதுநீக்கி யிருந்தவிடத்தி ல்
உயிர்பரமிரண்டு முடலுயிர்போல ப்
பின்னுசத்தியிற் பெற்றிடுமூத் தி
உயிர்பரமிரண்டு மொன்றேயா தி
அபின்னசத்தியி லடைந்திடுமூத் தி
அபின்னையைப்பார்த்தே யதுநீயென் ன
அருமறையோது மதுவறியாம ல்
பின்னையைப்பார்த்தே பேதவாதிக ள்
பாவனையென்றே பகுத்துரைசெய்வ ர்
உயிரின்சாக்ஷி யொருநானேயா ம்
பரத்தின்சாக்ஷி பரைநீயேயா ம்
அப்பால்விளங்கு மதுசிவமேயா ம்
பின்னுசத்தியிற் பிறிவைக்குறித் தே
இவ்வகைமூன்று மியம்புரையன்றி ப்
பார்த்துடனோக்கிற் பரம்பொருளொன் றே
அப்பரம்பொருளே யெழிற்சிவதரிசன ம்
என்றேமுன்ன மியம்பியதுமை யே
சுட்டொடுநோக்கிற் றோன்றிடுமூன்று ய்
சுட்டின்றிநோக்கிற் றோன்றிடுமொன்று ய்
மூன்றும்பிறந்த முப்பாழதனி ல்
தற்சிவசொரூபந் தானாய்விளங்கு ம்
பின்னுசத்தியிற் பிறந்ததுமூன்று ம்
பின்னைதனிலே பெயர்ந்தேயொடுங்கு ம்
அப்பால் மவுனத் தழகியசிவ மே
அழகியசிவத்தி லாரோபிதமாய் ப்
பின்னைநீக்கும் பெயராதென்று ம்
அதிட்டானமான வச்சிவமேய ம்

உலகமாய்த்தோன்றி லுயிருமருளு ம்
விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடும்போதி ல்
உயிருமருளு மொருசிவமேயா ம்
இத்தகைகண்டே னெழிற்சிவதரிசன ம்
சிவனமக்கருளிய சிவதரிசனத்தி ன்
படியேயுனக்குமம் பார்வையிலுண்டா ய்
விளங்கிற்றந்நிலை விட்டுநீங்கா து
நில்லெனவருளி னிமலநாயகி யே
மலந்தினுநாயை வளப்பமதுடை ய
சிங்காதனத்திற் சேர்த்திவைத்ததுபோ ல்
எனக்கேகைவரு மெனதுசரித்திர ம்
எனக்குமிந்த வெழிற்சிவதரிசன ம்
அளித்தனையிதற்கோ ரறைகைம்மாறெ ன்
பரையேயுனக்கே பரங்காணென்னை க்
காத்ததுகாத்தாய் கடைபோகக்க ண்
பார்த்தெனைவிடாது பரிந்துகொண்டரு ளே

சிவதரிசன அகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின்மூன்றாவது

ஆகமநெறியகவல்.

சத்திநிபாதந் தான்பிறந்திதய ம்
சுத்தமதடைந்து தொல்லைமூவுலகு ம்
கான்றசோறதனிற் கண்டெனவிடுத் து
வீட்டின்பினையே விரும்பிடினாக ம
விசாரணைசெய்ய வேண்டிடுமுத் தி
உண்மையின்மும்முத லுண்மையதாகு ம்
அஃதையுமன்றி யவனியிலோர்பொரு ள்
உணர்ந்திடுமிடத்தி லுருவுடனும ம்
தோன்றுதன்முனமே தோன்றிடுஞ்சிவம தை
இருளினிற்றெரியா திதுவெனச்சுட் டி
எய்திடுமாயை யிருவினையதனி ன்
ஆசையிற்பதிபசு வாணவமா யை
கருமமுந்தோன்றுங் கருவிதனுக்கி ன்
மும்முதலவையின் முத்தியிற்பசு வை
விடவேண்டுமென்னும் விருப்பமதனி ல்
இருவகையாகு மிரும்பதிபசுவு ம்
மூவகையாகு மும்மலர்தனின்ம ற்
றவைதனக்குறி யதுவிதுவாகு ம்
அதுவிதுநீங்கி லவைமூன்றகலு ம்
அவையினின்மூல மாணவமாகு ம்
‡ அறவைக்கழுக்கை யகற்றிடுமுவரு ம்

‡ அறவைக்கு=சீலைக்கு.

சாணமும்போலச் சாற்றியவிரண்டு
மூலங்கெடுக்க மூலனேகூட்டி
உற்பவமுதலா யுரைத்திடுமைந்து
தொழில்செய்திடுவன் றன்மையிலேகின்
றந்தகன்கண்ணி லப்படலந்தனை
எடுத்திடுமுனமதற் கேற்றவுடதங்கள்
சேர்த்திடினிதமாய்த் தீர்ந்திடுகாலம்
பொருந்ததுபோலும் புகன்றிடுமாயைப்
பிறப்பினுக்கஞ்சிப் பிறப்பைநோக்கும்
நெறியேதெனவந் நெறியினையுரைப்பார்
ஆரெனத்தேடி யாற்றிடுகாலையின்
சிவமேஞான தேசிகனாகும்
அவனருளாலே யாகமநெறியின்
ஐந்துதொழிற்கு மானேயுரியன்
ஆமென்றுயிர்பொரு ளச்சார்பெவையும்
உடற்காவலையு மொருங்கேநீக்கி
அருளினைநோக்கி யாசானருளில்
உச்சியினிற்கு முபலம்போல
ஆணவமாயை யவையினிற்றோன்றும்
மறப்புநினைப்பு மாற்றிடிலல்பகல்
அற்றவீடென்றே யறைந்திடுமாகமம்
அவ்வீடதனி னனுபவந்தன்னின்
பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போல
இதுவெனத்தோன்று மெவையவையனைத்தும்
நியதிசெய்ததுவாய் நிற்றல்சமாதி
சமாதியைநீக்கிய சாக்கிரந்தனினும்
சிவமேயைந்து செய்கையினடித்தல்
கண்டேதற்செயலைக் கைவிடவேண்டும்

இத்தகைநெறியை யெய்திப்பால ன்
பித்தன்பசாசன் பெற்றகுணங்க ள்
மருவியேநிற்றல் வாய்மைநெறியா ம்
தேகாந்தத்திற் சிவமேசேர்வ ன்
இஃதாகமநெறி யினியாரணநெ றி

ஆகமநெறியகவல் முற்றிற்று.



சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது

வேதநெறியகவல்.

சாதனநான்குந் தன்னிடத்துதித் து
பின்னர்விசாரம் பேதமபேத ம்
எனவிரண்டவையு ளீசனு முயிரு ம்
இருமுதலென்றே யியம்புதறிரி வு
ஒருமுதலென்ற லொள்ளியகாட் சி
ஆகையின்வேதத் தத்தவிசார ம்
செய்திடவேண்டுஞ் சிறப்பெனிலாகம ம்
அன்றதுசிறப்பா மத்தியான்மிக ம்
சொல்லியபிரபல சுருதியேசிறப் பு
இத்தகவன்றி யெழிலார்சுரு தி
அரசனதுரையி னவைமற்றெல்லா ம்
மற்றோருரையின் மறையினைப்பற் றி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவாச ம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்கா ம்
அதனுண்மூர்த்திய தருமறையாகு ம்
இதற்கதிகார மின்றியவைசிய ர்
சூத்திராதி சொல்லியபேர்க்கு ம்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகு ம்
அவரவர்சரிதை யவரவர்க்கேயா ம்
பத்தியுஞானமும் பகர்வயிராகமு ம்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகு ம்

அறிவேகுலமென் றறைந்திடுமுலக ம்
கற்குலம்வினையி னண்ணினதாகு ம்
மூன்றுகூடனு முனமுடித்தோர்க் கே
ஞானவிசாரணை நாடிமேற்கொள்ளு ம்
நாமாரிந்த நானுவிதமா ம்
பிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தா னே
தெவரினையுடைய தெமக்கிப்பிற வி
எய்தினதெந்த வேதுவினிஃது ம்
இறந்திடுமெந்த வேதுவினென்று ம்
தேர்ந்திடவேண்டுந் தேகேந்திரியா தி
நாமலசித்தே கமதுருவகில ம்
பழுதையையிரவிற் பாம்பென்பதுவி ன்
சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரிவாய் ச்
சகமெனத்தோன்றுஞ் சங்கற்பத்தி ல்
பழுதையினுளதாய்ப் பகர்ந்திடும்வடி வே
ஆரோபிதமா மாவிற்றங்கலி ல்
அச்சிவவடிவே யகிலர்தங்கு ஞ்
சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துச்சித்தின் ப
வடிவநாமமுமிவ் வகையைந்தியல்பி ல்
உதித்திடுமுன்ன முறைத்திடுமூன்று ம்
சொரூபசம்பந்தஞ் சொல்லும்பினிரண்டு ம்
மாயைசம்பந்த மற்றிவைதன் னை
யூகித்துணரா துணர்வுடைத்தாகி த்
தோன்றிடும்பொருள் துவக்கிற்பிற வி
சிறைந்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னி ல்
சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னி ல்
பாம்பெனனீக்கிப் பழுதையென்றறித ல்
போலநாமாதி போக்கிச்சொரூப ம்

பெற்றிடலஃதைப் பெற்றியிலுண்டா ம்
அரவெனும்பிராந்தி யகன்றிடுந்தீப ம்
வந்துவிளக்கில் வகையதுபோ ல
ஆசானருளி லருமறையந் த
ஞானவிசாரமே ஞானதீபமுமா ம்
அவ்விளக்கங்கொண் டறிந்திடவேண்டு ம்
அதிட்டானந்தோன்றி லாரோபிதம்போ ம்
தனையாரென்றே தான்முதற்றேரி ன
துளபடியுணரி னொருங்கேயனைத்து ம்
தோன்றிடும்பழுதை தோன்றினவுட னே
கட்செவியென்றல் காணுதஃதி ன்
அகிலமுநீங்க லன்றியேதோன்றி ல்
பேய்த்தேர்போலப் பிரவர்த்தகமு ம்
கனவதுபோலக் காண்டிடுமவையா ய்
நின்றிடலொருவி நித்திரைதன்னி ல்
கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியேதன் று
தனைவேறாகத் தானுணர்ந்திடவி ன்
உடன்முதற்றள்ளி யொருசிவனாமெ ன்
றிருளகன் றுறுதி யிதயத்துதித்து க்
கந்தர்ப்பநகரங் கண்டிடலிற்சக ம்
கண்டிவ்வுறுதி கலக்கமில்லாம ல்
நிற்றல்சமாதி நிலையிதுவாகு ம்
உடலந்தத்தி லொன்றவன்முத் தி
இதுநின்மலமுடை யிதயருக்காகு ம்
மலினநெஞ்சுடைய மகற்குமுன்னு று
விதமாமசுத்தம் விலக்கும்பொருட்டு ச்
சுத்தவாதனையைத் தொடங் கி
மனோலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடும்வீ டே

வேதநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொந்தாவது

பிரமானுபவ அகவல்.

நன்னெஞ்சேவா நானுரைக்கக்கே ள்
பிரமானுபவத்தைப் பிரத்தியக்கமதா ய்
அருட்குருவருளி லறைகுவன்கேளா ய்
யாதோர்பொருளும் யாவராயினு ம்
சுருதியுத்தமதாய்ச் சொற்றிடவேண்டு ம்
மனவுரையதனின் மதித்திடவொண்ணு ச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தி ல்
சிறந்தசிற்சத்தி செகசத்தியென்று ம்
இருவகைச்சத்தி யெனவன்றேயு ள
தவையினிற்பின்னை யகிலத்துக்கே து
சிற்சத்திமுத்தி தானதற்கே து
பரத்தினிலபினு பாலமாயொன்று ய்
சிற்சத்திமிற்குஞ் செக்சத்தியது ம்
தற்சொரூபத்தைத் தானதுவிடாம ல்
வேறுபோற்றோன்றி விளங்குமுக்குணமா ய்
சாத்துவிதராசத தாமதமென் வே
சத்துவகுணத்திர் ருக்கியூசா யை
பரமாயெங்கும் பார்த்திடுமிராச த
சாலையுயிராந் தாமதமிரண்டா ம்
இருண்மாயையென் விருளுயிர்த்தடக்கு ம்
இருளினையிரிய யிருமாயைசேர்க்க க்

கணக்கதுவாகக் கருமமுண்டாகு ம்
ஆகவைவிதமு மஞ்ஞேறிகழு, ம்
இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின் னை
பரத்தினையன்றிப் பார்த்திடிவில் லை
சர்வவிடய தற்பரஞ்சுவாச ம்
சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகுமமா ம்
என்றெனவோது மெழிலார்சுரு தி
இஃதேதுணிவென் றெம்மையுமாண் ட
அருட்டேசிகனு மறைந்தனனன் றே
நாணொரனவே ஞானநற்குரு வை
வினவிடிலித்தகை விளங்கியபிரம ம்
நீயேயென்று நிச்சயமாக த்
தத்துவமசிகொடு சாற்றினனன் றே
இவ்வுரைப்படியே யிருந்தனுபவத்தி ல்
காட்டுகேனுனக்குக் கருத்தசையா து
நன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சக மே
அரசன்றன்சே யடாதார்சே ரி
சேர்ந்தவரினம்போற் றிரிந்திடுமவ னை
அறிந்தவனொருவ னவ்விடத்தே கி
அன்னோனிடத்தி லரசவிலக்கண ம்
காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோ ல
நீ சீவன்போ னிற்குமுன்கண் ணே
சிவத்தின்குறியைச் செப்பிடக்கேளா ய்
சாக்கிரமதனிற் றூக்கிடும்பொருளி ல்
நினைவெழுமனமே நின்றிடுநிலை யே
நின்மலநிலையர் நிலையினினோக்கி ன்
விளங்கிடுஞேயம் விளக்கிடுஞான ம்
நோக்கிடுஞாதுரு நுவலுமிம்மூன்று ம்

நாமேயாக நன்றாய்விளங்கு ம்
அவ்விடத்தறிந்த தமலசத்தியினா ல்
அபினாபூர்வ மாயேகமுமா ம்
அந்நிலைநின்றே யசைவுசெய்நினைவி ல்
அடைந்திடுமிடத்தி லைவகைப்பொருளு ம்
முன்பினின்றி முழுதுநிகழு ம்
இஃதுணர்ந்திடுத விரும்பின்னையினி ல்
அசைவுசெய்நினைவி லடைந்தவக்கண மே
சுவாசமங்கிசமெனத் தோன்றிடும்வாக் கு
நான்றானெனவே நவிற்றிடாநிற்கு ம்
இவையேசுருதி யெழிலாகமமா ம்
நிலையினிலொன்றாய் நினைவினிலைந்தா ய்
விளங்குநம்மிடத்தின் மேவுசத்திகளா ல்
இத்தகையன்றே யிருந்துடனிகழு ம்
இதனானமே யிருஞ்சிவமாகு ம்
இவ்வனுபவத்தை யிலங்கிடநீயு ம்
கண்டுடனிருந்துங் கலக்கமதற்று க்,
கண்டிடும்பொருளைக் கருதிவேறாக ச்
சிவனைப்போலத் தியங்கினையினி நீ
நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கி ல்
கண்டிடம்பொருளுங் கரையுநாமா க
நினைவொடுநிலையே நிலையெனநிற்கி ல்
விளம்புமைம்பொருளும் வேறாய்விளங்கு ம்
நின்றமுன்னிலைக்கு நினைவொடுநிலைக்கு ம்
நாமேயிடமென நம்மையேயன் றி
விளங்காதென்றும் விளங்கிடுமுன்னி லை
சற்சத்தியென்றஞ் சாற்றியபின்னி லை
அசற்சத்தியென்ற மமையின்முற்சத் தி

பிரமாணுபவ அகவல்.

சுயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிற்சத் தி
கற்பிதமென்றுங் கருதியுணர்ந் தே
அனைத்துநாமெனவே யறிந்தறி வே
இடைவிடாதிவ்வுட லிறந்திடு ம்
வரையுநிற்றிடில் வாய்க்குகம்வீ டே.

பிரமாணுபவ அகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினாறுவது

சிவசமரசவாத அகவல்.

கலிவலியினது கலக்கமோர்காதும்
சித்தமாயில்லாத் திருமுதுகிரியாழ்
என்னையும்பொருளா வெண்ணியாண்டருளும்
விருத்தவம்பிகையே வினையனேற்கிஃதொன்
றையமிவ்வைய மனையேயின்றுல்
அன்றிமற்றொருவ ராரினுநீங்கா
திவ்வையந்தனை யானின்றகற்றத்
துணிவிதுவென்னச் சுருதியின்முடிவின்
அருளியபடியே யருள்செயவேண்டும்
ஏதெனிற்சொல்கே ணெழில்வேதாகமத்
துயிர்பரமேக மோரிரண்டெனவே
ஓதியவகையி லும்பர்கண்முனிவர்
ஆரியர்தந்த மகமிசைக்கொண்ட
படியினிற்சென்று பரமடைந்தனர்கள்
அவையிலொன்றை யலநெறியென்றே
தள்ளுதல்கூடாச் சமரசமாகத்
திரிவையமறச் சிவையேயுணர்தின்
அனுபவப்படியே யனுக்கிரகஞ்செய
வேண்டிடுமோர்நெறி மேவியேமுயலும்
சாதகர்தமக்குச் சமரசவாதம்
அருளில்விளங்கா தனுட்டித்தீறில்

தானிகழ்முத்தி தானுனவர்க ட்
கருளில்விளங்கு மருளாலுனக்கு த்
திருவடிசூட்டித் திரிவுசெய்யிருளை ந்
நீரவகற்றிச் சிவமதினு மே
வைத்தபரிசே வகுத்துரையென்னி ல்
உரைக்கேனியானு முன்னருளதனி ல்
இதுவதுவென்னு மியல்புகளில்லா ச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தி ல்
பேதவபேதம் பேசுதலின் றி
அநிர்வசனமதா யதுவுளபோ தே
கயிற்றினிலரவு கற்பிதம்போ ல
நினைவுருபமதாய் நிகழ்ந்திடும்பின் னை
அஃதினில்விளங்கு மறைமுப்பொருளு ம்
எத்தகையென்னி லியம்பியநினைவு ம்
சுட்டியேநிற்குஞ் சுட்டிக்கண்டிடி ல்
செகமதுவாகுஞ் செப்பியவதனை க்
காண்குதலுயிராங் காணவிளக்க ல்
பரமதுவாகும் பற்றியசகத்தி ல்
செகமதுமாயை செகத்தினைநோக்க ப்
பண்ணலஞ்ஞானம் பார்த்திடுமிடத்தி ல்
அதுவிதுவெனலா லருள்வினையிவ்வ கை
நினைவினின்மும்மல நிகழ்பரமுயிரெ ன்
றைவகைப்பொருளு மனுதியேநிகழு ம்
சொரூபமுன்னளவுஞ் சொற்றிடும்பின் னை
கற்பிதவடிவாய்க் கலந்துடனிற்கு ம்
நினைவதுவில்லா நிஜசொரூபத்தை க்
குறித்திலைகற்பிதங் குறியாவிடத்தி ல்
கற்பிதமாக வைத்துநிகழு ம்

நினைவில்சொரூப நிகழ்வேதாந்தம்
நினைவொடுசொரூப நிகழாகமாந்தம்
அதனாலிரண்டு மனாதியதாகும்
நிஜசொரூபற்கு நிகழ்பந்தமுத்தி
ஒருகாலமுமி லுளநினைவதனின்
பந்தமுத்தி பதார்ந்திடலாகும்
நினைவிலுண்டாய் நிகழ்ந்திடுமியானும்
மறதியிலுயிர்போன் மயங்கியுமின்று
நின்னருளதனி னியதிசெய்தனைத்தும்
நீயுமியானு நினைவினிலுமிருடன்
போலவேநின்றும் போக்கியவிடத்தில்
ஒன்றாய்க்கண்டே னுறுதியதாக
இரண்டென்றவர்க்கு மிரண்டதாய்நிற்கும்
ஒன்றென்றவர்க்கு மொன்றதாய்நிற்கும்
இத்தகைகண்டே னெழின்முத்தியதை
இதனாலொன்றினை யுறுதியாய்க்கொண்டே
ஒன்றினைத்தள்ள வொருக்காலுங்கூடா
நினைவில்சொரூப நிகழ்ந்திடுமிரண்டாய்
இஃதினிலைய மெள்ளளவானும்
இன்றியறிந்தே னிவ்வனுபூதி
திரிவோதணிவோ செப்பிடவேண்டும்
வாராய்புதல்வா மாசறநீயும்
சமரசவாதஞ் சாற்றியபடியே
என்னனுபவமு மெழின்மறைமுடிவும்

இது * திரிவல்ல வெழிற்றுணிவேயா ம்
நமதருளாலே நன்றாயறிந்தா ய்
இனிவாழ்வா யென்றனை வாழ்த் தி
இதுபிரமாண மெனவென்றனக்கு ம்
உறுதியாய்நீயே யுரைக்கிலுன்னருளி ல்
§ திரிவைய மறத்தேர்ந் து
சமயிகளுடனே தர்க்கித்தலற்றே ன்.

சிவசமரசவாத அகவல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவை முற்றிற்று.



* திரிவு=மயக்கம்.
§ திரிவு=அஞ்ஞானம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியநாயகியம்மன்பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரிவுறுமுருவகாமமதகற்றின் விடயங்கள்விளங்குறுவிதனுன் [ற்
மருவுறுபொறிபோம்பொறியறக்கரண மாய்ந்துறுங்கரணமாய்தலினு
புருடன்முன்னெழுஞ்சுத்தமோரைந்தும் போமிதாற்சச்சிதாநந்தங்
கிரியையற்றிலங்குமென்றனள்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௧)

உளப்படுமுருவகாமமதகற்றி னுள்ளசற்சிற்சுகந்தோன்றும்
வளப்படுமிதனுலுலகுகண்ணுடி வருநிழலாநிழன்மறிந்தால் [தான்
விளக்குறுஞானவெளியதாமிதனின் விளையுமின்பெனவெனக்கிசைத்
திளக்குறுதவத்தோர்தரித்துரைவிரித்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. ()

பழுதையென்றுணரிற்றன்முனர்த்தோன்றும் பாம்புமப்பழுதை
யாமதுபோன், முழுதுணரறிவார்தன்னையேகணின் முறனுறுசரா
சரமெலையும், மெழுதருமறிவாவிளங்குமென்றிசைத்தா ளெழுபவந்
துடைத்தெனையளித்த, கெழுமணிமுத்தநதிசெறிவிருத்த கிரியமர்
பெரியநாயகியே. (௩)

சொருபமேதானென்றுணர்தரிற்பரனுந் தனுறுசிவனுஞ்சகமு
மருவுதன்னினைவிலெழுந்தமித்தைகளாம் வந்திடும்பந்தம்வீடிலவா [ன்
மொருவுயிர்தானென்றுணரிலம்மூன்று முளபந்தம்வீடுமுண்டென்று
கிரிதவப்பயனுய்வருமொருவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௪)

அறிபொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போ னுமுப்பொருளு
மோர்விடயம், பொறிபுறப்பிடித்தாலுளவிதைவிடுத்தோர் பொருளை
காடுதன்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ் சொருபமிக்கிலையித்

பேசும்பொருள்களுமிலவாங், கிறியறவறிதியென் றனள்விருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௫)

அரவிலைபழுதைபுணர்ந்தவர்க்கதுபோ லகிலமெய்ப்பொருளினை
புணர்ந்தோர், கொருவுறுதிருத்தலெல்லையெனிற்கான லூறுசலமிலை
யெனவுணர்ந்தும், மருவலிஞுஞவிகாரமேதென்னின் மலினமினி
லூமுமென்றாள், கிருதுசெய்மறையோர் பரவியவிருத்த கிரியமர்
பெரியநாயகியே. (௬)

தடத்தின்மற்றதனிற்றங்குபல்கடத்திற் சாயையுஞ்சாயையில்
லதுமாய்த்,திடத்தொடும்விளங்கும்விசும்புபோலீசன்சீவனிங்கிருவர்
சாட்சிகளா, யிடத்துறும்பினையிற்றென்றுறுஞ்சிவமிங் கிருவர்சாட்சி
களுமொன்றென்றாள், கிடைத்தநன்னிதியாயெனக்குறும் விருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௭)

ஆருயிர்தானுமவன்மனந்தைச தகங்காரத்துநித்தநுவாகும்
பேருயிர்சாட்சியானவன்மனமோ பின்னையாமாதலாலவற்குக்
கூருறுமூலகமயக்கமாமிவற்குக் குறித்ததன்லீலையாமென்றாள்
கீரனையளித்தோற்குவந்ததாய்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. ()

ஓதுருநாமமகற்றிடிற்றென்று முள்ளசற்சிற்சுகம்துவே
நீதறுசிவசாட்சியிங்கிதனைத் தெருந்திடுஞ்சீவனுமிதுவா [ள்
யேதமொன்றில்லாப்பிரமமாமென்றெ னிருளறவருள்புரிந்தளித்தா
கேதமிறவத்தோர்சூழ்தரும்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௯)

எஞ்சுறுமூலத்தோடென்னையாரென்றே யிரங்கியேதிரிந்துழல்
வேலை, மஞ்சுறழ்காத்துக்கன்னனைக்குந்தி மகனெனவுணர்த்துதல்
கடுப்ப, வஞ்சலென்றழைத்துநீயதுவாகு மையமின்றென்னவேயளித்
தாள், கிஞ்சுகவாயாலுஞ்சிடவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௧௦)

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம் முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பரத்தில் தெய்வீகமுற்று விளங்கிய

குருநமசிவாயதேவசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சிவக்ஷேத்திரக்கோவைத்

திருவெண்பா.

திருமுதுகுன்றம்.

முத்தா நதித்துறையின் மூழ்கி யாகமவென்
றித்தா ரணிதழைக்க வேத்தியே - யத்தா
பழமலைவா ணென்று பாடிப் பவத்தை
யெழமலைவார் பேறே யினிது. (௧)

முத்தா நதித்துறையின் மூழ்குவார் நேயமுடன்
சத்தாய மாமறைநூல் சாற்றுவார் - மெய்த்தாமஞ்
சாத்துவார் விர்த்தகிரித் தாணுவையே தோத்திரஞ்செய்
தேத்துவார் பேறென்சொல் கேம். (௨)

நீற்றை யணிந்து நினைந்துருகி நெஞ்சமே
போற்று செழுந்திருவின் பூமானுஞ் - சாற்றுங்
கலைக்கிழத்தி கோனுங் கருதரிய கோல
மலைக்கிழத்தி கோமான் வரும். (௩)

வணங்குந் தவத்தோர் மலரடியென் சென்னி
யிணங்குந் தவம்பெறுவ தெந்நாள் - பிணங்கு
மூரகா பாணு வொளியா மொருவா
வூராப் பாணு வினை. (௪)

சத்தமுத லைந்தின் றனையறுத்தாட் கொண்டேபுண்
மெத்துபொருட் டாளுகி மேவுவாய் - சுத்தமழு
மாளூர் கரத்தேந்து மன்னு கியநீயே
காணுப் பழமலைவா ணு. (ரு)

மன்னருணை யோகமச்சி வாயகுரு ராயனது
பொன்னடியி லென்னைப் பொருத்துவாய் - துன்னுமலர்ப்
பாதா மலைக்கிழத்தி பாகா பரமசிவ
நாதா பழமலைவா ணு. (சு)

வாரேறுங் கொங்கை மலையரையன் பாவையொடு
தேரேறுங் காட்சி தெரிசித்தேன் - காரேறும்
பாவங்க ளெல்லாம் பறிகொடுத்தேன் பத்தாது
காவன் பழமலைவா ணன். (எ)

மாதர்கிளை மக்களெனு மாயா மயக்கமறப்
பாதமல ரொன்றலைமேற் பாலித்தா - னீதிபுனை
செம்பொன் றியாகன் றிருமணிமுத் தாறுடைய
நம்பன் பழமலைவா ணன். (அ)

விருப்பாய் முதுகுன் றின் மெய்ப்புதுமை கேளீர்
நெருப்பா மலையொன்று நிற்கும் - பொருப்பிலொரு
பச்சைக் கொடியும் படரு மதனருகே
யுச்சிக்கே யாறமோ டும். (கூ)

குருநமசிவாயதேவசுவாமிகள் திருவண்ணாமலையிலே அருணாசலே சுரர்அநுக்கிரகம்பெற்றுவிளங்கிய தமதாசிரியராகிய குகைநமசிவாய தேவசுவாமிகள் அருளியபடி சிவஸ்தலயாத்திரைசெய்து துதித்து வருங்கால் இவ்விருத்தாசலத்தை யடைந்து, இரதோற்சவதரிசனம்

கிடைக்கப்பெற்று பெருமானைத்தரிசித்து, ஆராமையால் அவ்வற்புதக் காட்சியையும் பெருமான்பாலிக்கும் திருவருட்பெருக்கையும் அடியவர்புரியும் தொண்டின்மேன்மையையும் இங்ஙனம் வியந்துபுகழ்ந்து, பின்பு, ஒவ்வொருதலங்களிலும் அம்பிகையைத்துதித்து அத்தேவியாராலளிக்கப்படும் திருவமுதையுட்கொள்வது நியமமாதலால் அந்தப்படியே இத்தலத்திலும் பெரியநாயகியம்மையாரைத் தரிசித்து,

நன்றிபுனை யும்பெரிய நாயகியெ னுங்கிழத்தி
யென்றுஞ் சிவனு ரிடக்கிழத்தி - நின்ற
நிலைக்கிழத்தி மேனிமுழு நீலக் கிழத்தி
மலைக்கிழத்தி சோறுகொண்டு வா.

என்றுதுதித்தனர். அப்பொழுது பெரியநாயகியம்மையார் பால்ய வடிவமாகத் தரிசனந்தந்தளித்து "எனப்பா என்னைப்பலவாற்றாலும் கிழத்தியென்றுபாடினாய்" என்றுகேட்டருள; சுவாமிகள் மிகக்களி கூர்ந்து,

முத்தநதி சூழு முதுகுன் றுறைவாளே
பத்தர் பணியும் பதத்தாளே - யத்த
னிடத்தாளே முற்று மிளமுலைமே லார
வட்டத்தாளே சோறுகொண்டு வா.

என்று மீட்டுந்துதித்து, அத்தேவியாரளித்த திருவமுதை அடியவர்களுடன் நுகர்ந்து, வசித்திருந்தனர். அதுமுதல் அத்தலத்திலே பெரியநாயகியம்மையார் விருத்தாம்பிகை வாலாம்பிகையென்னும் இரண்டுதிருவுருவாய்த் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளி விளங்குகின்றனர். இதனை ஷை சுவாமிகள் சரித்திரக்கோவையுட்காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருமுதுகுன்றம்பழமலைநாதர்

பிக்ஷாடனநவமணிமாலை.

ஐங்குற்றந் தீர்க்கும் பழமலை நாதற்கு நற்பலிகொண்
டங்குற்று மென்றுகில் போக்கினள் வெற்றரை யாகியந்தோ
விங்குற் றனையென வெம்பெரு மானிவ் விருநிலத்திற்
றங்குற்றம் பார்க்கு மவருள ரோவெனத் தாழ்ந்தனளே. (௧)

குன்று முதுகுன் றுடையா னிலாதவெண் கோவணத்தான்
றன்று மரைக்கை விரன்மூன்று காட்டித் தனக்குறித்து
நன்றுக வித்தனை பிச்சையுண் டோசொன் னறுநுதலா
யென்று னிரண்டத் தனையுள கோடியென் றிட்டனளே. (௨)

இப்பாத் திரந்தலை கீழாப் பிடித்தனை யென்னைமுனந்
தப்பாப் பலிகொண் டறிந்திலை யோவெனத் தாழ்குழலான்
செப்பார் பணைமுலை யாய்நிலத் தேபலி சிந்தியிட்டா
யெப்பாத் திரத்திலு மிட்டறி யாய்கொன்முன் னென்றனரே. (௩)

வேட்டன மாதுகை மாழ்த்திட மாமுது வெற்பர்பலி
யோட்டினை நீதொட லாமோ வெனவுமை யுந்தொடலாம்
வீட்டினில் யானென வேயவர் தாமிது வேண்டுவைகொல்
யாட்டினின் பாலென மூலமு மாமென்ப தென்றனரே (௪)

மாண்ட வெலும்பணி கோலமொ டேபலி வாங்கிடுதற்
கீண்டு வருமுது குன்றுடை யீருமை யான்மிடற்றி
னீண்ட வுகிருறத் தாதனை வேனென்று நீர்தலையைத்
தீண்ட வுமது பலிப்பாத் திரமென் சிரிக்கின்றதே. (௫)

வானோர் தொழுமின் பலிப்பாத் திரத்தை வனைந்ததுநீ
தானோ வெனச்சக் கரந்தான் சுழற்றத் தகுங்குயத்தி
யானோர் குயவன்மெய் யென்றே முதுகுன் றிறைவியம்ப
கானோ வொருசிற் றிடைச்சியென் றாளங் கறுநுதலே. (சு)

பங்கய மன்ன விழியார் முதுகுன்றர் பாத்திரத்தி
லங்கையி லைய மொடுவண்டு வீழகல் கையவென
வெங்கையில் வந்த தெமதாக வேவழக் கென்றுசெட்டி
மங்கையர் தங்கட் கிருங்கூ டலிலிட வைத்தனரே. (எ)

நீருக்குத் தக்க சடையார் முதுகுன்றர் கேடியுங்க
ளூருக்குட் பிச்சையென் றற்றோமுண் டாயி னுரைமினென
வாருக்குத் தக்க முலையா ரதற்குள்ளர் மற்றொருவர்
யாருக்குக் கிட்டு மதுசோறு நீர்கொளு மென்றனரே. (அ)

முழங்குந் துடியொடு பிச்சையென் றேமுது குன்றர்வரச்
சழங்கு முலைமுதி யாளொன் பலியெனத் தம்மனையில்
வழங்கு மனமென் றனர்புறம் போந்து வளர்முலையாள்
விழுங்கு மனம்பகற் போதுகொள் வாயென்று வேண்டினளே. (கூ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிச்சா டனநவ ரத்தின மாலையைப் பீடுபெறத்
தைச்சான் றுறைமங் கலமுறை சீவ தயாபரனும்
பொய்ச்சார் பதனை யொழிக்குஞ் செழும்புலி யூர்ப்புனித
னற்சார்பு சார்ந்த சிவப்பிர காச நவமணியே.

பிக்ஷாடனநவமணிமாலை

முற்றுப்பெற்றது.

உ

திருமுதுகுன்றம்

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முழுமணி மிடற்றன் கனன்மழு வீரன் முக்கணுண் டகைநின தெழில்கூர், முகம்புலர் தலைக்கண் டெல்வளைந் தடியின் முனைப்பிறைக் கோடுகொண் டுழுது, விழுமணி யரவ நுழைசடா டவியின் விண்ணதித் தண்புனல் விடுப்ப, விரைவொடு குளிர்ந்து முகமலர் தலினுள் மென்கொடி யெனநினை யுணர்ந்தேன், செழுமணி நீல மழைமுகி றவழுஞ் சிலம்பெனும் புற்றினின் றூர்ந்து, திரைபொரு கடற்பேர்ப் பெரும்படம் விரித்துத் தினமணி யெனப்படுஞ் செங்கேழ், கெழுமணி யுமிழ்ந்து பேரிரு டோந்து கிடக்குமெய்ம் முடக்குமா சுணமாய்க், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்தகிரியமர் பெரியநா யகியே. (௧)

விழைவொடு நினக்கு மாதுலன் மாமி வெற்புவேண் டுறு துதன் மருகன், மேலெலா மெலும்புந் தோலுமாய்க் கிடத்தல் வெறுத்திடா திளமைநா டாது, பழமலை தனக்குச் சாதியொப் பெனவே பார்த்துனைக் கொடுத்ததுன் றந்தைப், பணிமலை யென்றே தன்மனை யாட்டி பயந்திடப் பெருமக ளென்றே, கழைவரை முன்ன ரூன்றுபு நடந்து கடிதுபள் ளங்களின் வீழ்ந்து, கரைகளின் மெல்ல வேறிவெண் ணுரைவாய்க் கடையுற வளைந்துருத் திரைந்து, கிழவுரு விருத்த நதியெனப் பட்டுக் கீர்த்திமூ வுலகினும் போர்ப்பக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே, (௨)

காமமென் கின்ற கதுவுவெந் தீயுங் கடுஞ்சின மெனப்படு புலியுங், களிப்பெனுஞ் சிறகட் புகர்முகப் புழைக்கைக் கறையடிக் களி

கல்யானையுமே; தாமிகு மெனது மனமெனும் வனத்திற் றனிவால் வெருவினையாயிற்,றழலினின் ஞுடிப்புலிகரி புரிபோர்தடுத்தவாண்டு னையொடுமீ வருவா, யிமவெள் ளொளும்பங்கிடப்படு மெனத்தானெ லும்பணி கடவுண்மா நதியா, யிருந்தால் லன்னங்கொண்டு மெய் வெளுப்ப வினைதபு கங்கையை யிகழ்ந்து, கீழ்மை சொல் கின்ற தொன்றுமின் ஞுயிற் கிடைக்குமோ விதன்குண மென்னக், கிளர் மணி முத்த நதியுடை விருத்தகிரியமர் பெரியநாயகியே. (௩).

சுட்டுதற் கரிய நின்னை மெய்ஞ்ஞான சொரூபியென் றருமறை யனைத்துஞ், சொல்லுவ துண்மை யென்னநன் குணர்ந்தேன்சுரந்த நின்றிருமுலைச் செழும்பால், வட்டிலிற் கொச்சைப் பிள்ளை முன் னுண்டு வண்புகழ் ஞானசம்பந்த, வள்ளலென் றிடப்பேர்பெற்றான் மொழிபோன் மையறீர் செய்யுள்செய் தமையா, லெட்டிநற்றிகிரி யறித்தெறிந் தாற்கா லியானையை யுருட்டிவாங் குதிரை, யெறிந்து சங் கதிர்த்துக் கொடுமர முறித்திட் டெதிர்ந்திடார் தமைவிடுத் தோடிக், கிட்டினர்ப் புரட்டி முருகவேள் பூதக் கிளைப்பெருவெள்ள மொத் தெழுந்து, கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (௪)

உள்ளமென் மனையில் விருப்பொடு வெறுப்பா முறுதுழிமேடுக ணிரவி, யொழிவிலா வாய்மை மெழுக்கினாற் பூசி யுயர்தரு மனமெ னப்படுமோர், பள்ளிமென் றவிசி விருத்தினின் பதியைப் பழுதில்யா னெனப்படு நெல்லைப், பழமல மாயைத் தவிடுமி போக்கிப்பாகஞ் செய்தென்றருத் திடுவாய், துள்ளுமொண் மறிமான் முல்லையுளாயர் குழல்வேணி ணெய்க்குட முருட்டித், 'துணைமுலைக் குவட்டின் மஞ் சண்மேற் படப்போய்த் தோய்ந்துநின் ருடிளங் கயற்கட், கிள்ளை மென்மொழியார் துகிலெடுத் தொளித்துக் கேடில்சீர்க் கண்ணனு டுதல்போற், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரிய நாயகியே. (௫)

நாடிணு ருயிர்க ளாமெவற் றினுக்கு நல்கிய தந்தையுந் தாயும், நம்பனு நீபு மல்லிர்நும் மூர்க்கே நவின்றவம் முறையுளீர் நீவிர், பாடியா ரணைஞ்சொ லீண்டுமோய் வனதாம் பரிந்துநீ மடிமிசைக் கிடந்தப், பழமலை தனது பெயர்வலக் காதிற் பகர்ந்தருள் செயப் பெறுஞ்செயலா, லோடியோர் காகமேறபு கவிழ்த்த வொருசிறுகாக நீர்தானு, மொருவனோர் செவியால் விடுத்தவப் புனலு முமையொரு பாகர்கட் டோன்றிக், கேடிலா நந்த வுருவமா மெனையொக் கின்றனை யோவென வதிர்த்துக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (௬)

தன்னொரு மகன்வா கனத்தினை வெறுத்தோர் தனயன்வா கனத்தினை விரும்புந், தண்மணிப் பணியு மதனையுள் வெருவித் தான்வளராமதி யமும்வாழ், மின்னவிர் சடையான் றனைநினையன்றி மேவுவானவ்வைரநெஞ்சு சுன்னல், விரிகதிர் விழுங்கு மணியினை விடுத்து வெறுமணி கொள்ளுமா றன்றே, மன்னவர் மனிதர் சந்திரன்பரிதி மகபதி மலரயன் மறலி, வானவர் வசுக்கள் சித்தர்கிம்புருடர் மாதவர் விஞ்சைய ரசுரர், கின்னா ருரகர் மூழ்குபே ரரவங் கேட்டொரு முராரி பாய்சுருட்டக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரிய நாயகியே (௭)

படைத்திடுந் தொழிலோன் மறைச்சடங் கியற்றப் பாவியேன் மனத்தினிம் வலிய, பன்மணி குயின்ற சொம்பொனம் மியினின் பதமலர் வைத்தக லாமவிடத்தினி லுனைவைத் தருளுதன் முன்னே வியற்பகை மனைவியை யிரந்தா, னிளம்பிறை சூடு மிறையவன் பின்ன ரெங்ஙனம் போயிரந் திடுவான், சொடுத்தெனி விடுபோன் புலவனுக் காரூர்க் குளத்தினிற் பழமலை யன்று, கொடுத்தது நானே கொடுத்தன னென்னிற் குளித்தகல் பவர்குளத் தெல்லாங், கிடைத்திட வொருகண் டருமெனக் கிதுசெய் கின்றதற் புதங்கொலோ வென்னக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (௮)

பண்டுநின் கொழுநன் றந்தையுந் தாயும் பயந்ததன் னருமருந் தன்ன, பாலனைக்கொன்று சமைத்திடக் கொள்ளும் பாதக மொன் றுளங் கொண்டு, தொண்டர்தம் மனையிற் செல்வனென் றெழுநின் சுதனழப் பொருந்துநின் முலைப்பால், சுரந்தமு தூட்டு மின்னனைநீ யாவாய் தொழுதுபோய்ப் பிரித்திலை யென்னே, வண்டர்தங் கங்கை யன்னமங் கதன்க ணுடல தன்னலந் தடையா, வாடியிங் கிதன்க ணமர்வுறப் பெறலா லடைந்துவான் கங்கையை யிகழ்ந்து, கெண் டையொண் வாளை யுடனெழக் குதிப்பக் கிளைவளைக் கழுகின்மேற் றவழக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரிய நாயகியே. (௯)

புரிசடைக் காட்டு ளாடவிட் டிளகும் புலியினைச் சிறப்புலி யொடு கோட், புலிதொழ விருக்கு மொருபெருந் தெய்வப் புலியணி மலையிள மானைப், பரிவுறத் தொழுது மருவிய வதனாற் பயமறச் சாதிக டனது, பாங்கர்வந் தெய்தப் பெற்றதென் றறிந்து பசுவெலா மருவுறப் பெறுமே, சுரிகுழற் கயற்கட் பிறைநுதற் கனிவாய்த் துடியிடைக் குவிமுலைத் தளிர்க்கைத், துணைவிமுற் கங்கை பெயர்சொலக் கூசுஞ் சுடர்மணிக் கட்செவிப் பணியான், கிரிமகட் கடுத்தகறை மிடற் றிறைவன் கிளக்குமேற் புகழெனத் தோன்றிக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (௧0)

பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்

முற்றிற்று.

உ

திருமுதுகுன்றம்

பெரியநாயகியம்மை

கட்டளைக்கலித்துறை.

இறைவற்குத் தக்க விறுமாப் பெனுமொழி யின்றியொரு
மறுவற்ற தன்மனை யாட்கேற்ற தாயிறு மாப்பனெனக்
குறைவற்ற நெற்கொண் டுலகேற் றுணைப்பலி கொள்ளுமரன்
பெறவுற் றனையனை யேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௧)

பத்தர்க்கு நெஞ்ச மலர்மீ திருத்திப் பயந்துகொடுஞ்
சித்தர்க் ககலுகின் பாதாம் புயமொரு செஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்கு மெண்ணி மதியுடைய யேனென்பன் வார்சடையான்
பித்தர்க்குத் தங்குண நாலினுஞ் செம்மை பெரியம்மையே. (௨)

இழைபொறுத் தாற்பொறை தானென்ப ரானல் விசைப்புலவர்
மழைபொறுத் தார்புனன் மூக்காற் பொறுக்கும் வழக்குண்டே
யுழைபொறுத் தார்நல் லியற்பகை யார்மனைக் குற்றவொரு
பிழைபொறுத் தாய்நன்று காண்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ()

கையன்று தாமரை கண்ணன் றிளமென் கயலெனவே
பொய்யன்று கங்கையை நீரொன்று சாதிப்பர் போர்விடையார்
மெய்யென்று நீகொண் டிரேலற லாயினென் மென்கையிடைப்
பெய்யென்று பின்னை யறிவாய்தென் குன்றைப் பெரியம்மையே. ()

பொன்வாங்கு செஞ்சடைப் பாம்புகள் சுற்றும் புதுமதியி
னன்வாங்கு கோடு கிழிக்கு நகுவெண் டலைபடுங்கன்
முன்வாங்கு மெந்தைநின் பாதாம் புயத்தின் முடிவணங்கிற்
பின்வாங்கி நில்லன்ன மேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௫)

கடிநறு மென்றரு மீதிருப் பாரெனக் கங்கையென்பாண்
முடிநடு வேறி யிருந்தனள் வேனின் முதிர்விலத
னடியடை வாரெனச் சங்கரன் பாங்க ரமர்ந்தனை நீ
பிடிநடை யேகுயி லேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௬)

நின்போ லிலாரு ளாளரென் றேசொல நின்கொழுந
னென்போ லொருவன் மகன்பூங் கழுத்தினை யீர்வலென்றே
யன்போர் சிறிது மிலனாகப் போக வதற்கிசைந்து
பின்போய் விடாதநகண் டாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௭)

செச்சை மலர்புரை வானொடு மேனி திறந்துகொண்டு
கச்சை யரவொன் றசைத்துக் கபாலங் கரத்தெடுத்துப்
பச்சை மயிலனை யார்மனை தோறும் படர்ந்திரக்கும்
பிச்சை யொழிகென் றொருவார்த்தை சொல்லெம் பெரியம்மையே.

சோதிப் பதியன்றி வேறொரு தெய்வந் தொழுதற்கில்லை
யோதிற் பிறரென வச்ச முறும லுயிர்களெல்லாம்
நீதிப் புதல்வர்க ளாயின வாதலி னீகொள்கற்புப்
பேதிப்ப தன்றுகண் டாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௯)

நின்னேய நாயக னென்றிருப் பாயினை நீத்தகன்று
தன்னேரில் பூவணத் தேயன்று போய்ச்செய்த தன்மையெலாஞ்
சொன்னே னலேனினி நின்னொ டொளிப்பதென் சொல்லுவன்யான்
பின்னே தெனக்குத் தருவாய்தென் குன்றைப் பெரியம்மையே. ( )

கற்றவத் துன்னைப் பெறுமலைக் கென்னமுன் னல்கியுனைப்
பற்றறக் கொண்ட தெலும்பே யணியும் பழமலைதான்
சற்றெனக் கையந் தராதுசொன் னும்மலைச் சாதிபுள்ளே
பெற்றவர்க் கென்ன முலைவிலை குன்றைப் பெரியம்மையே. (௧௧)

கற்றா ரறிகுவர் மக்கடம் பேறெனக் கட்டுரைத்த
சொற்றா னொருபெண் ணொழித்ததென் பாரோடு தொல்லுலகி
னற்றாண் மகற்பெறு கென்றாசி சொல்பவர் நாணவுனைப்
பெற்றான் மலையர யன்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௧௨)

கரிய மிடறுடைப் பெம்மான் கரத்துமழக் கன்றொடுமோ
ரரிய முடியம் புலியோடு மேவினை யாடுகின்றாய்
தெரிய வரிய பதினா லுலகுமென் சிற்றிலென்பாய்
பெரியவ ளென்ப துனக்கேது குன்றைப் பெரியம்மையே. (௧௩)

தண்ணு ரிதழி புனைவான் விழியிணை தம்மனைகள்
பண்ணு வழிக்குமென் றேசின் றிருமுக பங்கயத்திற்
கண்ணு யினருணக் கவ்வலை மாதுங் கலைமகளும்
பெண்ணு ரமுதனை யாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (கரு)

உள்ளத் துறுபிணி யேற்கு மருந்தக்கென் றன்னைவந்து
மெள்ளத் தொழவுந் திருமுலைப் பான்மெல் விரனுதியாற்
றெள்ளித் துளியள வாயினுந் தொட்டுத் தெறித்திலையுன்
பிள்ளைக்குங் கிள்ளைக்கும் பால்கொடுத் தாலென் பெரியம்மையே.()

ஆறுத் துயர்கொண் டடியேன் சலிப்ப வதுசெவியி
லேறும லேயிருந் தாலென்செய் வேனெங்க ளீசற்கொரு
கூறுகி யண்ட முதலா யிளமை குலவுதவப்
பேறுகி வாழ்பவ ளேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (கசு)

கனைமாட்சி மென்கொன்றைத் தாரோன் றருமிரு நாழிநெல்லால்
வினைமாட்சி கொண்டுயி ரெல்லா மளித்தருண் மேன்மையினுன்
மனைமாட்சி யெய்து முனக்கே பெருங்கற்பு மாட்சியன்றிப்
பினைமாட்சி யார்க்குண் டுலகின்ற குன்றைப் பெரியம்மையே. (கஎ)

கெடிய விலங்க லொருசிலை யாக்கிய வின்பதிமேற்
கொடிய வசுரன் சிலைபோ யெடுத்துமுன் கொண்டெடுத்த
வொடிவி லருஞ்சிலைச் செங்கரும் போசொல் லுனதுடைப்
பிடியு ளடங்கிய தென்னிது குன்றைப் பெரியம்மையே. (கஅ)

பண்டகு வீணை யொடுபோட வந்தவப் பாமடந்தை
கண்டமு மாறு மதிகிரை போலக் கவின்கனியும்
வெண்டலை மாலை யிடர்த்தோளிர் தோளிக்கு வீங்குமுலைப்
பெண்டகை மாமணி நீகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (ககூ)

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை

முற்றிற்று.

சுவடிகள் பாதுகாப்பு மய்யம் அரியநூல்
தமிழ்த் தாய் 67 - வெளியீடு

ஸ்ரீ குமாரதேவர் அருளிய

சாஸ்திரக்கோவை



Pub No : 872
ISBN : 978-93-85165-27-6
சாஸ்திரக்கோவை 130.00